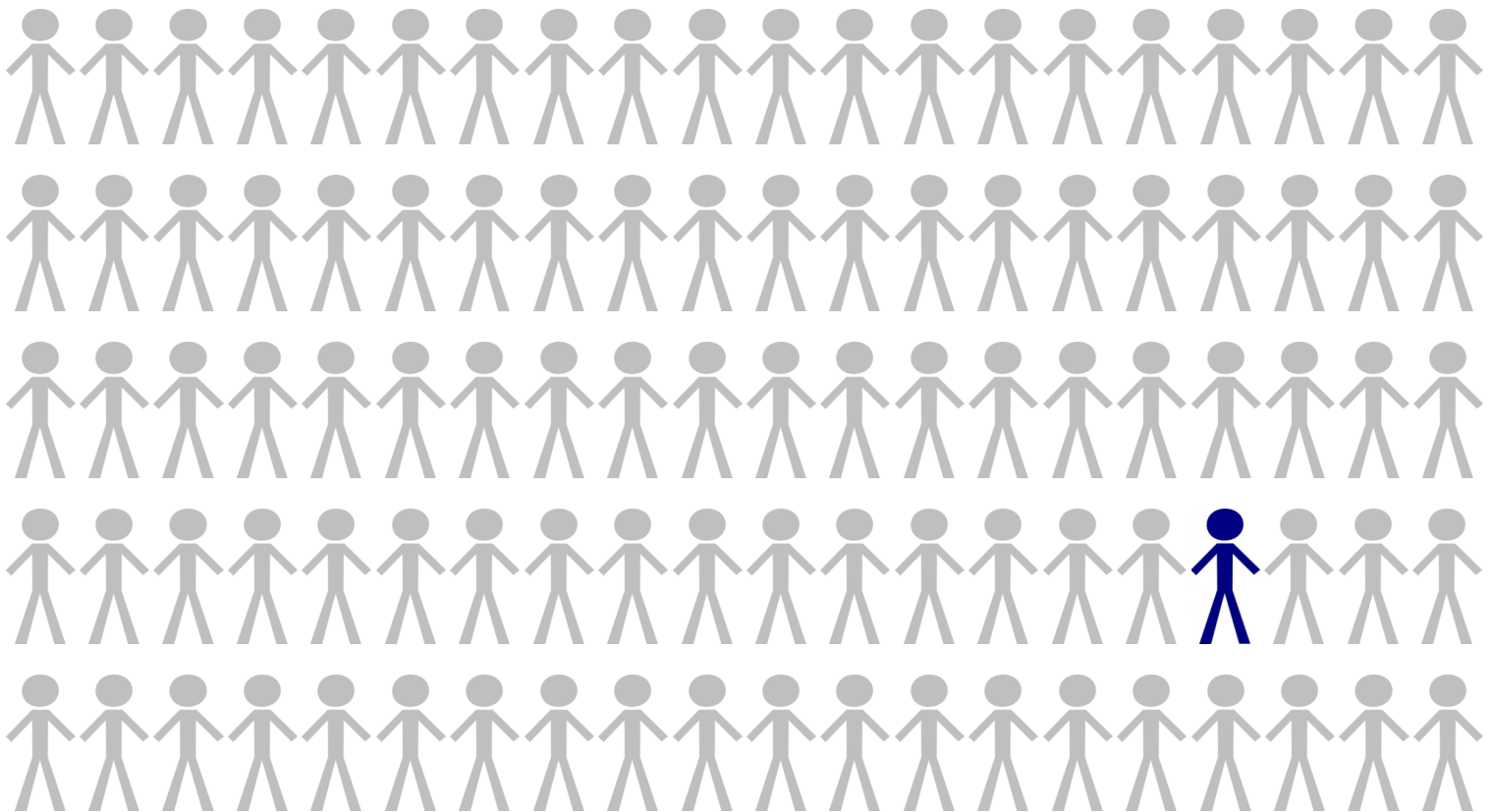

Èn ud af hundrede ved noget om det

- En kvantitativ dokumentanalyse af Østjyllands Politis datakvalitet med udgangspunkt i indbrudsjournaler

Gruppe 6

Cecilie Vivienne Attermann

Pernille Søgaard Tolstrup

Kriminologi 10. Semester, august 2015

Vejleder: Kim Møller

Antal ord: 33.689

AALBORG UNIVERSITET
STUDENTERRAPPORT

Èn ud af hundrede ved noget om det

- En kvantitativ dokumentanalyse af Østjyllands Politis datakvalitet med udgangspunkt i indbrudsjournaler

Kandidatspeciale i Kriminologi

Aalborg Universitet, Institut for Sociologi og Socialt Arbejde

August 2015

Vejleder: Kim Møller

Gruppe 6

Antal ord: 33.689

Cecilie Vivienne Attermann

Pernille Søgaard Tolstrup

Forord

I dette forord vil vi gerne benytte lejligheden til at takke ledelsen ved Østjyllands Politi for at have åbnet institutionens døre. Uden jeres tilladelse havde indeværende speciale ikke været muligt. Der skal endvidere lyde en stor tak til Østjyllands Politis medarbejdere, der har taget sig tid til at fortælle om deres arbejde, herunder udfordringer og potentialer i henhold til specialets problemstilling. Vi takker for deres velvillighed til at dele ud af deres iagttagelser, oplevelser og erfaringer. Slutteligt vil vi gerne takke vores vejleder Kim Møller for faglig opbakning og løbende sparring.

Aalborg Universitet, august 2015

Pernille Søgaard Tolstrup og Cecilie Vivienne Attermann

Abstract

Compared to the rest of the European countries Denmark has the second highest rate of burglary. This makes burglary a well-discussed phenomenon in the Danish media, which seems to cause a high sense of insecurity among Danish citizens regarding burglary. Because of this the Danish Police Force, face a big problem - but how can it be solved? First of all the solution must be to understand burglary as a phenomenon.

One out of a hundred police officers know about it is a quantitative document analysis of the quality of police data concerning burglary. The aim of the master thesis is to describe the possibilities to understand burglary from statistics created from police records and therefore the focus is on the quality of the data.

The study is based on 495 records produced in the police district East Jutland in the period May 2014 to April 2015. Because of the use of a stratified random sample we find it possible to generalize the findings of the master thesis to the records dealing with burglary produced by the Police of East Jutland. However, it can be discussed whether it is possible to generalize the results out to the remaining district of the police in Denmark.

Data quality is a multi-dimensional phenomenon why it is necessary to understand and examine several aspects in the desire to understand data quality as a whole. The data quality in this paper is examined by the dimensions accuracy, completeness, consistency, usefulness and relevance.

Because of the unexplored nature of the area concerning quality of the police's data we find it necessary to deepen our understanding of the field. As a result of this we conduct interviews with two experts.

The results of the quantitative document analysis show that the data quality of the police records suffers from great validity problems, especially due to the accuracy and completeness of the information in the records. The validity problems are caused by the many discrepancies between the parts of the records which statistics can be generated from and the parts of the records where the burglary is described in depth. Furthermore the data suffers from completeness issues as a result of missing values and relevant information being incompletely stated. In addition the results show that these issues are not systematic in relation to the police officer or caseworker who produce the police records or in relation to the victim of the burglary.

Regarding the estimated accuracy and completeness of the data we find that the usefulness of the system used by the police to generate the statistics causes problems. This as a consequence of the lack of implementation of the statistical tool that aims to systematize and standardize the search criteria in a record.

Furthermore we find that much relevant information can not be generated into statistics, though the information is stated as important by criminological theories concerning routine activity and situational crime prevention. This being information about the characteristics of the property.

All of the above causes issues regarding crime analysis based on the data generated from the burglary records - most of all because of the great validity problems.

Indholdsfortegnelse

1. Bilagsoversigt.....	5
2. Indledning	9
2.1. Problemfelt	10
2.1.1. Afdækningen af kriminalitetens omfang og karakter	10
2.1.2. Politiets arbejde med data.....	12
2.2. Afgrænsning	14
2.3. Problemformulering.....	15
2.3.1. Begrebsafklaring.....	16
3. Undersøgelsestilgang.....	19
3.1. Eksplorativ tilgang.....	19
3.2. Adaptiv tilgang	20
3.3. Orienterende begreber	21
3.4. Forskningsdesign.....	21
4. Ontologisk og epistemologisk tilgang	24
4.1. Social konstruktivisme	24
4.2. Kritisk realisme.....	25
5. Kriminologiske teorier.....	27
5.1. Rutineaktivitetsteori.....	28
5.2. Situationel kriminalitetsforebyggelse	29
5.3. Teoriopsamling.....	29
6. Metodekombination	31
6.1. Ekspertinterviews	32
6.1.1. Valg af eksperter	33
6.2. Kvantitativ dokumentanalyse	34
6.2.1. Politijournaler.....	35
6.2.2. Beskrivelse af en politijournal.....	35
6.2.3. Politijournaler som empiri.....	39
6.2.4. Kodning.....	40
7. Stikprøveudvælgelse	42
7.1. Stikprøvestørrelse	43
8. Replikation, reliabilitet og validitet.....	45
8.1. Replikation.....	45
8.2. Reliabilitet	45
8.3. Validitet	46
9. Operationalisering af variable	48
10. Statistisk metode	60
11. Analyse	62
11.1. Analysestrategi	62
11.2. Nøjagtighed	63
11.2.1. Uoverensstemmelse mellem anmeldelsesrapport og resuméfelt.....	63
11.2.2. Resuméfeltets sammenhæng med relevante faktorer.....	67
11.2.3. Stave-tastefejl	71
11.2.4. Søgenøgler.....	72
11.2.5. Gerningskoder.....	77

11.2.6. Opsummering - nøjagtighed.....	79
11.3. Fuldstændighed.....	81
11.3.1. Søgenøgler.....	81
11.4. Opsummering - fuldstændighed	84
11.4.1. Søgenøglernes sammenhæng med relevante faktorer	85
11.5. Opsummering – Relevante faktorerers påvirkning af søgenøgler	90
11.6. Ensartethed	92
11.6.1 Sagsbehandlerens køn	93
11.6.2. Sagsbehandlerens erfaring, alder og afdeling	93
11.6.3. Forurettedes køn og alder	94
11.6.4. Opsummering – Ensartethed.....	95
11.7. Anvendelighed.....	96
11.7.1. Opsummering – Anvendelighed	100
11.8. Relevans.....	100
11.8.1. Den relevante information	101
11.8.2. Gerningsstedbeskrivelsernes relevans.....	103
11.8.3. Opsummering – Relevans.....	109
12. Konklusion.....	111
13. Litteraturliste	116

1. Bilagsoversigt

Nedenfor ses en oversigt over specialets bilag. Nogle af bilagene er, som læseren kan se, vedlagt fysisk, mens de resterende bilag er vedlagt på en cd-rom.

Bilag vedlagt specialet i fysisk form

- Bilag A1** – Tillidserklæring
- Bilag A2** – Vagthavende billedet
- Bilag A3** – Anmeldelsesrapport
- Bilag A4** – Søgenøglefunktionen

Bilag vedlagt specialet på cd-rom

- Bilag B1** – Anmeldte indbrud i privat beboelse (1. maj 2014 - 30. april 2015)
- Bilag B2** – Interviewguides
- Bilag B3** – Ekspertinterview; Lars Bro Lundsberg
- Bilag B4** – Ekspertinterview; Dorthe Kjeldahl
- Bilag B5** – Vejledning; gerningsstedsbeskrivelse og –undersøgelse
- Bilag B6** – Vejledning; resuméfelt
- Bilag B7** – Kodebog
- Bilag B8** – Kodemanual
- Bilag B9** – Rådata
- Bilag B10** – Bivariatanalyse
- Bilag B11** – Univariatanalyse
- Bilag B12** – Journaluddrag
- Bilag B13** - Datasæt
- Bilag B14** - Syntaxer

"... [Matematik] er et redskab, der afdækker strukturer og giver os en bedre forståelse af os selv og den verden, vi lever i. Det giver konkrete konklusioner, og det er tiltalende. Men matematikken er jo ikke herre over hvilket genstandsfelt den bliver brugt på. Det er ligesom en hammer: den er ret dårlig at save med."

(Bennike 2014).

2. Indledning

Indbrud er en omdiskuteret kriminalitetsform i Danmark. Dette illustreres blandt andet ud fra en opgørelse via Infomedia, hvor det ses, at indbrud er blevet nævnt i 68.568 danske artikler i 2014. Denne mediemæssige bevågenhed kan ses i sammenhæng med, at Danmark er blevet udråbt til det land i Europa, der har den anden største indbrudsfrekvens målt på antal anmeldelser - kun overgået af Grækenland (Lerche 2013:1). Endvidere har Danmark en forholdsvis lille opklaringsprocent. Det viser en opgørelse fra Danmarks Statistik, hvor det ses, at ud af de 36.628 indbrud, der blevet begået i Danmark i 2014, er 1.450 blevet opklaret, eftersom der er faldet en strafferetlig afgørelse (Dst.A; Dst.B). Det svarer til en opklarelsesprocent på fire. Ikke nok med, at der bliver begået mange indbrud i Danmark, bliver få således ikke opklaret. Dette kan have en indflydelse på borgernes tryghed, og tryghedsmålninger viser ligeledes, at danskerne i stigende grad er utrygge for at blive udsat for indbrud (Andersen et al. 2013:13). Opsummerende synes det Danske Politi, at stå overfor en stor problemstilling - men hvordan løses den? Først og fremmest vurderes det relevant at have en forståelse for indbrud, da dette kan bidrage med den fornødne viden om, hvordan indbrud kan forebygges, således at indbrudsfrekvensen kan falde, og danskerne kan blive mindre utrygge for at blive udsat for indbrud.

Indeværende speciale har til formål at karakterisere den viden, der kan udgøre en forskel i forbindelse med forståelsen af indbrud. Dette gøres ved at karakterisere, hvad der kan betragtes som den primære kilde til viden om indbrud i Danmark; politijournalerne omhandlende indbrud. At politijournaler kan betragtes som den primære kilde skal ses i lyset af, at indbrud bliver anmeldt til politiet, hvorefter der bliver oprettet en journal omhandlende forholdene for indbruddet, herunder blandt andet gerningspersonernes arbejdsmetode, stjålne genstande og eventuelle spor. Journalerne indeholder derfor oplysninger, der er af væsentlig karakter for forståelsen af de forhold, der ligger til grund for et indbrud.

Foruden et fokus på politijournalerne fokuseres der på kvaliteten af disse, eftersom materialets validitet er af afgørende betydning for de analyser, der udarbejdes på baggrund herfra. Fokus er derfor på datakvalitet, specielt i forhold til det statistiske datamateriale, som politiet benytter, da dette giver muligheden for at forstå omfanget og forskellighederne af de begåede indbrud.

Før en karakterisering af politijournalernes datakvalitet finder sted, vurderes det relevant at bløde op for emnet omhandlende statistikkens rolle foruden politiets muligheder for at afdække kriminali-

tetsformen. Dette findes nødvendig, da fokus specifikt på datakvaliteten af indbrudsjournaler blot er ét aspekt af mange.

2.1. Problemfelt

”*Tal er samfundsdebattens hårde valuta og argumenternes ammunition.*”, sådan skriver journalist Christian Bennike i en artikel i dagblandet Information (Bennike 2014). Artiklen omhandler kritikeres syn på den sandhedsværdi, der tillægges statistiske beregninger og procenter, der bliver overbragt af forskellige nyhedsartikler og i partilederrunder. Ifølge professor på Det Informationsvidenskabelige Akademi på Københavns Universitet; Niels Finnemann, der citeres i artiklen, glemmer vi ofte, at matematik og statistik ikke er en objektiv videnskab: ”*Derfor tror vi fejlagtigt, at cifre er mere objektive end ord.*” (Bennike 2014). Finnemann påpeger endvidere, at:

”*Man kan jo ikke modsige at to plus to er fire. Men tal er altid meget mere usikre, end de bliver præsenteret, og vi har brug for en kritisk refleksion over rækkevidden af matematiske udsagn*” (Bennike 2014).

En sådan problemstilling synes også at være gældende indenfor udtalelser omhandlende kriminalitetens omfang, karakter og udvikling, idet kriminalitet er et genstandsfelt, som ofte bliver genstand for moralsk panik (Cohen 1987:9). I medier og offentlige debatter støder vi endvidere ofte på udtalelser omkring kriminalitet og dens udvikling, der tangerer til at være usande og måske endda ligefrem manipulerende (Balvig 2000:89-91). Det at forstå og tolke kriminalstatistik er dog i det hele taget en svær disciplin, hvilket belyses i det nedenstående.

2.1.1. Afdækningen af kriminalitetens omfang og karakter

Den totale mængde af kriminalitet, også kaldes den faktiske kriminalitet, findes svær at fastlægge grundet såkaldte *mørketal*. Et eksempel på dette er den officielle kriminalstatistik, der i Danmark publiceres af Danmarks Statistik, og som tager udgangspunkt i Rigspolitiets centrale anmeldelsesregister (Dst.C). Idet der er tale om en *anmeldelses*-statistik forekommer der dog en validitetsproblematik i forhold til vurderingen af den faktiske kriminalitet. Dette skyldes, at anmeldelsesstatistikker *ikke* er opgørelser over den totale mængde af kriminalitet, da det ikke er alt kriminalitet, der anmeldes og senere registreres (Balvig et al. 2013:13). Det betyder, at den ikke-registrerede kriminalitet forekommer skjult, hvorfor der er tale om mørketal.

Ud fra ønsket om at afdække såvel den faktiske kriminalitet som omfanget af den skjulte kriminalitet anvendes andre undersøgelsesformer. Eksempelvis gennemføres der offerundersøgelser, der afklarer, hvorvidt undersøgelsespersoner har været udsat for en kriminel handling (Balvig et al. 2013:12). Ydermere foretages der selvrapporteringsundersøgelser, der fokuserer på, hvorvidt og i hvilket omfang undersøgelsespersoner har begået forskellige former for lovovertrædelser (Greve 1972:38-39; Balvig 1984:7; Balvig 2011:180-189,192).

Brugen af selvrapporteringsundersøgelser og offerundersøgelser er dog ligesom anmeldelsesstatistikker ikke uden problemer i forhold til at afdække den faktiske kriminalitet. Ifølge Wesley G. Skogan; professor i Political Science ved Northwestern University i USA, eksisterer der ikke blot mørketal i forhold til anmeldelsesstatistikker, men også ved andre statistikker, der forsøger at afdække den faktiske kriminalitet (Skogan 1974:26). Dette skyldes, at kriminalitetsstatistikkerne, uanset den benyttede måleteknik, opstår på baggrund tre procesfaser; eftersom kriminalitet bliver afdækket, klassificeret og registreret (Skogan 1974:28). Anmeldelsesstatistikker er i høj grad påvirket af anmeldelsestilbøjeligheder i procesfasen, hvor kriminaliteten afdækkes. Hvorimod selvrapporterings- og offerundersøgelser er plaget af problematikker i klassificerings- og registreringsfasen grundet undersøgelsespersonernes svarvillighed, hukommelse samt kendskab til de juridiske definitioner af kriminalitet (Balvig et al. 2013:13-15; Greve 1972:41-44). Anmeldelsesstatistikken er derimod, ifølge Skogan, påvirket af politibetjentenes kendskab til tekniske og politiske overvejelser i klassificeringsfasen (1974:26). I en sammenligning mellem selvrapporterings- og offerundersøgelserne og anmeldelsesstatistikken kan der argumenteres for, at en fælles definerings af kriminalitet og kriminalitetsformer er nødvendig for at afdække den faktiske kriminalitet. Politiets statistik er derfor umiddelbart at foretrække, da denne er udformet på baggrund af en fælles organisatorisk praksis. Dog er betjentene, ifølge Skogan, underlagt et organisatorisk pres, hvorfor de er tilbøjelige til at reducere grovheden af kriminalitet (1974:26). Sat på spidsen kan der således være en risiko for, at der mere eller mindre ubevist manipuleres med statistikkerne. Endvidere kan dette ses i sammenhæng med den måde, hvorpå politiets statistikker anvendes i den offentlige debat. Der kan anskues en tendens til, at der for såvel befolkningens som politiets og ligeledes politikernes side er behov for at få bevist, at skattekrone anvendes fornuftigt. Hertil kan det diskuteres, hvilken betydning indføringen af måltal/resultatindikatorer har i forhold til politiets data og kvaliteten af denne. Måltallene kan på den ene side give incitament til journalføring, da indførelsen af måltallene har sat et øget fokus på det kvantificerbare i politiarbejdet. På den anden side er det ikke utænkeligt, at måltallene har medført en vis modstand fra betjentenes side. Eksempelvis udtaler formanden for Politi-

forbundet, Claus Oxfeldt, at: *"Måltallene er med til at pakke kerneopgaverne i det offentlige ind i en fed tåge, som dræner arbejdspladserne for omsorg, engagement og faglig stolthed."* (Oxfeldt 2013). Det kan derved argumenteres, at måltallene både kan have en positiv og en negativ effekt på betjentes motivation til registreringsarbejdet.

I forhold til ønsket om at påvise, at skattekroneerne anvendes fornuftigt i politiregi, kan de hårde valuta i form af politiets statistikker anskues som et stærkt værktøj. Eksempelvis konkluderende henværende Justitsminister Morten Bødskov under et pressemøde i 2013, at: *"Politiet gør et fremragende stykke arbejde. Vi kan se det på samtlige statistikker."* (Redder 2013). Denne anvendelse af statistikkerne, der bruges som argument for, at politiets indsatser er virkningsfulde, stiller fællestillidsmand i efterforskningsenheden i Københavns Politi; Johan Kofod, sig dog kritisk overfor. Dette ud fra et argument om, at der bliver manipuleret med politiets journalføring, eller hvad han kalder kreativ bogføring (Søndberg & Lauridtsen 2013). Dette eksemplificerer han med, at en sag med betegnelsen *undersøges* kan henlægges uden på noget tidspunkt at have fremgået i statistikkerne (Søndberg & Lauridtsen 2013). Denne form for manipulation med journalføringen, og derved også statistikkerne, får betydning for datakvaliteten, da dette rejser spørgsmål omkring, hvorvidt statistikkerne, der bliver præsenteret for borgerne, er valide.

Ifølge Skogan mangler vi bedre data på kriminalitet, da undersøgelsesresultater ikke er uafhængige af måleteknikkerne, når der forsøges at drages konklusioner på kriminalitetens størrelse, karakter og udvikling (Skogan 1974:37-38). Dette betyder dog ikke, at en forsker skal undlade at undersøge og udtale sig om kriminalitetsstatistik, eftersom det stadig i et vist omfang er muligt at be- eller afkræfte teorier og hypoteser, så længe forskeren er orienteret omkring målingsproblemerne. Endvidere vurderes det relevant, at politiet gør brug af kriminalitetsstatistikker til at understøtte organisationens arbejde i forhold til at forhindre og forebygge kriminalitet, pågribe kriminelle og evaluere organisatoriske procedure (Hestehave 2013:125). Disse analyser fordrer dog, at kvaliteten af de statistikker, der anvendes heri, har en høj grad af kvalitet og validitet, for at analyserne er anvendelige.

2.1.2. Politiets arbejde med data

Efter ovenstående diskussion omhandlende afdækningen af kriminalitet foruden relevansen af valide statistikker af kriminalitet bør politiets arbejdsredskaber i forhold til at kunne registrere og håndtere datamateriale tages i betragtning.

På nuværende tidspunkt benytter politiet sig af it-systemet POLSAS (Politiets Sagstyringsystem). It-systemet blev taget i brug i 1997 og har til formål at tjene som sagsstyrings- og dokumenthåndteringsystem samt at understøtte politiets sagsbehandling og dermed dokumentere operative og administrative opgaver (Bødskov & Madsen 2012:2).

Som følge af systemets beskaffenhed blev POLSAS i 2002 vurderet til ikke at kunne anvendes på længere sigt. Dette skyldes blandt andet, at it-systemet ikke kan "tale" på tværs af politikredse, da hver enkelt politikreds har sin egen database, samt at sagsbehandlingen i POLSAS er papirbaseret frem for digitalt (Rigsrevisionen 2013:6). Dette betyder, at det *ikke* er muligt for en politikreds at søge oplysninger ved andre politikredse, hvorfor politiet er nødsaget til at kommunikere per telefon, mail, fax eller brev i ønsket om at få informationer på tværs af kredsene.

Grundet problematikkerne ved POLSAS blev der iværksat et samlet moderniseringsprogram for politiets it-systemer, hvilket blandt andet omfattede en udskiftning af politiets sagsbehandlingssystem (Politiet 2006). Det nye it-system; POLSAG (Politiets Sagsbehandlingssystem), havde til formål at modernisere politiets håndtering af sager og dokumenter for derved, at give borgerne et mere effektivt politi (Justitsministeriet 2012). Dette ved et landsdækkende it-system, der muliggør elektronisk arkivering af dokumenter og digital dataudveksling (Rigsrevisionen 2013:6).

Efter syv år og omtrent 567 mio. anvendte kroner blev forsøget på at opkvalificere politiets registreringspraksis erklæret fejlslagen (Rigsrevisionen 2013:6). Ifølge en evalueringsrapport fra Rigsrevisionen, skyldes dette flere årsager - blandt andet Rigspolitiets manglende forberedelse af POLSAG-projektet, eftersom leverandøren ikke fik den nødvendige forståelse for de arbejdsprocesser, som POLSAG skulle understøtte (Rigsrevisionen 2013:19). Dog påpeges det, at udfaldet af POLSAG-projektet også var et resultat af leverandørens indsats (Rigsrevisionen 2013:2). Ifølge Version2, et online nyhedsmedie, der har fået aktindsigt i evalueringsrapporten om POLSAG, var der endvidere tale om svag kodekvalitet og manglende brug af teknikker, der kunne fremme systemets ydeevne, hvilket resulterede i lange svartider og generel sløve hastigheder (Kildebogaard 2012). Disse udsagn understøttes af politiets fagmagasin; Dansk Politi, hvortil det tilføjes, at der var risiko for softwarefejl (Bjørnholdt et al. 2013a).

At POLSAG mislykkedes betyder, at Politiet må fortsætte sit brug af POLSAS, hvilket, jævnfør politiets fagblad, stiller "[...] *politiet i en it-mæssig virkelighed, som er skudt år tilbage*" (Bjørnholdt et al. 2013b). POLSAS beskrives i denne sammenhæng som et stabilt system, men ikke tidssvaren-

de, da POLSAS angiveligt har levet på et absolut minimum af opdateringer, idet ressourcerne overvejende er gået til udviklingen af POLSAG (Bjørnholdt et al. 2013b).

Ovenstående bevidner vanskeligheden ved at implementere nye systemer og organisatoriske forandringer i offentlige organisationer – herunder politiet. Dog efterlader det politiet i en ikke tidssvarende it-mæssig tilstand, da POLSAS er papirbaseret fremfor digitalt. Spørgsmålet er således, hvilken betydning det får for muligheden for at anvende oplysninger i POLSAS i statistiske og analytiske sammenhænge?

2.2. Afgrænsning

I det følgende foretages en afgrænsning, der har til formål at indsnævre specialets fokus og give læseren et billede af undersøgelsens omfang.

Vi har fundet det nødvendigt såvel som formålstjenligt at afgrænse specialets problemstilling vedrørende politiets datakvalitet. Dette skyldes, at vi finder emnet for bredt til at kunne foretage en valid undersøgelse indenfor rammerne af specialet. Vi afgrænser os derfor fra at undersøge politiets generelle datakvalitet. I stedet fokuserer vi på datakvaliteten for én kriminalitetsform. Endvidere skyldes afgrænsningen, at indholdet i politijournaler varierer i forhold til forskellige kriminalitetsformer. Dette skyldes, at oplysningerne, der er relevante at angive i en journal varierer kriminalitetsformer imellem, hvilket skaber en sammenligningsproblematik på tværs af politijournaler omhandlende forskellige kriminalitetsformer.

Grundet mørketals-problematikken er det vores ønske at fokusere på en kriminalitetsform, der har en høj anmeldelsestilbøjelighed, hvormed der er et større potentiale for, at anmeldelsesstatistikkerne afspejler det faktiske omfang og karakteren af den undersøgte kriminalitetsform.

Vi har derfor valgt at fokusere på indbrud, da dette er en kriminalitetsform med relativ høj anmeldelsestilbøjelighed (Balvig et al. 2013:4). Foruden anmeldelsestilbøjeligheden er indbrud et relevant genstandsfelt grundet dens aktuelle problemstilling for politiet og borgere. Dette skal ses i henhold til, at der forekommer en relativt lav opklaringsprocent for indbrud foretaget i beboelser på landsplan, idet denne har været på omkring 4 procent i årene 2011-2013 (Dst.A; Dst.B). Endvidere findes det relevant at undersøge datakvaliteten for indbrudsjournaler, da danskere i stigende grad er utrygge for at blive udsat for indbrud (Andersen et al. 2013:13).

I undersøgelsen af indbrudsjournaler fokuserer vi på de elementer, hvor der altid skal angives oplysninger. Dette værende i anmeldelsesrapporten, vagthavende billedet og søgenøgle-funktionen. Disse elementer og deres indhold uddybes i afsnittet *Politijournaler*. I forhold til undersøgelsen af politiets datakvalitet fokuserer vi endvidere på, hvad datamaterialet kan bidrage med i forhold til kriminalitetsanalyser. Vi har derfor afgrænset os fra et perspektiv på efterforskning, hvilket skyldes rammerne for specialet.

Desforuden er specialet afgrænset geografisk til Østjyllands Politikreds grundet et samarbejde med kredsens. Endvidere har vi valgt at undersøge journaler i perioden 1. maj 2014 til 30. april 2015, hvilket skyldes, at Østjyllands Politi ikke har arkiveret journaler i deres egen it-database før dette tidsrum (Bilag A1).

2.3. Problemformulering

I dette afsnit præsenteres specialets problemformulering, der har til formål at tilvejebringe viden om og indsigt i datakvaliteten af indbrudsjournaler udarbejdet i Østjyllands Politikreds.

Problemformuleringen er som følgende:

Hvad karakteriserer kvaliteten af Østjyllands Politis datamateriale omhandlende indbrud, og hvilken betydning har kvaliteten for de analyser, der udarbejdes på baggrund heraf?

Problemformuleringen besvares ud fra en kvantitativ dokumentanalyse af 495 indbrudsjournaler udarbejdet i Østjyllands Politikreds i perioden 1. maj 2014 til 30. april 2015. Analysen har således til formål at karakterisere datakvaliteten af disse journaler, da de danner grundlag for de statistiske materiale politiet kan anvende i en indbrudsanalyse.

I det nedenstående gives en definition på de grundlæggende begreber, da en sådan afklaring har betydning for besvarelsen af problemformuleringen.

2.3.1. Begrebsafklaring

I indeværende afsnit forekommer der først en definition af datakvalitet og dennes underdimensioner, hvorefter indbrud defineres.

Datakvalitet

Datakvalitet er et multidimensionalt fænomen (Batini & Scannapieco 2006:19), hvilket nødvendiggør, at flere dimensioner tages i betragtning i forhold til en besvarelse af problemformuleringen. Det betyder, at én dimension i sig selv ikke er tilstrækkelig til at vurdere datakvaliteten af indbrudsjournaler. Da indeværende afsnit har til formål at definere centrale begreber, bliver udvælgelsen af datakvalitetsdimensionerne beskrevet i afsnittet *Orienterende begreber*.

Nøjagtighed

Nøjagtighedsdimensionen relaterer sig til, hvorvidt de registrerede værdier stemmer overens med de virkelige værdier, og derved om datamaterialet er fejlfri og nøjagtigt (Batini & Scannapieco 2006:5). I forhold til nærværende undersøgelse omhandler dette, hvorvidt der er angivet korrekte værdier i de elementer af en journal, der kan trækkes statistik på.

Fuldstændighed

Fuldstændighedsdimensionen relaterer sig til, hvorvidt dataet forstås som værende fuldstændigt, og dermed om der er nogle aspekter, der mangler at være angivet (Batini & Scannapieco 2006:23). I forhold til indeværende undersøgelse drejer det sig om, hvorvidt der er manglende værdier i de kvantificerbare dele i en journal.

Ensartethed

Ensartethedsdimensionen relaterer sig til, hvor ensartet dataet er på tværs af forskellige individer. Dette værende hvorvidt dataet varierer på tværs af sagsbehandlere, der udarbejder journalerne, samt om forurettede har en indvirkning på dataets ensartethed. Sagsbehandleren er oftest politibetjenten, der er blevet kaldt ud til hændelsen, men det kan også være en administrativ medarbejder, såfremt det ikke er fundet nødvendigt at sende en patrulje til gerningsstedet.

Anvendelighed

Anvendelighedsdimensionen omhandler, hvorvidt dataet er af en sådan karakter, at det er let anvendeligt for de parter, der arbejder med dataet, og for det formål dataet har. I forhold til indeværende undersøgelse drejer det sig således om, hvorvidt POLSAS er anvendeligt i forhold til det formål, som dataet har, samt for de parter, der benytter sig af datasystemet.

Relevans

Relevansdimensionen omhandler, hvorvidt dataet er relevant i forhold til den problemstilling, det har til formål at undersøge. I forhold til nærværende undersøgelse anvendes dimensionen til vurdere, hvorvidt journalernes indhold giver mulighed for relevante analyser. Dette ud fra politiets ønske om at være vidensstyret og analysebaseret (Hestehave 2013:15).

Indbrud

Specialets anvendte definition af indbrud må nødvendigvis anskues i forhold til politiets definitioner, eftersom vi undersøger politijournaler omhandlende indbrud. Vi tager derfor udgangspunkt i politiets gerningskoder i forhold til indbrud i privat beboelse.

Tekstboks 1: Politiets gerningskoder for indbrud i privatbeboelse

- *Indbrud i villa og lignende*
- *Indbrud i lejlighed*
- *Indbrud i værelse*
- *Indbrud i skib/båd (fast bemandede)*
- *Indbrud i landejendom*

(Dst.D)

Vi afgrænser os dermed fra indbrud begået i virksomheder og midlertidig beboelser ud fra en antagelse om, at der foreligger andre mekanismer bag valget af at begå indbrud i fast beboelse.

I forhold til gerningskoderne for privat beboelse, har vi afgrænset os fra indbrud begået i landejendomme og fastbemandede skibe og både, da disse er forholdsvist sjældne hændelser i Østjyllands Politikreds i den undersøgte periode (Bilag B1).

Endvidere har vi valgt at inkludere indbrudsforsøg såvel som begåede indbrud. Dette ud fra en antagelse om, at indbrudsforsøg tilsvarende begåede indbrud kan bidrage med relevant information i forhold til gerningspersonens valg af indbrudsmål. Vi undersøger således indbrud begået og forsøgt i villa og lignende, lejlighed og værelse.

Med denne definition af indbrud lægger vi os op af 2013-offerundersøgelsen, hvor indbrud defineres på følgende måde:

“Ved indbrud forstås at gerningsmanden uden tilladelse forsøger at opnå eller opnår adgang til private hjem med henblik på tyveri. Andre tyverier fra hjemmet eller tyverier fra eksempelvis garager og biler, loft, kælderrum, sommerhuse og lignende er ikke inkluderet af denne definition af indbrud.” (Balvig et al. 2013:31).

3. Undersøgelsestilgang

Dette afsnit har til formål at klargøre, hvorledes den ovenstående problemstilling vedrørende politiets datakvalitet undersøges. Afsnittet indeholder derved redegørelser og argumentationer for de til- og fravalg vi har foretaget i forbindelse med den metodiske tilgang, samt hvordan valgene influerer på undersøgelsen. Endvidere indeholder afsnittet ontologiske og epistemologiske refleksioner.

3.1. Eksplorativ tilgang

Specialets problemstilling; politiets datakvalitet, er i høj grad et uudforsket område. Dette skal ses i sammenhæng med det felt, som problemstillingen udspringer fra, idet politivirksomheden kan betragtes som en forholdsvis lukket organisation, da meget af politiets oplysninger er skjult for offentligheden grundet sikkerhedsmæssige foranstaltninger. Af den årsag er undersøgelsestilgangen præget af en eksplorativ tilgang, eftersom der ikke på forhånd er defineret klare problemstillinger, der kan dykkes ned i og uddybes. Vi finder det derfor såvel hensigtsmæssigt som nødvendigt at foretage en undersøgelse, der åbner op for feltet og de problematikker, der er knyttet hertil.

En eksplorativ tilgang i sin ideelle form fordrer, at en problemstilling tilgås helt åbent og uden forudindtaget meninger, holdninger og ideer (Stebbins 2001:5). Denne form for ideal betragter vi dog som metodisk utopi, da vi vurderer, at man som forsker ikke kan fri sig fuldstændigt fra sine erfaringer og forforståelser. Anvendelsen af den eksplorative tilgang i specialet skal derfor ikke forstås i sin ideologiske forstand. I stedet benyttes tilgangen ud fra et ønske om ikke at trække teorier eller hypoteser ned over empirien, hvormed empirien i højere grad er styrende for undersøgelsen. Dette giver umiddelbart indtrykket af, at specialet anlægger en ren induktiv tilgang til undersøgelsen. Dette er dog ikke tilfældet, da vi har orienteret os i teoretiske begreber og empirisk forskning beslægtet til området datakvalitet. Tilgangen til undersøgelsen besidder derfor såvel deduktive som induktive elementer. Med andre ord anvendes den *adaptive* tilgang, hvilket udbydes i afsnittet *Adaptiv tilgang*.

Den eksplorative tilgang kommer hovedsageligt til udtryk i specialets indledende faser, da vi foretager en bred søgning i litteratur. Vi har derved ikke på forhånd valgt et bestemt spor at gå ud af, da vi ønsker at have en åben tilgang til feltet og således have muligheden for at opdage og blive inspireret af relevante spor undervejs i undersøgelsen.

3.2. Adaptiv tilgang

Som nævnt i ovenstående anvendes der i specialet en adaptiv tilgang. Først redegøres der kort for tilgangens hovedelementer, hvorefter tilgangen kontekstualiseres i forhold til undersøgelsen.

Sociologien har igennem tiden haft en tilbøjelighed til at være domineret af en fastgroet dualistisk tankegang, hvor oppositionelle positioner såsom struktur versus aktør, makro kontra mikro, induktion versus deduktion er blevet betragtet som uforenelige. Dette har siden sociologiens grundlæggelse ført til vedværende diskussioner om, hvad den korrekte tilgang til at opnå viden om samfundet er. Sociologen Derek Layder har med lanceringen af den *adaptive teori* gjort et ambitiøst forsøg på at opgøre med den dualistiske tankegang (Jacobsen 2007:251). Med den adaptive teori giver Layder forskeren muligheden for at bygge bro mellem den metodologisk individualistiske aktørtankegang og den metodologiske kollektivistiske strukturtankegang. Ontologien og epistemologien i adaptiv teori er således i stand til at rumme både objektive og subjektive strukturer. Endvidere tilstræber adaptiv teori, at transcendere kløften mellem deduktion og induktion, hvormed den ene tilgang ikke forkastes til fordel for den anden. I stedet fordres en gensidig vekselvirkning mellem teori og empiri.

Adaptiv teori placerer sig i et spændingsfelt mellem *grand theory* og *grounded theory*, hvormed eksisterende teorier og metoder ikke forkastes som værdiløse. I stedet fordrer adaptiv teori, at de stærke sider ved det eksisterende anvendes som orienterende begreber (Layder 1998:1). Samtidig skabes eller videreudvikles nye teoretiske begreber såfremt, at de eksisterende begreber ikke er tilstrækkelige i deres forklaringskraft af et givent undersøgelsesobjekt. Adaptiv teori beskrives således som et udtryk for, at eksisterende teoretiske begreber bearbejdes gennem empiriske fund samtidig med, at empirien filtreres gennem eksisterende begreber (Layder 1998:38; Jacobsen 2007:263).

I nærværende undersøgelse kommer den adaptive tilgang særligt til udtryk i den vekselvirkning vi foretager mellem teori og empiri. Vi er hverken deduktive eller induktive men snarere både/og, da vi ikke trækker eksisterende teori ned over empirien, men samtidig heller ikke udelukkende lader empirien være styrende for undersøgelsen. Endvidere gør vi brug af orienterende, som vejledende og strukturerende redskaber i analysen, hvilket udbydes i nedenstående afsnit. Desforuden kommer den adaptive tilgang til udtryk i den ontologiske og epistemologiske tilgang i undersøgelsen, da det ifølge adaptiv teori er muligt at kombinere det strukturelle niveau med aktørniveauet. Dette kommer

til udtryk ved, at indeværende undersøgelse kombinerer en socialkonstruktivistisk og kritisk realistisk tilgang, hvilket uddybes i afsnittet *Ontologisk og Epistemologisk tilgang*.

3.3. Orienterende begreber

Ifølge Layder er det essentielt ikke at begrænse søgningen efter orienterende begreber til i forvejen stærkt teoretisk forankrede begreber (Layder 1998:106). Dette finder vi fordelagtig, eftersom det ikke vurderes muligt at lokalisere sociologisk og kriminologisk teori, der direkte relaterer sig til politiets datakvalitet. Vi har derfor søgt i litteratur, der ikke nødvendigvis karakteriseres som teoretisk, men snarere som forskning og metodisk litteratur omhandlende datakvalitet. Metodologien kan i den forstand, vi anvender den, anses som en form for teori om, hvordan høj datakvalitet opnås.

De orienterede begreber er valgt ud fra et ønske om at afdække problemstillingen; politiets datakvalitet. Datakvalitet er et multidimensionalt fænomen, hvor hver dimension indfanger et specifikt aspekt under det overordnede fænomen (Batini & Scannapieco 2006:19). Det betyder, at én dimension ikke i sig selv er tilstrækkelig til at sikre datakvaliteten af det givne undersøgelsesobjekt. Derimod kræver en vurdering af datakvalitet, at alle dimensionerne tages i betragtning.

Dimensionerne, som datakvaliteten undersøges ud fra, er i første omgang identificeret gennem grundig gennemgang af eksisterende litteratur omhandlende datakvalitet ud fra en overbevisning om, at de bidrager med forklaringskraft i forhold til deres virke som retningsanvisende for tematiseringer og for indsamlingen af empirien og den efterfølgende analyse. De udvalgte dimensioner er *nøjagtighed* og *fuldstændighed*. Disse dimensioner har ydermere skabt grobund for og inspiration til supplerende dimensioner, som vi har fundet relevante og nødvendige for at nå omkring hele fænomenet. Dette værende begreberne *ensartethed*, *relevans* og *anvendelighed*, hvilke er kreeret ud fra vores metodologiske viden kombineret med inspiration fra forskellige kilder (Batini & Scannapieco 2006:30; Basico 2015). Valget af at tilføje disse tre selvudarbejdede begreber er, at de bidrager til en forklaringskraft, der ligger ud over de orienterende begreber lokaliseret i metodologien.

3.4. Forskningsdesign

Ud fra ønsket om at besvare specialets problemformulering så stærkt og overbevisende som muligt, har vi gjort os overvejelser om hvilke informationer, det er nødvendigt for os at tilføje. Overvejelserne kommer til udtryk igennem vores refleksioner om forskningsdesign, ef-

tersom dette sætter rammerne for empiriindsamlingen og de deraf følgende potentialer i analysen.

Nærværende undersøgelse kan overordnet karakteriseres som et tværsnitsdesign med elementer af et case- og longitudinalt design.

Et tværsnitsdesign karakteriseres ud fra tre særegne forhold: fokus lægges på eksisterende forskelle frem for forandring som følge af intervention, undersøgelsesgrupper baserer sig på eksisterende forskelle i stedet for tilfældig opdeling, og der ikke forekommer en tidsdimension (de Vaus 2001:170). I forhold til nærværende undersøgelse synes de to første forhold at gøre sig gældende, idet der fokuseres på en karakterisering af kvaliteten af Østjyllands Politis datamateriale, og eftersom karakteriseringen af kvaliteten undersøges i forhold til allerede udarbejdede indbrudsjournaler. Dog synes det sidste forhold at kunne diskuteres. På den ene side kan der argumenteres for, at specialets empiri er kreeret på ét givent tidspunkt: Da vi foretog empiriindsamlingen. På den anden side kan der argumenteres for, at der i undersøgelsen forekommer et tidsaspekt, da indbrudsjournalerne, som udgør specialets datasæt, er udarbejdet i perioden maj 2014 til og med april 2015. Med andre ord er det muligt for os at undersøge, om datakvaliteten afhænger af perioden for, hvornår journalerne er blevet udarbejdet, hvorfor der kan trækkes paralleller til et longitudinalt design.

Der forekommer mange former for longitudinale designs, men fælles for dem er ønsket om at måle forandringer over tid (de Vaus 2001:113). To af formerne for longitudinale design er panel - og trend designet. Forskellen mellem disse designs er, at panel-designet forudsætter, at de samme enheder undersøges på forskellige tidspunkter, mens trend-designet undersøger forandringen af to sammenlignelige, men forskellige undersøgelsesenheder (de Vaus 2001:113). Derved minder specialets undersøgelsesdesign om trend-designet, eftersom det ikke er de samme journaler, der undersøges på forskellige tidspunkter. Det findes dog nødvendigt at påpege trend-designets problemer, eftersom vi vurderer, at der er risiko for, at undersøgelsesenhederne ikke er sammenlignelige. Denne risiko bevirker en kausalitetsproblematik, som følge af risiko for uobserverbare forhold (de Vaus 2001:115). Dog er forandringen af journalerne ikke et specifikt fokus for specialets undersøgelse, hvormed tidsdimensionen således blot er ét aspekt af mange. Specialet kan derved ikke karakteriseres som et longitudinalt design. I stedet vurderer vi, at der er tale om elementer heraf.

Som nævnt indeholder specialets undersøgelsesdesign også elementer fra et casedesign, hvilket skyldes, at fokus specifikt er på Østjyllands Politi. Dette som følge af, at vi har indgået et specialesamarbejde med politikredsen, hvormed politiets datakvalitet undersøges ud fra indbrudsjournaler udarbejdet i Østjyllands Politi. Denne geografiske afgrænsning betragter vi dog som en baggrundsvariabel, hvormed Østjyllands Politi ikke skal forstås som specialets specifikke interessepunkt. Østjyllands Politi udgør således ikke specialets analyseenhed, men er i stedet samplet for enheden af analysen (Bryman 2008:53-54). Spørgsmålet er dog, hvorvidt det forekommer muligt at generalisere specialets resultater ud, hvilket diskuteres yderligere i afsnittet *Validitet*.

At specialets forskningsdesign overordnet kan karakteriseres som et tværsnitsdesign medfører muligheden for at undersøge mønstre i sammenhænge mellem faktorer (de Vaus 2001:258). Vi har med andre ord mulighed for at undersøge om bestemte forhold påvirker kvaliteten af politiets datamateriale omhandlende indbrud i den givne undersøgelsesperiode. Som følge af tværsnitsdesignet er der tale om et øjebliksbillede, hvilket betyder, at resultaterne kun er gældende for undersøgelsestidspunktet (de Vaus 2001:171). Dette sætter en begrænsning for specialets interne validitetsmuligheder, da det bevirker, at det ikke er muligt for os at sikre kausalitet mellem forskellige faktorerers sammenhænge. Dette forklares yderligere i afsnittet *Validitet*.

Til gengæld for kausalitetsproblematikken er en af tværsnitsdesignet stærke fordele, at der er mulighed for at sikre en høj ekstern validitet, hvormed det er muligt at slutte en stikprøve til en population. Dette kræver dog midlertidigt, at stikprøven er et repræsentativt udsnit af populationen, hvilket uddybes afsnittet *Stikprøveudvælgelse*.

4. Ontologisk og epistemologisk tilgang

Indeværende afsnit indeholder overvejelser omkring specialets ontologiske og epistemologiske forståelse og har således til formål at klargøre, hvordan vi anskuer problemstillingen, og hvordan der opnås viden herom.

I afsnittet tages der ikke udgangspunkt i én videnskabsteoretisk retning, da vi finder relevante ontologiske og epistemologiske aspekter indenfor både socialkonstruktivismen og kritisk realisme.

4.1. Social konstruktivisme

Specialets empiri består som nævnt af indbrudsjournaler. Disse udarbejdes af sagsbehandlere, hvormed vedkomne får en afgørende betydning for, hvordan en hændelse bliver betragtet og efterfølgende journalført. En politijournal kan derfor ansues som værende en sagsbehandlers subjektive tolkning af en given situation. Denne forståelse relaterer sig til social konstruktivismen, hvor en grundtanke er, at menneskets viden om verdenen ikke er et objektivt spejlbillede af virkeligheden, men i stedet et udtryk for den måde, hvorpå det enkelte menneske konstruerer sin virkelighed (Rasborg 2009:349). Den symbolske interaktionisme, der hører under socialkonstruktivismen, mener hertil, at mennesket fortolker og definerer hinandens handlinger ud fra den mening, som handlingen tilskrives og forbindes med (Blumer 1969:79). Omformuleret betyder det, at den samme kriminelle gerning kan tilskrives forskellige meninger, alt efter hvordan sagsbehandleren fortolker den pågældende hændelse samt de involverede parter og deres handlinger.

At forskellige mennesker tillægger samme handlinger forskellige meninger i samme situationer synes at problematisere betegnelsen om ”objektive” kriminalitetsstatistikker, idet statistikken, der opgøres på baggrund af journalerne, ikke kan betragtes som objektive i henhold til en socialkonstruktivistisk position. Subjektiviteten af sagsbehandlernes forståelser må dog anses som en forudsætning for politiets datamateriale. Hertil kan det diskuteres, hvor frie rammer sagsbehandlerne har til at udfolde deres subjektive forståelser. Dette skyldes, at journalføringen forekommer med en vis systematik, da der er retningslinjer for, hvordan journalen skal udfyldes og hvilke elementer, der skal indgå i journalerne (Jævnfør afsnittet *Politijournaler*).

I forhold til rammebetingelserne for journalføringerne kan det diskuteres om elementerne, der indgår i journalen, kan være mere eller mindre påvirket af subjektive fortolkninger end andre. Eksem-

pelvis synes adressen for indbruddet ikke at give anledninger til forskellige fortolkninger, da adresser er forholdsvis fast definerede til trods for, at de er socialt konstruerede. Andre elementer som eksempelvis indbrudstyvens fremgangsmåde synes derimod at være sværere at definere, idet sporene herefter kan forveksles.

4.2. Kritisk realisme

Til trods for at vi anskuer journalerne som en social konstruktion på baggrund af politibetjentes fortolkning af en given hændelse, bekender vi os ikke udelukkende til en socialkonstruktivistisk tilgang. Dette skyldes, at vi anser, at der er underliggende strukturer og mekanismer, som indvirker på de sociale aktører. Eksempelvis kan politiet som organisation indvirke på måden, hvorpå sagsbehandlerne udfører deres arbejde. Denne form for ontologi relateres til kritiske realisme.

En vigtig kerneantagelse i kritisk realisme er, at virkeligheden består af tre domæner, det empiriske, det aktuelle og det reale. Det empiriske domæne udgøres af erfaringer og observationer. Det aktuelle domæne af oplevede og faktisk eksisterende forhold, og det reale domæne af oplevede begivenheder og de underliggende strukturer og mekanismer, som fremkalder de faktisk eksisterende forhold (Wad 2012:384-385). Disse domæner er *emergente*, hvormed nye strata opstår ud fra kombinationen af underliggende stratas mekanismer på en sådan facon, at de nye strata antager strukturer, der er anderledes og mere komplekse end de underliggende strata (Wad 2012:384-385). I forhold til specialet, betragtes politijournalerne som værende skabt i det empiriske domæne på baggrund af kombinationen af de underliggende stratas mekanismer i det aktuelle og det uobserverbare reale domæne. Med andre ord er der nogle underliggende strukturer og mekanismer, der kan påvirke måden, hvorpå der journalføres, men disse er ikke observerbare hverken for den pågældende sagsbehandler, som udfylder journalen, eller for andre. Det er således ikke muligt at opnå sikker viden om, hvad der ligger til grund for den måde, der journalføres på. Det kan endvidere påpeges, at der ifølge kritisk realisme kan forekomme en fordrejning og misvisning af et fænomen fra et domæne til et andet. Det vil sige, at erfaringerne og observationerne i det empiriske domæne ikke nødvendigvis afspejler, hvordan de faktuelle forhold i det aktuelle domæne virkelig er forekommet. Der kan derudover forekomme en divergens mellem virkeligheden og erfaringen af denne (Buch-Hansen & Nielsen 2005:25). Dette kan sættes i sammenhæng med den socialkonstruktivistiske forståelse, idet vi anskuer politijournalerne som sagsbehandlerens subjektive fortolkning af en given hændelse. Der kan således være forskel på, hvordan den enkelte sagsbehandler erfarer virkeligheden omkring en

given hændelse, hvorfor vi både i henhold til socialkonstruktivismen og kritiske realisme ikke kan vide os sikre på, at en given hændelse erfares identisk af forskellige sagsbehandlere.

Afslutningsvist er det værd at påpege, at vi ikke finder det muligt at opnå en sikker viden, om journalernes sandhedsværdi. Dette skyldes, at det i henhold til både socialkonstruktivismen og kritisk realisme ikke er muligt at opnå én sand viden om virkeligheden. I socialkonstruktivismen anskues virkeligheden og sandheden heromkring som en socialt konstruktion. Sandheden kan så at sige blot anses som et perspektiv på virkeligheden (Collin 2012:337). I forhold til den kritiske realisme forstås virkeligheden som fallibilistisk, idet viden ikke kan være sikker, da den ikke kan understøttes af entydig empirisk evidens, da det reale domæne anses som værende større og mere kompleks end det aktuelle og empiriske domæne (Wad 2012:386). Vi har dermed ikke mulighed for at vurdere om, det, der står i journalerne, er sandt eller ej. Dog finder vi det muligt at undersøge om journalerne er fyldestgørende og sammenhængende ud fra det, der er angivet i de forskellige elementer af journalerne, og dermed om oplysninger i elementerne stemmer overens.

5. Kriminologiske teorier

På trods af at specialet anlægger en eksplorativ tilgang, har vi en formodning om, at problemstillingen kan drage relevante paralleller til kriminologiske teorier. Dette skyldes, at problemstillingen tilknytter sig politiets arbejde i forhold til kriminalitetsformen indbrud, hvormed det findes relevant at sætte indbrud i relation til teori.

Internationalt set er der forekommet et paradigmeskift i relation til politiet som virksomhed og politiets arbejde indenfor de seneste 10 til 20 år: I dag fokuserer politiforskere og politifaglige praktikere i højere grad på det, der kendetegnes som *smart policing*, og dermed et vidensstyrende og analysebaserende politiarbejde. Det vil sige, at kriminologiske teorier i højere grad spiller en afgørende rolle indenfor politiets arbejde i forbindelse med at identificere, afgrænse, forstå og beskrive en given kriminalitetsform (Hestehave 2013:15,48).

I forhold til udviklingen af politiets arbejde og brugen af kriminalitetsanalyse har forskellige empirisk funderede teorier fra den traditionelle kriminologi og den mere moderne kriminalitetsvidenskab haft en central rolle. Kriminalitetsvidenskab adskiller sig fra den traditionelle kriminologi i forhold til forståelsen af kriminalitet: Traditionelt har kriminologien beskæftiget sig med gerningspersoner, herunder de sociale, økonomiske og samfundsmæssige strukturer, der 'producerer' kriminalitet og kriminelle. Derimod fokuserer kriminalitetsvidenskab i højere grad på gerningssteder og de faktorer, der muliggør, at kriminaliteten opstår (Hestehave 2013:48). Grundlæggende illustrerer de teoretiske perspektiver et paradigmeskift mellem den traditionelle kriminologi og den moderne kriminalitetsvidenskab (Hestehave 2013:48). Professor i Retssociologi og Kriminologi, Flemming Balvig, forklarer paradigmeskiftet som et skift fra det moderne til senmoderne samfund. Ifølge Balvig er der tale om en eksistentiel revolution forstået som en radikal ændring af den måde, hvorpå mennesket opfatter sig selv og sin relation til omverdenen (Balvig 2005:180). Den eksistentielle revolution har således medført en anden forståelse af, hvorfor kriminalitet begås: Fra at forstå fattigdom som en almindelig forklaring på kriminalitet, forstås kriminalitet i stedet som værende forårsaget af manglende kontrol (Balvig 2005:180). I en forebyggelsesoptik medfører dette et skift fra en langsigtet, social, og samfundsorienteret indsats, hvor der fokuseres på at mindske den kriminelle tilbøjelighed, til en indsats, der fokuserer på at nedbringe kriminaliteten i konkrete situationer (Balvig 2005:172,181).

I henhold til specialets problemstilling har vi valgt at drage paralleller til den såkaldte kriminalitetsvidenskab. Dette skyldes et argument om, at *”En politimæssig indsats bør [...] koncentrere sig om de forhold, der hører inden for det politifaglige felt og arbejdsområde, som eksempelvis at begrænse de situationelle muligheder for kriminalitet.”* (Hestehave 2013:49). Valget af at fokusere på kriminalitetsvidenskaben skyldes derfor, at denne kan bidrage til en forståelse af, hvordan indbrud kan forebygges. Dette værende Rutineaktivitets- og Situationel Kriminalitetsforebyggelsesteorien grundet deres specifikke fokus på situationel kriminalitetsbekæmpelse. Rutineaktivitetsteorien bidrager til en forståelse af, hvordan kriminelle gerninger finder sted, mens Situationel Kriminalitetsforebyggelsesteorien bidrager med en forklaring på, hvordan det kriminelle valg gøres mindre attraktivt.

I det nedenstående redegøres kort for teorierne, hvorefter der forekommer en teoriopsamling.

5.1. Rutineaktivitetsteori

Ifølge Lawrence E. Cohen og Marcus Felson, der har udarbejdet Rutineaktivitetsteorien, afspejles mulighederne for at begå kriminelle gerninger af de rutiner, som samfundets overordnede strukturer frembyder (Downes & Rock 2011:245). Cohen og Felson argumenterer for, at der er indtruffet en række strukturelle ændringer i menneskelig adfærd efter Anden Verdenskrig. Disse strukturelle ændringer forklares som nye rutineprægede aktiviteter, hvilke influerer kriminalitetsraterne, eftersom de påvirker sammenfaldet i tid og rum af tre elementer, der defineres som forudsætninger for, at en lovovertrædelse kan finde sted. Dette værende en eller flere motiverede gerningspersoner, et egnet mål og fraværet af egnede beskyttere (Cohen & Felson 1979:418-420). Forekommer der et fravær af bare én af de tre vilkår er det nok til at forhindre, at en lovovertrædelse begås (Cohen & Felson 1979:419). For at en kriminel gerning finder sted, er det således ikke nok at fokusere på den motive-rede forbryder. I stedet argumenterer Cohen og Felson for, at en motiverede gerningsperson vil handle ud fra sine tilbøjeligheder, når der er mulighed herfor. Dette bliver muligt, når der er tale om et egnet mål og et fravær af egnede beskyttere (Cohen & Felson 1979:419). Som følge heraf argumenterer Cohen og Felson for, at ethvert mønster af lovovertrædelser skal analyseres som et produkt af den måde, hvorpå fristelser og kontrol er vævet ind i samfundsstoffet (Downes & Rock 2011:245). I et bredere perspektiv betyder det, at kriminalitetsforebyggelse bør fokusere på at gøre egnede mål mindre attraktive og at tilføje egnede beskyttere (Lilly et al.2011:337).

5.2. Situationel kriminalitetsforebyggelse

I Situationel Kriminalitetsforebyggelsesteorien, udarbejdet af Ronald Clarke, diskuteres rollen af situationelle faktorer i forhold til kriminalitetsforebyggelse (Clarke 1980). Hovedelementet i teorien er, at gerningspersonen, uanset sin genetik eller baggrund, vælger at begå en kriminel handling på et givent tidspunkt, hvorfor situationens natur påvirker disse valg (Clarke 1980:429-430). Eksempelvis kan tilstedeværelsen af en politibetjent gøre det *uattraktivt* at begå et røveri, mens et alarmsystem kan afholde en gerningsperson fra at begå indbrud (Cullen & Agnew 2011:428). I forsøget på at reducere kriminaliteten, mener Clarke derfor, at der bør fokuseres på at reducere de situationelle muligheder, der er nødvendige for, at en kriminel handling begås, og dermed gøre det kriminelle valg mindre attraktivt (Cullen & Agnew 2011:409). Dette kan lade sig gøre ved at manipulere gerningspersonernes beslutningsproces i forhold til, hvad der udgør et egnet mål. Dette gøres ved at øge den forventede indsats for lovovertrædelsen og risikoen for at blive opdaget (Clarke 1980:431). Ofte overlapper disse to elementer dog eftersom eksempelvis låse, der kræver længere tid at lirke op, øger risikoen for at blive opdaget (Clarke 1980:431). Samlet udgør Situationel kriminalitetsforebyggelsesteorien en klassifikation af kriminalitetsforebyggelsesteknikker designet til at give en begrebsmæssig analyse af situationsbestemte strategier (Cornish & Clarke 2003:41).

5.3. Teoriopsamling

I ønsket om at skabe et overblik er nedenstående en opsamling af de ovenstående teori afsnit i forhold til deres forskelle og ligheder.

Rutineaktivitetsteori bevæger sig på et makroniveau, idet der fokuseres på overordnede strukturer, hvorimod Situationel Kriminalitetsforebyggelsesteorien bevæger sig på et mikroniveau, eftersom der fokuseres på situationelle muligheder. Teorierne vurderes dog med fordel at kunne kombineres. Dette skyldes, at der både i Rutineaktivitets- og Situationel Kriminalitetsforebyggelsesteorien argumenteres for, at kriminologien bør formode, at folk vil begå lovovertrædelser, hvis de er tilstrækkeligt motiverede til at gøre det, mens folk *ikke* vil begå lovovertrædelser, såfremt de er forhindret heri (Downes & Rock 2007:245). Begge teorier underminerer således ikke nødvendigheden af, at en lovovertrædelse kræver en gerningspersonen, men derudover fokuserer ingen af teorierne særligt på vedkommende.

Der anskues endvidere en lighed mellem teorierne i forhold til, hvad der kan betragtes som et egnet mål for en kriminel handling. I Rutineaktivitetsteorien argumenteres der for, at et egnet mål er én af tre forudsætninger, der kan medføre, at en lovovertrædelse begås (Cohen & Felson 1979:418-420). I Situationel Kriminalitetsforebyggelsesteorien fokuseres der i stedet på, at kriminalitet kan forebygges, såfremt der forekommer en høj forventet indsats for lovovertrædelsen (Clarke 1980:431). Dog kan denne forventede indsats sammenlignes med, hvad der betragtes som et *egnet* mål, da en høj forventet indsats formentlig vil gøre et mål mindre attraktivt.

I både Rutineaktivitets- og Situationel Kriminalitetsforebyggelsesteorien påpeges det, at kriminalitet kan forhindres ved tilstedeværelsen af egnede beskyttere (Cohen & Felson 1979:419; Clarke 1980:431). Situationel Kriminalitetsforebyggelsesteorien benytter sig dog ikke af det samme begreb som Rutineaktivitetsteorien (egnede beskyttere). I stedet argumenteres der for, at en kriminel handling kan forhindres, hvis risikoen for at blive opdaget er stor, og dermed at lovovertræderen bliver set af en person, der er tilbøjelig til at gribe ind (Clarke 1980:431,433). Men hvem defineres da som *egnede* beskyttere og som personer, der er tilbøjelige til at gribe ind? Politibetjente synes at være en selvfølge, men både Rutineaktivitets- og Situationel Kriminalitetsforebyggelsesteorien påpeger, at også almindelige borgere kan agere egnede beskyttere. Ud fra rutineaktivitetsperspektivet skyldes dette, at almindelige borgere agerer egnede beskyttere ved, at de igennem deres rutineprægede aktiviteter overvåger både personer og ejendele, der kan udsættes for kriminelle handlinger (Cohen & Felson 1979:419). I Situationel Kriminalitetsforebyggelsesteorien påpeges dette ligeledes, hvorefter der dog stilles spørgsmål til, om almindelige borgere vil handle, hvis de så en lovovertrædelse blive begået. I denne sammenhæng argumenteres der for, at borgere sjældent ser igangværende kriminalitet, og at de, såfremt de gør, tenderer til at give det en uskyldig forklaring. Dog interfererer borgere i højere grad for at beskytte deres egen bolig og umiddelbare naboers (Clarke 1980:433).

6. Metodekombination

I indeværende undersøgelse anvender vi mere end én metode til at opnå viden om problemstillingen. Dette værende kvalitative ekspertinterview og en kvantitativ dokumentanalyse af politijournaler. Med andre ord foretager vi en metodekombination, hvilken præsenteres i det nedenstående.

Indledningsvist skal det nævnes, at det ikke er alle forskere, der finder metodekombination ønskværdig. Dette skyldes, at kritikerne hævder, at kvalitativ og kvantitativ forskning hviler på forskellige ontologiske og epistemologiske forudsætninger, der ofte er modsigende og dermed udgør uforenelige synspunkter om, hvordan den sociale virkelighed bør undersøges (Bryman 2012:629). Vi argumenterer dog for, at metoderne er forenelige, såfremt de orienteres mod forskellige niveauer. I indeværende undersøgelse kommer dette komme til udtryk ved, at de forskellige metoder rettes mod forskelligt empiri. Den kvalitative metode anvendes i forhold til ekspertinterviews, mens den kvantitative metode benyttes til at bearbejde og analysere politijournalerne. Metoderne anvendes derved ikke konkurrerende, men supplerende, hvorfor metoderne har til hensigt at producere to forskellige former for information, som begge er essentielle for at give et dækkende billede af problemstillingen (Riis 2001:113).

Kvantitative og kvalitative metoder kan kombineres på forskellige stadier i en forskningsproces og med forskellig vægtning (Bryman 2012:631-634). I denne undersøgelse forekommer kombinationen i forbindelse med dataindsamlingen, hvor metoderne anvendes sekventielt: Først udfører vi de kvalitative ekspertinterviews, hvorefter vi kvantitativt bearbejder politijournalerne (Riis 2001:133). De kvalitative ekspertinterviews udføres først, da de har til formål at udbygge vores forståelse af journalerne, hvilket skyldes, at problemstillingen er et uudforsket område. Endvidere findes dette relevant ud fra et ønske om at sikre at politiets oplevede problematikker med datamaterialet indgår i indeværende undersøgelse.

Omfangsmæssig er der forskel på de to metoders anvendelse i undersøgelsen, idet den kvalitative del består af to ekspertinterview, mens den kvantitative del består af 495 journaler kodet til et datasæt.

I det nedenstående præsenteres brugen af ekspertinterviews og kvantitativ dokumentanalyse af indbrudsjournaler.

6.1. Ekspertinterviews

Formålet med at benytte ekspertinterviews er at sikre den fornødne viden om politiets datamateriale og –bearbejdning, hvilket vi ikke har haft mulighed for at tilegne os på anden vis. Ved at tage udgangspunkt i interviewene før den kvantitative dokumentanalyse, forventer vi at minimere risikoen for, at centrale elementer forbigås.

Som følge af at undersøgelsesfeltet er et uudforsket område, har det været vanskeligt at kreere en fast interviewguide forud for ekspertinterviewene. Vi har derfor fundet det formålstjenligt, at interviewpersonerne har mulighed for at tale forholdsvis frit, hvormed de har kunne berette om elementer, som de har fundet relevante i interviewsituationen. Samtidig har vi haft et ønske om at indsnævre interviewets fokus, som følge af et fokus på datakvaliteten af politijournaler omhandlende indbrud. Vi har derfor ønsket at få besvaret specifikke spørgsmål kreeret ud fra en bred orientering i metodisk litteratur og ud fra vores kriminologiske viden (Bilag B2). Som følge af det ovenstående har vi valgt at benytte os af en semistrukturerede interviewguide, da denne giver mulighed for en åbenhed for forandring af rækkefølgen og formuleringen af interviewspørgsmål (Kvale & Brinkmann 2010:144).

I forbindelse med interviewsituationerne findes det relevant at diskutere, hvad det har af betydning, at problemstillingen er uudforsket. Dette skyldes, at vi ikke har mulighed for at tilegne os den fornødne viden om undersøgelsesfeltet på forhånd, hvilket besværliggør muligheden for, at vi kan forholde os kritiske og refleksive til eksperternes udtalelser. Dette skal ses i sammenhæng med, at eksperter ofte er vant til at tale om deres ekspertiseområde og til at forklare andre, hvad de ved og ofte med strategiske formål (Littig 2009:105). Eksperterne har således en særlig magt under ekspertinterviews generelt. Samlet kræver dette, at vi som interviewere kan gennemskue eksperternes iscenesættelse og underliggende ønsker, for at skabe en 'manipulationsfri' forståelse af undersøgelsesfeltet. Dette vil i højere grad være nemmere igennem solidt kendskab til feltet på forhånd, men som følge af, at dette ikke er os muligt, må første skridt være en bevidsthed herom i forhold til forstå og tolke eksperternes udtalelser i en senere bearbejdning af interviewene.

6.1.1. Valg af eksperter

Ved udførelse af ekspertinterviews, er det vigtigt, at interviewpersonerne, der udvælges har relevant viden i forhold til undersøgelsens genstandsfelt for at kunne besvare specialets problemformulering bedst muligt. Interviewpersonerne skal derfor agere eksperter på området.

Tilskrivningen af ekspertstatus gives af det aktuelle undersøgelsesfelt og ud fra undersøgelsens formål (Littig 2009:103). Idet specialet fokuserer på udarbejdelsen af politidataet og dets benyttelse, har vi en forventning om at opnå et større kendskab til disse anliggender ved at interviewe de medarbejdere, der arbejder med området til dagligt. På den måde sikres det, at interviewpersonerne er velbevandrede og opdaterede indenfor politiets datamateriale, dets brug og politiets specifikke sagsbehandlingssystem (POLSAS).

Vi har valgt at afholde interviews med to forskellige eksperter. Disse præsenteres kort i det nedenstående.

Lars Bro Lundsberg

Lars Bro Lundsberg er ansat i Østjyllands Politis Efterretnings- og Analyseenheden (EAE), som er placeret i Operationel Planlægning og Analyse (OPA). Lundsberg er uddannet politiassistent og arbejder i dag som operativ analytiker, hvilket blandt andet skyldes, at han har erhvervet sig it-mæssige kompetencer ved siden af sin politiuddannelse. Endvidere har Lundsberg en Diplomuddannelse i Kriminologi (Bilag B3:1-3).

Lundsbergs beskriver sine arbejdsopgaver som meget varierende, idet disse blandt andet består af at understøtte den operative og efterforskningsmæssige side af politiarbejdet.

Lundsberg har i kraft af sin stilling og sine it-kompetencer en bred viden om POLSAS og systemets muligheder for datakreering. Endvidere har han som følge af sin politiuddannelse et stort kendskab til journalføring (Bilag B3:2).

Lundsberg har været ansat i politiet i 26 år, hvor han har været tilknyttet OPA siden 2010. I ekspertinterviewet udtrykte han et tydeligt ønske om ikke at være anonym i indeværende undersøgelse (Bilag B3:3).

Dorthe Kjeldahl

Dorthe Kjeldahl er ansat i afdelingen Teknisk Support i Østjyllands Politi. Kjeldahl er uddannet administrativ medarbejder fra politiet i Holstebro og har på nuværende tidspunkt en stillingsbetegnelse som konsulent (Bilag B4:1-2).

Kjeldahls primære arbejdsfunktion er at foretage POLSAS-rettelser. Dette værende hvis sagsbehandlerne eksempelvis har opdateret en sag forkert. Kjeldahl blev oprindeligt ansat i Teknisk Support med henblik på at sikre datakvalitet, men fik tildelt sin nuværende arbejdsfunktion, da der ikke er tildelt ressourcer til datakvalitetsfunktionen. Foruden sin nuværende stilling har Kjeldahl undervist på Politiskolen i POLSAS og siddet som systemudvikler på POLSAS i Rigspolitiet (Bilag B4:1-2).

Kjeldahl har været ansat i politiet i 23 år og har været i Teknisk Support-afdelingen siden december 2014. I ekspertinterviewer udtrykte Kjeldahl, at der ikke var behov for en anonymisering af hendes udtalelser (Bilag B4:1,24).

6.2. Kvantitativ dokumentanalyse

Som tidligere nævnt kan specialet betragtes som en kvantitativ dokumentanalyse, da vi kvantificerer 495 indbrudsjournaler til ét datasæt.

Den kvantitative dokumentanalyse er valgt ud fra et ønske om at opnå målbare estimater foruden at skabe et systematisk overblik over journalernes datakvalitet. Formålet er således, at skabe et repræsentativt overblik over store mængder skriftligt materiale – i dette tilfælde indbrudsjournaler (Eskjær & Helles 2015:12). Valget af den kvantitative metode er derfor fundet naturligt, da den kvalitative metode fokuserer på enkelte personers oplevelser og fortolkninger af en given problemstilling, hvilket i kontrast til den kvantitative metode, besværliggøre muligheden for at undersøge blandt andet omfanget af problemstillingen.

Den kvantitative dokumentanalyse fordrer en kvantificering af et materiale, hvilket indebærer, at det undersøgte dokument inddeles i på forhåndsdefinerede kategorier, der efterfølgende gøres til genstand for optælling og sammenligning (Eskjær & Helles 2015:12). Kodningen af indbrudsjournalerne er derfor central for at sikre en høj reliabilitet af dokumentanalysen, hvorfor kodningen præsenteres i afsnittet; *Kodning*.

I enhver analyse af dokumenter er det endvidere vigtigt, at disse udsættes for en grundig kildekritik (Duedahl & Jacobsen 2010:53). Vi diskuterer derfor politijournalernes anvendelsesmuligheder i en kvantitativ dokumentanalyse. Først finder vi det dog væsentligt at præsentere, hvad en politijournal indeholder.

6.2.1. Politijournaler

I nærværende undersøgelse består empirien hovedsagligt af politijournaler, der er registeret i Politiets Sagsstyringssystem (POLSAS). Politijournaler kan betragtes som en særegent form for empiri, der falder udenfor de klassiske samfundsvidenskabelige kategorier for datamateriale; spørgeskemaer, interviews, observationer med videre. Der er i stedet tale om allerede eksisterende dokumenter, der har til formål at dokumentere en lovovertrædelse.

I det nedenstående beskrives en politijournals opbygning og indhold. I det følgende refereres der løbende til ekspertinterviewet med Lars Bro Lundsberg, da der ikke foreligger dokumenter for meget af den information, der er nødvendig for beskrivelsen af politijournaler.

6.2.2. Beskrivelse af en politijournal

En indbrudsjournal oprettes i POLSAS, når en borger anmelder et indbrud til politiet. I dette skridt grundregistreres der oplysninger såsom dato, adresse, gerningstidsrummet for indbruddet under en funktion betegnet *vagthavende*. Ydermere tilføjes sagen en journalkode, hvilken angiver politikredsen, gerningskoden, et løbenummer og slutteligt et årstal (Bilag A2). Efterfølgende sendes der, såfremt det findes relevant, en patrulje til gerningsstedet, hvor dette gennemgås og relevante oplysninger noteres i betjentenes lommebøger. Betjentene udarbejder dernæst en anmeldelsesrapport i POLSAS, der er tilknyttet den journal, der blev oprettet, da borgeren anmeldte indbruddet. Anmeldelsesrapporten består af alle grunddata fra *vagthavende*-funktionen, som hentes over i et særskilt dokument. Nedenfor disse oplysninger har betjentene mulighed for at skrive en fritekst om relevante informationer omhandlende hændelsen - herunder en gerningsstedsbeskrivelse og -undersøgelse (Bilag B3:4-6). Disse skrives i henhold til vejledninger fremsat af Rigspolitiet.

Tekstboks 2: Gerningsstedsbeskrivelsens indhold

Gerningsstedsbeskrivelsen er inddelt i følgende elementer:

- **Art:** Form for bolig. Eksempelvis en etplansvilla, en toværelseslejlighed mv.
- **Beliggenhed:** Boligens beliggenhed. Eksempelvis et villakvarter, et landområde en etageejendom mv. samt tilstødende arealer, afgrænsninger og ydre adgangsforhold
- **Indretning:** Selve indretningen af boligen. Herunder: Størrelse, antal rum, interne adgangsforhold samt relevante møbler, vinduer mv.
- **Adgangsforhold:** De normale direkte adgangsforhold til stedet, herunder en nøje beskrivelse af døre og låse, og om de under normale omstændigheder er låst

(Bilag B5)

Gerningsstedsbeskrivelsen har til formål at beskrive gerningsstedets normale forhold før hændelsen indtraf. Ifølge vejledningen er det vigtigt, at beskrivelsen er detaljeret i en sådan grad, at det ud fra rapporten er muligt at danne sig et indtryk af, hvordan gerningsstedet så ud, selvom læseren af rapporten aldrig selv har befundet sig der (Bilag B5).

Tekstboks 3: Gerningsstedsundersøgelsens indhold

Gerningsstedsbeskrivelsen er inddelt i følgende elementer:

- **Indgang:** Hvor og hvordan gerningsmanden kom ind i boligen. Eksempelvis ved opbrydning af hoveddør med koben, rudeknusning af soveværelsesvindue mv.
- **Færden:** Gerningsmandens konstaterede og formodede færden og adfærd på stedet argumenteret ved: uorden, ødelagte ting, fjernede eller efterladte genstande, tændt lys mv. Beskrivelse af spor efter eksempelvis opbrudte møbler, tømning af hylder, flyttede genstande mv.
- **Udgang:** Hvor og på hvilken måde gerningsmanden forlod boligen.
- **Spor:** Spor efter gerningsmanden. Eksempelvis Fingeraftryk, sålaftryk, DNA. Øvrige spor kan være opbrudte låse, døre, vinduer mv. Endvidere noteres det, hvordan brugbare sort er blevet sikret, eksempelvis med gelantinethinde, som efterfølgende er taget i bevaring med en præcis angivelse af hvorfra sporet er sikret.

(Bilag B5).

Gerningsstedsundersøgelsen har til formål at dokumentere hændelsesforløbet og sikring af spor, hvilket i vejledningen beskrives som en vigtig del af politirapporten. Ud fra gerningsstedsbeskrivel-

sen skal det være muligt at danne sig et indtryk af, hvilke forandringer hændelsen har været årsag til sammenholdt med gerningsstedsbeskrivelsen (Bilag B5).

For at give læseren et billede af en anmeldelsesrapports opbygning er Bilag A3 et eksempel på en sådan i anonymiseret form.

Foruden grundoplysninger består den førømtalte vagthavende-funktion af et resuméfelt. Dette har til formål at give et enkelt, overskueligt og retvisende billede af hændelsen. Resuméet udgør således en opsummering af hændelsen herunder gerningsstedsbeskrivelsen og –undersøgelsen, dog uden at være en gentagelse af alt, der står angivet i anmeldelsesrapporten. Det påpeges endvidere, at der ikke må optræde vigtige oplysninger i resuméet, som ikke optræder i rapporten. Det er muligt at angive op til 1.000 tegn i resumeet (Bilag B6).

Det fordres i vejledningen, at et godt resumé er logisk opbygget, hvorfor det anbefales, at der tænkes på seks spørgsmål, som udgør den grundlæggende struktur for politiets undersøgelsespraksis.

Tekstboks 4: Resuméfeltets vejledende spørgsmål

- 1) *Hvad er det sket? (Gerningsindhold)*
- 2) *Hvor er det sket? (Gerningssteder)*
- 3) *Hvordan er det sket? (modus operandi)*
- 4) *Hvem er involveret? (Sigtede, forurettede, mistænkte mv.)*
- 5) *Hvornår er det sket? (Gerningstidsrum)*
- 6) *Hvorfor er det sket? (Motiv/årsager)*

(Bilag B6).

Der er dog ikke nødvendigt, at alle seks spørgsmål ”besvares” i alle type sager. Det er derfor ifølge vejledningen vigtigt at have et kritisk blik, når resuméet udfyldes og at tænke i, hvad der er relevant for den pågældende sag (Bilag B6).

Foruden vagthavende-funktionen og anmeldelsesrapporten er der til en journal tilknyttet en søgenøgelfunktion. Søgenøglerne er et redskab, der har til formål at ensarte og strukturer søgekriterierne i en sag i modsætning til resuméfeltet, hvor der skrives i fritekst. Søgenøgler er en række søgbare, informationsbærende ord eller sætninger, der kan angives i op til tre trin. For hver journalkode findes der et antal forudbestemte søgenøgler, hvilket vil sige, at ikke alle søgenøgler kan anvendes i alle

sager. Der er således forskel på hvilke søgenøgler, der kan angives til eksempelvis en indbrudssag og en voldssag. Informationerne i søgenøglerne skal også stå beskrevet i rapporten, således der er en sammenhæng mellem disse. Der skal altid angives søgenøgler til en sag, såfremt der er tilgængelige informationer i sagen, der kan angives som en søgenøgle. Hvis dette ikke er tilfældet, angives der en søgenøgle, som betegnes *ingen relevante søgenøgler* (Bilag A1).

Det er i udgangspunktet den pågældende sagsbehandler, oftest politibetjenten, som har optaget rapporten, der har ansvaret for at angive søgenøglerne til sagen (Bilag A1). Hertil er det værd at nævne, at det er omtrent et år siden, at opgaven med at angive søgenøgler til en journal blev pålagt den enkelte sagsbehandler. Før dette var opgaven varetaget af tre datakontrol-medarbejdere (Bilag B3:18).

Søgenøglerne er et dynamisk redskab i den forstand, at disse kan ændres, slettet og tilføjes i kraft af, at der tilgår nye informationer til sagen. Søgenøglerne kan som nævnt angives i op til tre trin, som tilsammen betegnes en søgenøglestreng. Der findes en beskrivelse til hver streng, som har til formål at sikre, at sagsbehandleren angiver den korrekte søgenøgle/søgenøglestreng. I udgangspunktet består trin 1 af en hovedgruppe, hvorefter valgene indsnævres, således at informationerne i trin 2 præciserer informationerne givet i trin 1, og trin 3 yderligere præciserer informationerne i trin 2 (Bilag A1). Det er desværre ikke muligt at give et fuldt overblik over, hvilke søgenøgler, der kan angives til en indbrudssag. Dette skyldes, at disse oplysninger er til tjenestebrug og dermed ikke må komme til offentlighedens kendskab. Nedenstående tekstboks illustrerer de søgenøgleområder, vi beskæftiger os med i indeværende undersøgelse, samt eksempler på hvordan en søgenøglestreng under hvert område kan angives.

Tekstboks 5: Specialets benyttede søgenøgleområder

- **Modusspor:** *Modusspor (trin 1), modus atypisk (trin 2)*
- **Anvendt redskab:** *Anvendt redskab (trin 1), koben (trin 2)*
- **Modus:** *Opbrydning (trin 1), dør (trin 2), hoveddør (trin 3)*
- **Identitetsspor:** *Identitetsspor (trin 1), falsk anmeldelse (trin 2)*
- **Koster:** *Kostervalg (trin 1), design (trin 2), Arne Jacobsen (trin 3)*

(Bilag A1).

Som det fremgår af tekstboksen, er det ikke til alle områder, hvortil det er muligt at angive trin 3.

Afslutningsvist er det væsentligt at påpege, hvilke dele af en politijournal, der kan omdannes til statistik, og hvilke områder der således er væsentlige i forhold til undersøgelsen af politiets datakvalitet. Dette værende de oplysninger, der er givet i funktionen *vagthavende*, resuméfeltet foruden søgenøglerne.

6.2.3. Politijournaler som empiri

Politijournaler er som nævnt allerede eksisterende dokumenter, der ikke oprindeligt har til formål at blive anvendt i en kriminologisk analyse af datakvalitet. Det følgende vil derfor omhandle, hvilke overvejelser vi har gjort os i forhold til anvendelsen af politijournaler som empiri.

Indbrudsjournalerne har alle en tilsvarende struktur i den forstand, at de er opbygget på den samme måde inden for ét givent system (POLSAS). Indholdet af de forskellige elementer af en journal er dog forskelligt, da enhver indbrudshændelse kan betragtes som unik. Dette skal endvidere ses i sammenhæng med specialets ontologiske og epistemologiske tilgang, idet indbrudsjournalen kan betragtes som en betjents subjektive fortolkning af den givne hændelse, hvor fortolkningen er påvirket af såvel observerbare som uobserverbare strukturer og mekanismer i samfundet og i politiet som organisation. En central overvejelse vi har haft i forbindelse med at anvende politijournaler som empiri ligger derfor i, hvordan denne subjektive tolkning påvirker sammenligningsgrundlaget for journalerne. I forhold til dette vurderer vi, at de ovenfor beskrevne vejledninger for udfyldelsen af journalen sikrer en høj grad af sammenlignelighed, da fortolkningen af indbrudshændelsen på forhånd er rammebetinget.

Eftersom vores stikprøve er udtrukket over en periode på 12 måneder (maj 2014 til april. 2015), har vi fundet det nødvendigt at gøre os overvejelser om, der er sket noget inden for denne periode, der kan påvirke måden, hvorpå en indbrudsjournal udarbejdes. Dette har vi ikke fundet tilfældet, da der hverken er ændret i vejledningerne, eller sket andre større ændringer inden for politiet - eksempelvis en ny reform eller et nyt sagsstyringssystem. Endvidere har vi ikke fundet, at der har været større samfundsmæssige ændringer, der har kunne påvirke journalføringen eksempelvis i kraft af en ny lovning på området. Vi vurderer derfor, at sammenligningsgrundlaget i høj grad er sikret gennem vejledningerne kombineret med, at der ikke er sket bemærkelsesværdige ændringer, der kan påvirke journalføringen. Foruden dette finder vi, at afgrænsningen til indbrudsjournaler yderligere sikrer sammenligningsgrundlaget, da det således er dokumenter for én specifik kriminalitetsform, vi undersøger. Vi vurderer derfor, at grundlaget for den interne validitet i høj grad er sikret.

6.2.4. Kodning

Som nævnt i afsnittet *Kvantitativ Dokumentanalyse* er en vigtig del kodningen af dokumenterne. Denne kodning foregår ved anvendelsen af to redskaber; en kodemanual og et kodeskema. Førstnævnte er en detaljeret beskrivelse af, hvordan kodningen skal foregå. Et væsentligt aspekt af kodemanualen er, at den er entydig og letforståelig for alle kodere. Manualen skal derved indeholde udtømmende definitioner af alle variable og deres tilhørende kategorier. Endvidere skal kategorierne være gensidigt udelukkende, således det er muligt at placere en enhed i en kategori uden tvivl herom. Det forekommer vigtigt for en undersøgelses reliabilitet, at dokumenterne kodes ens, hvorfor en udførlig og entydig kodemanual spiller en central rolle i muligheden for at opnå en høj reliabilitet (Bryman 2008:283; Hansen 2012:297). Foruden den udførlige kodemanual har vi udarbejdet en forsimplet version, som angiver variablene, der skal kodes, deres kategorier samt en kort hjælpe-tekst hertil (Bilag B7).

Kodemanualen er i indeværende undersøgelse i høj grad udarbejdet ud fra Rigspolitiets vejledninger, der er præsenteret i ovenstående afsnit om politijournaler. Kategorierne tilkendegiver, hvorvidt og hvorledes de undersøgte elementer er angivet i forhold til disse vejledninger. I forhold til dette har vi særligt gjort brug af kategorierne; *fyldestgørende angivet*, *ikke fyldestgørende angivet*, *forkert angivet* og *ikke angivet*. Endvidere er mere faktuelle elementer af journalerne, såsom kommune, måned og ugedag kodet direkte ud fra oplysningerne i journalerne. Kodemanualen er vedlagt som bilag, således det er muligt for læseren at se præcist, hvilke variable, der indgår, samt hvad de forskellige kategorier indebærer (Bilag B8). Endvidere har vi operationaliseret undersøgelsens anvendte variable, hvilket er angivet i afsnittet *Operationalisering af variable*. Vi finder det af den årsag ikke relevant at uddybe alle variablene og deres kategorier i indeværende afsnit.

Det andet redskab, vi anvender til kodningen, er kodeskema, som er det elektroniske dataark, hvori vi indtaster koderne for de forskellige variable (Bryman 2008:28). Dette skema udgør således vores rådata i undersøgelsen (Bilag B9).

For at sikre en høj reliabilitet i kodningen, og derved sammenligningen af journalerne, har vi været særdeles opmærksomme på, at denne udføres så ensartet som muligt med udgangspunkt i kodemanualen. Dette som følge af, at vi har kodet de første 20 journaler sammen. Endvidere har vi igennem hele kodningsperioden adspurgt hinanden, så snart der har været den mindste tvivl om en kodning. For at sikre reliabiliteten yderligere, har vi adspurgt vores ekspert, Lars Bro Lundsberg, eller andre

ansatte i Politiets Efterretnings- og Analyseenhed, hvis der har været yderligere tvivlsspørgsmål. Vi vurderer derfor, at vi har sikret en høj grad af inter-rater-reliabilitet, da dette omhandler ensartetheden af kodningen på tværs af forskellige kodere (Hansen 2012:297).

7. Stikprøveudvælgelse

Følgende afsnit indeholder refleksioner over, hvorledes vi har udvalgt stikprøven af indbrudsjournaler.

Vi finder det som følge af specialets rammebetingelser ikke muligt at foretage en undersøgelse af alle enheder i populationen; indbrudsjournaler i Østjyllandspolitikreds i perioden maj 2014 til og med april 2015. Vi har derfor udvalgt en stikprøve, der har til formål at repræsentere populationen. Dette skyldes, at vi ønsker at generalisere fundene fra stikprøven ud til populationen. Det er i den forbindelse centralt, at enhederne i stikprøven har tilsvarende karakteristika som enhederne i populationen (Bryman 2008:167-168; de Vaus 2001:90). Som følge af dette har vi valgt at anvende en stikprøve, der er tilfældig udvalgt, da denne form for samplingsmetode øger muligheden for generalisering. Dette skyldes, at en ikke-tilfældig udvalgt stikprøve kan være befængt med stikprøvefejl, hvormed stikprøven ikke er repræsentativ for populationen (Bryman 2008:171,173).

Foruden at sikre at stikprøven er tilfældig udvalgt, har vi valgt at stratificere denne. Dette skyldes, at en stratificeret tilfældig udvælgelse giver mere præcise estimater, da variationen mellem strata er elimineret, eftersom populationen er mere præcis repræsenteret inden for de forskellige strata (Bryman 2008:178-179).

Vi har fundet det hensigtsmæssigt at stratificere i måneder, da der er forskel på hvor mange indbrudsjournaler, der er i hver af de tolv måneder, vi undersøger. På den måde sikrer vi, at stikprøven bliver repræsentativ i forhold til måneder, hvormed risikoen for unøjagtigheder på grund af en skævridding af månedsfordelingen elimineres (Milhøj 1994:121). Dette opnår vi ved at anvende proportionel stratificeret tilfældig udvælgelse, hvor størrelsen af hver strata er i proportion til populationens størrelsen for strataene, og estimationen derved bliver selvvejende (Milhøj 1994:31,154).

I nedenstående tabel er den proportionelle stratificeret tilfældige udvælgelse illustreret:

Tabel 1: Stikprøvens proportionel stratificerede tilfældig udvælgelse

Måned	Populationens størrelse	Andel	Stikprøve
Maj	254	1/8	32
Juni	275	1/8	35
Juli	513	1/8	64
August	352	1/8	44
September	350	1/8	44
Oktober	418	1/8	52
November	403	1/8	50
December	380	1/8	47
Januar	298	1/8	37
Februar	266	1/8	34
Marts	324	1/8	40
April	244	1/8	28
Total	4.077	-	507

Som det fremgår af tabellen er vores samlede stikprøvestørrelse på 507 indbrudsjournaler.

7.1. Stikprøvestørrelse

Der er ikke noget definitivt svar på, hvor stor en undersøgelses stikprøve bør være (Bryman 2008:179). I forhold til samplestørrelsen er det vigtigt at tage i betragtning, hvor stor en stikprøveusikkerhed man som forsker er villige til at tolerere. Dette hænger sammen med at desto større stikprøven er, desto mere falder stikprøveusikkerheden. Dog vil der ud over et vist punkt være en meget lille gevinst at vinde, ved at øge stikprøvestørrelsen (de Vaus 2001:189). Endvidere er det værd at overveje, hvor heterogen ens population er i forhold til størrelsen af stikprøven. Dette skyldes, at desto mere heterogen populationen er, desto større en stikprøve er der behov for (Bryman 2008:182). Da vi har valgt at afgrænse til én form for kriminalitet; indbrud, vurderer vi, at der er en større homogenitet i populationen, end hvis vi havde valgt at undersøge samtlige kriminalitetsformer. Vi vurderer af ovenstående årsager, at en endelig stikprøve størrelse på 507 indbrudsjournaler er tilfredsstillende i forhold til specialets rammebetingelser og formål.

I forhold til en stikprøve er svarprocenten centralt at have for øje, da denne kan medføre en skævvridning af svarene, hvormed der risikeres en over- eller underrepræsentation af forskellige faktorer (de Vaus 2002:84). For indeværende undersøgelse forekommer der et frafald på 12 journaler. Dette som følge af, at vi ikke har haft mulighed for at tilgå disse i POLSAS grundet systemfejl. Vi har derfor en svarprocent på 98 procent, hvilket kan betragtes som fremragende (Bryman 2008:219).

At vi undgår en svarprocentsproblematik har en klar fordel i forhold til nærværende undersøgelse. Dette skyldes, at en sådan problematik ofte løses ved at vægte den endelige stikprøve, således at stikprøven bliver repræsentativ for populationen. For at det er muligt at vægte en stikprøve kræver det sikker viden om populationens karakteristika (de Vaus 2001:152). Som følge af at nærværende undersøgelse er et udforsket område, finder vi det vanskeligt at opnå sikker viden om, hvad de typiske karakteristika for en indbrudsjournal er. Det findes derfor fordelagtigt, at vi opnår en svarprocent på 98 procent, hvormed vi ikke risikerer en skævvridning, som ikke er mulighed for tage højde for. Dette vurderer vi endvidere højner muligheden for at generalisere fundene fra stikprøven ud til populationen, da vi har fulgt princippet om en tilfældig udvælgelse og har et minimalt frafald i undersøgelsen (Bryman 2008:169, de Vaus 2001:148).

8. Replikation, reliabilitet og validitet

I indeværende afsnit bliver specialets replikation, reliabilitet og validitet præsenteret ud fra overvejelser omkring forskningsdesign og metodebrug.

I forhold til vurderingen af replikation, reliabilitet og validitet bør der tages højde for brugen af metodekombination, da disse afhænger af den specifikke metodebrug. Eksempelvis har kvalitative metoder ikke samme ekstern validitets muligheder som de kvantitative metoder. I forhold til specialet betyder det, at det er ikke muligt at generalisere udtalelserne fra ekspertinterviewene ud til at være gældende for alle af Østjyllands Politis medarbejdere. Dette er dog heller ikke ønsket, da ekspertinterviewene i stedet har til formål at udbygge vores forståelse af problemstillingen og de oplevede problematikker, der forekommer i forhold til politiets data-kvalitet.

8.1. Replikation

Replikationsbegrebet omhandler muligheden for at andre kan gentage en lignende undersøgelse (Bryman 2008:32).

For at en undersøgelse kan repliceres er det nødvendigt, at undersøgelsesproceduren er beskrevet i detaljer. Det findes derfor centralt at dokumentere, hvorledes undersøgelsen præcist er blevet udført samt hvilke overvejelser, der ligger til grund for forskellige til- og fravalg. Derfor har vi valgt at vedlægge relevante bilag, der dokumenterer undersøgelsen. Relevante tabeller bliver endvidere præsenteret i selve undersøgelsen. Vi vurderer derfor, at specialet har en høj grad af replikation, idet alle analysetrin samt til- og fravalg er veldokumenterede.

8.2. Reliabilitet

Reliabilitetsbegrebet omhandler en undersøgelses pålidelighed, og derved om en undersøgelses resultater er reproducerbare (Bryman 2008:31-32).

At specialets empiri er kreeret ud fra politijournaler synes at skabe en reliabilitetsproblematik, idet journalerne er konstrueret af politibetjentens virkelighedsforståelse og den sociale kontekst som hændelsen, der er blevet journalført, er indlejret i (jævnfør afsnittet *Ontologisk og Epistemologisk*

tilgang). Omvendt kan der argumenteres for, at politijournalerne alle er udarbejdet på samme måde og ud fra samme kvalitetskriterier (jævnfør afsnittet *Politijournaler*).

Endvidere har vi som nævnt sikret en høj inter-rater-reliabilitet i forhold til kodningen af datamaterialet, hvormed vi har sikret en entydig kodningsforståelse.

8.3. Validitet

Et tredje kvalitetskriterium omhandler en undersøgelses validitet. Kriteriet vedrører integriteten af de konklusioner, der er genereret ud fra en undersøgelse og forekommer med mange fokuspunkter (Bryman 2008:32). De validitetskriterier vi specifikt benytter er intern og ekstern validitet.

Intern validitet

Intern validitetskriteriet relaterer sig primært til kausalitet, hvormed kriteriet omhandler hvorvidt en konklusion, der behandler et kausalt forhold mellem to eller flere variabler, er gyldig (Bryman 2008:32).

Som nævnt i afsnittet *Forskningsdesign*, betragtes indeværende undersøgelse primært som et tværsnitsdesign, hvilket sætter visse begrænsninger i forhold til undersøgelsens interne validitet. Dette skyldes forskningsdesignets mangel på tidsdimension, og idet der i designet ikke indgår randomiserende kontrolgrupper (de Vaus 2001:193). Hertil bør det nævnes, at det generelt kan være vanskeligt at tale om kausale sammenhænge i samfundsvidenskabelig forskning, da mennesker er i konstant bevægelse og udvikling. Som følge af at specialets primære formål er at karakterisere politiets datamateriale omhandlende indbrud, er kausalitet ikke i fokus. Dog undersøger vi om visse faktorer påvirker datakvaliteten ud fra ønsket om, at beskrive hvor datakvalitetsproblematikkerne især udfolder sig. I de tilfælde, hvor vi ser en sammenhæng, og hvor faktorerne derfor er korrelerende med datakvaliteten betyder det dog *ikke*, at der forekommer en kausal sammenhæng. Til gengæld vides det med sikkerhed, at to *ikke*-korrelerede variable tilkendegiver en ikke-kausal sammenhæng, hvilket kan have en lige så stor videnskabelig betydning, som det at lokalisere kausale sammenhænge (de Vaus 2001:179).

Ekstern validitet

Ekstern validitet omhandler undersøgelsens generaliserbarhed (Bryman 2008:33).

I forsøget på at sikre en høj ekstern validitet for indeværende undersøgelse er det nødvendigt, at gøre sig overvejelser om, hvad stikprøven repræsenterer og dermed populationen for indeværende undersøgelse. Det skal nævnes, at Østjyllands Politi har haft et specifikt ønske om, at specialet tog udgangspunkt i journaler udarbejdet i politikredsen. Endvidere afgrænses stikprøven til journaler udarbejdet over en periode på 12 måneder (maj 2014 til og med april 2015). Specialets population er dermed indbrudsjournaler udarbejdet i perioden maj 2014 til og med april 2015 i Østjyllands Politi. Da vi har en stratificeret, tilfældig udvælgelse og dermed et repræsentativt sample af populationen, opnår vi muligheden for at generalisere fundene fra stikprøve ud til populationen.

Hvorvidt resultaterne kan generaliseres ud til at være gældende for andre politikredse kan diskuteres. På den ene side arbejder alle danske politibetjente indenfor den samme lovgivning. På den anden side kan det diskuteres, om politikredsen besidder forskellige demografiske karakteristika, der kan påvirke måden, hvorpå der journalføres. Dog er alle danske politibetjente udlært samme sted, hvilket højner sandsynligheden for, at de har samme fundament for journalføring. Endvidere skrives alle danske politijournaler i det samme elektroniske system; POLSAS, hvorfor alle journaler udarbejdes ud fra samme skitse. Opsummerende er der flere aspekter, der enten taler for eller imod, at indeværende undersøgelses fund kan generaliseres ud til at være gældende for ikke blot Østjyllands Politikreds men for hele det danske Politi i den angivne undersøgelsesperiode. Vi vurderer, at der med sikkerhed kan generaliseres ud til indbrudsjournaler i Østjyllands Politikreds, men at der bør tages forbehold i politikredsenes forskelle i forhold til en generalisering ud til hele det danske politis journaler omhandlende indbrud i den pågældende periode.

9. Operationalisering af variable

I det følgende operationaliseres de variable, som anvendes i analysen. Operationaliseringen findes central, da den klargør, hvilke indikatorer der gør datakvalitetsdimensioner; nøjagtighed, fuldstændighed, ensartethed og relevans, målbare. I forhold til anvendelighedsdimensionen finder vi det ikke formålstjeneligt at undersøge denne statistisk, idet dimensionen omhandler anvendeligheden af materialet, hvormed der ikke findes variable at operationalisere i henhold hertil.

Nedenstående variable er udvalgt med det formål at undersøge de målbare datakvalitetsdimensioner, hvilke tilsammen måler Politiets datakvalitet. Endvidere er nogle variable udvalgt som følge af en antagelse om, at de kan påvirke den undersøgte datakvalitet, da dette kan bidrage til en forklaring på, hvad datakvaliteten er påvirket af.

Resuméfelt

Resuméfeltet har en central betydning for politiets statistiske datamateriale, eftersom det er det eneste søgbare tekstfelt, hvorfra statistik udtrækkes.

Som beskrevet i afsnittet *Politijournaler*, har resuméfeltet til formål at give et enkelt, overskueligt og retvisende billede af hændelsen. I vejledningen til resuméfeltet fordres det, at et godt resumé er logisk opbygget ud fra en besvarelse af seks spørgsmål, såfremt det vurderes relevant for den pågældende sag. De seks spørgsmål indeholder følgende elementer; *hvad, hvor, hvordan, hvem, hvornår og hvorfor* (Bilag B6).

I forhold til resuméfeltet undersøges nøjagtighedsdimensionen ud fra, om der forekommer overensstemmelse mellem informationer angivet i anmeldelsesrapporten og resuméfeltet. Såfremt dette ikke er tilfældet, betragtes informationerne som værende *unøjagtigt*. Dette skyldes, at de registrerede værdier i resuméfeltet derved ikke stemmer overens med den virkelighed, der er angivet i anmeldelsesrapporten.

I forhold til at vurdere nøjagtigheden af resuméfeltet tager udgangspunkt i Rigspolitiets vejledende elementer. Dog har vi valgt ikke at inddrage *hvad*-elementet, da dette i henhold til vejledningen "[...] skal tydeliggøre hvordan forholdet er realiseret" (Bilag B6). Vi vurderer derfor, at *hvad*-elementet er inddækket af *hvor-* og *hvordan*-elementet. Endvidere har vi valgt, at opdele *hvordan*-elementet i to kategorier, da elementet indeholder flere nuancer, der vurderes centrale at undersøge.

Dette skyldes, at *hvordan*-elementet både indbefatter gerningspersonens fremgangsmåde (modus) og informationer om koster (Bilag B6). Endvidere vurderes koster at spille en central rolle i forhold til indbrudshændelser, da det må antages at indbrud foretages grundet et berigelsesmotiv. Nødvendigheden af opdelingen kan endvidere argumenteres ud fra teorien Situationel Kriminalitetsforebyggelse, da det her påpeges, at kriminalitet kan forebygges ved at reducere belønningen (Cullen & Agnew 2011:409).

Det er som nævnt ikke nødvendigvis relevant at besvare alle seks elementer for hver indbrudssag. Resuméfeltets nøjagtighed vurderes derfor ud fra de enkelte elementer set i forhold til antallet af tilfælde, hvor vi har vurderet det relevant at angive de specifikke elementer. Denne vurdering er forekommet ud fra en sammenligning af informationer givet i anmeldelsesrapporterne og beskrivelserne i resuméfeltet, hvilket skyldes, at vi ikke kan se ud over den virkelighed, der er angivet i journalerne. Det betyder, at vi ikke har mulighed for at se om elementer, der hverken er beskrevet i anmeldelsesrapporterne eller resuméfeltet burde være angivet. Vi kan med andre ord ikke vurdere relevansen af et element med mindre sagsbehandleren har anført det i enten anmeldelsesrapporten eller resuméfeltet. Såfremt et element er beskrevet i anmeldelsesrapporten, men ikke tilsvarende angivet i resuméfeltet - eller omvendt – betragter vi elementet som *unøjagtig angivet*. De seks variable vi anvender til at undersøge resuméfeltets nøjagtighed er som følgende:

Tekstboks 6: Resuméfeltets variable

1. *Hvor er det sket? (Gerningsstedet)*
2. *Hvordan er det sket? (modus operandi)*
3. *Hvem er involveret? (Sigtede, forurettede, mistænkte mv.)*
4. *Hvornår er det sket? (Gerningstidsrum)*
5. *Hvorfor er det sket? (Motiv/årsager)*
6. *Koster (stjålne genstande)*

(Bilag B6)

Søgenøgler

Som beskrevet i afsnittet *Politijournaler*, er søgenøgler en række søgbare, informationsbærende ord eller sætninger, der kan angives i op til tre trin. Søgenøglernes formål er at agere som et redskab til ensartning og strukturering af søgekriterierne i en sag. Endvidere skal der altid angives søgenøgler til en sag, såfremt der er tilgængelige informationer i sagen, der kan angives som en søgenøgle.

Hvis dette ikke er tilfældet, angives søgenøglen ”*ingen relevante søgenøgler*”. Tilsvarende resuméfeltet skal informationerne i søgenøglerne også stå beskrevet i rapporten, således der er en sammenhæng mellem disse (Bilag A1).

Nøjagtighedsdimensionen undersøges ud fra, om der er angivet korrekte søgenøgler i forhold til informationerne angivet i de resterende dele af journalerne. Hvis der er angivet en søgenøgle, men det ikke er muligt at lokalisere denne ud fra beskrivelsen af indbruddet, betragtes angivelsen som forkert og dermed unøjagtig. Nøjagtigheden af søgenøglernes angivelser vurderes ud fra de hjælpetekster, der agere definitioner for brugen af den specifikke søgenøgle i forhold til dennes indhold og anvendelse (Bilag A1; Bilag A4).

Fuldstændighedsdimension undersøges ud fra, om der er angivet alle relevante søgenøgler til en journal. Dette undersøger vi ligeledes ved at sammenligne de angivne søgenøgler med beskrivelsen af indbruddet. Hvis ikke alle relevante søgenøgler er angivet betragtes søgenøglerne som *ikke fyldestgørende angivet*. Hvis der derimod er angivet alle relevante søgenøgler til en sag, betragtes angivelsen som *fyldestgørende*. Endvidere kan en søgenøgle betragtes som *ikke angivet*, hvis det er muligt at lokalisere søgenøglen ud fra beskrivelsen af indbruddet, men at den ikke fremgår i søgenøglefunktionen.

Nøjagtigheden og fuldstændigheden af søgenøglernes angivelser undersøges inden for de fem udvalgte søgenøgleområder. Disse er illustreret i nedenstående tekstboks, hvor der endvidere forekommer et eksempel på, hvordan søgenøglerne angives i strenge.

Tekstboks 7: Undersøgte søgenøgleområder

- **Modusspor:** *Modusspor (trin 1), modus atypisk (trin 2)*
- **Anvendt redskab:** *Anvendt redskab (trin 1), koben (trin 2)*
- **Modus:** *Opbrydning (trin 1), dør (trin 2), hoveddør (trin 3)*
- **Identitetsspor:** *Identitetsspor (trin 1), falsk anmeldelse (trin 2)*
- **Koster:** *Kostervalg (trin 1), design (trin 2), Arne Jacobsen (trin 3)*

(Bilag A1).

I undersøgelsen af søgenøglernes nøjagtighed og fuldstændighed, betragter vi hver søgenøgle for sig forstået på den måde, at en søgenøgle kan været angivet *forkert, fyldestgørende, ikke fyldestgø-*

rende og ikke angivet i hvert af de tre trin. En søgenøgle kan derved eksempelvis være fyldestgørende angivet i trin ét, men forkert i trin to og igen fyldestgørende i trin 3. Dette kan eksemplificeres med en *modus*-søgenøgle: Hvis der i beskrivelsen af indbruddet er angivet, at gerningspersonen har opnået adgang til boligen ved at opbryde et vindue til en kælder, men at søgenøglen er angivet som *opbrydning – dør – kælder*, er den korrekt angivet i trin ét og tre, men forkert angivet i trin to. En *ikke fyldestgørende* angivet søgenøgle skal ses i lyset af, at det kan være relevant at angive flere søgenøgler fra samme område, eksempelvis hvis der er stjålet flere forskellige koster i et indbrud.

Stave-tastefejl

Stave-tastefejl anvendes til at undersøge nøjagtighedsdimensionen. Inddragelsen af dette element skyldes, at stave-tastefejl kan betragtes som en ukorrekt angivet værdi, da et ord derved ikke stemmer overens med korrekt sprogbrug i henhold til den danske retskrivningsordbog. Relevansen af variablen skyldes, at et ord med en stave-tastefejl ikke vil indgå i en statistik opgørelse, såfremt der søges på ordet. Af den årsag fokuserer vi udelukkende på stave-tastefejl i resuméfeltet, da det som nævnt er det eneste søgbare tekstfejl i journalerne, der er mulig at kreere statistisk data på baggrund af. Vi finder det af den årsag ikke tilsvarende relevant at undersøge, om der er stave-tastefejl i anmeldelsesrapporten, da denne *ikke* er søgbar. Desforuden findes det ikke relevant at kontrollere for stave-tastefejl i søgenøglerne, da disse er forhåndsdefineret.

Gerningskode

I forhold til nøjagtighedsdimensionen findes det relevant at undersøge, om gerningskoden der er angivet til en journal stemmer overens med beskrivelsen af indbruddet i journalen, eftersom dette har betydning for opgørelsen af indbrud i forskellige boligtyper.

I specialet har vi afgrænset os til at beskæftige os med tre typer indbrud i privat beboelse, som har hver sin gerningskode. Disse er som følgende:

Tekstboks 8: De tre gerningskoder, der benyttes i indeværende speciale

- 75211: *Indbrud i villa eller lignende*
- 75212: *Indbrud i lejlighed*
- 75213: *Indbrud i værelse*

(Dst.D)

Hvis en journal eksempelvis er angivet under gerningskoden *indbrud i villa eller lignende*, men det af beskrivelsen i journalen fremgår, at indbruddet er begået i en lejlighed, betragtes den angivne gerningskode unøjagtig angivet. Endvidere kan en gerningskode betragtes som ukorrekt, hvis det er en anden form for kriminel hændelse, der er angivet under en indbrudsgerningskode.

Sagsbehandlerens køn

Sagsbehandlerens køn anvendes til at undersøge ensartethedsdimensionen. Sagsbehandleren er ofte en betjent, der er blevet kaldt ud til en indbrudshændelsen, men kan i visse tilfælde også være en administrativ medarbejder, såfremt der ikke har været en patrulje på gerningsstedet.

Inddragelsen af denne variabel skyldes, at dimensionen relaterer sig til, hvor ensartet dataet er på tværs af forskellige individer. Det findes derfor relevant at undersøge, om dataet varierer på tværs af sagsbehandlerens køn. En mulig kønsforskel kan eksempelvis ansues i forhold til den gængse forestilling om, at kvinder er mere detaljeorienteret end mænd, men at mænd er mere resultatorienteret end kvinder.

Sagsbehandlerens erfaring

I målingen af ensartethedsdimensionen findes det endvidere relevant at undersøge, om dataet varierer på tværs af sagsbehandlerens erfaring. Dette skyldes en formodning om, at mere erfarne sagsbehandlere har været kaldt ud til flere indbrud end mindre erfarne sagsbehandlere, hvormed de er mere trænet i at skrive relevante notater, hvilket danner et solidt fundamentet for den senere politijournalføring. Modsat kan det antages, at mindre erfarne betjene er mere opmærksomme og får flere detaljer med i deres lommebøger, som de senere kan journalføre. Dog kan det diskuteres om flere detaljer fører til journaler af højere kvalitet, da det væsentlige er at få de korrekte oplysninger med.

Sagsbehandlerens erfaring er rekodet fra en intervalskaleret variabel, der angiver erfaring i år, til en ordinalskaleret variabel med fire kategorier. Dette for at muliggøre anvendelsen af variabelen i en bivariat analyse, idet flere kategorier medfører en øget statistisk usikkerhed. De fire kategorier er *0-4 år*, *5-10 år*, *11-20 år* og *21-43 år*. Kategorierne er udformet ud fra en antagelse om, at kategorien *0-4 års* erfaring repræsenterer de sagsbehandlere, som er under uddannelse eller nyuddannet, mens *5-10 års* erfaring repræsenterer sagsbehandlerne som har opnået noget erfaring. Sagsbehandlere med *11-20 års* erfaring betragtes, som de veletablerede inden for faget, hvormed de har opnået en

del erfaring, men ikke tilsvarende dem med *21-43 års* erfaring, der repræsenterer de garvede sagsbehandlere.

Sagsbehandlerens alder

Vi har endvidere fundet det relevant at undersøge sagsbehandleren alder i forhold til ensartethedsdimensionen. Dette skyldes, at alder og erfaring ikke nødvendigvis korrelerer, da det kan være forskel på, hvornår sagsbehandleren er blevet ansat ved politiet.

Sagsbehandlerens alder er rekodet fra en intervallskaleret variabel, der angiver alder i år, til en ordnalskaleret variabel med fire kategorier. Dette skyldes en ønsket sammenligning med sagsbehandlerens erfaring, der ligeledes er delt op i fire kategorier.

Kategorier er valgt ud fra aldersfordelingen, da vi har opdelt ud fra variabelens kvartiler (Bilag B11). Det vil sige ud fra 25, 50 og 75 procent percentilerne. Som følge af dette er kategorierne *21-29 år*, *30-34 år*, *35-42 år* og *42-65 år*.

Afdeling

Ydermere bliver ensartethedsdimensionen undersøgt ud fra afdelingen, hvor indbrudssagen er oprettet. Dette ud fra en antagelse om, at der kan være et forskelligt fokus på journalføring i de forskellige afdelinger, eller som følge af travlheden i afdelingen, der kan påvirke tiden til journalføring.

Variablen; afdelingen, er oprindeligt angivet ud fra postnummeret på afdelingen, hvor journalen er oprettet. Vi har dog valgt at rekode denne, da nogle afdelinger har meget få oprettede journaler (Bilag B11). De afdelinger, der har under ti oprettede journaler, er derfor kodet sammen til én kategori. Vi er dog opmærksomme på, at kategorien derved ikke indfanger den variation, der kan forekomme afdelingerne imellem. Vi har dog fundet rekodningen nødvendig, da vi ikke har et ønske om at undlade nogle afdelinger.

Forurettedes køn og alder

Ensartethedsdimensionen undersøges endvidere ud fra forurettedes køn og alder. Disse faktoreres inddragelse skyldes, at der i henhold til specialet ontologi og epistemologi, er en forståelse af, at menneskets fortolkning af en hændelse er influeret af mødet med andre individer (Blumer 1969:79).

Det kan derfor antages, at forurettede kan have en betydning i forhold til måden, hvorpå et givent indbrud journalføres, hvilket kan få betydning for ensartethedsgraden af dataet. Årsagen til at det er køn og alder vi undersøger er, at det ikke har været muligt at lokalisere andre elementer i journalerne omhandlende forurettede, der kan operationaliseres til variable. Køn og alder findes også relevante at undersøge ud fra en forståelse af, at det ”ideelle” offer kan have en betydning for sagsbehandlerens journalføring, idet eksempelvis en ældre kvinde kan styrke sagsbehandlerens motivation til at agere egnet beskytter og opklare en forbrydelse.

Det bør nævnes, at en husstand kan være bestående af mere end én person, hvorfor der kan være mere end én forurettet i sag, og at disse kan være af forskellige køn og alder. Det kan dog formodes, at den person, der er angivet som forurettede, er den, som har ført dialogen med sagsbehandleren, hvormed det er denne person, der har kunne påvirke sagsbehandlerens journalføring.

Forurettedes alder er ligeledes rekodet fra en intervallskaleret variabel, der angiver alder i år, til en ordinalskaleret variabel med fire kategorier. De fire kategorier er valgt ud fra aldersfordelingen, da vi så vidt muligt har opdelt ud fra variabelens kvartiler (Bilag B11). Som følge af dette er kategorierne *17-35 år*, *36-48 år*, *49-63 år* og *64-87 år*.

Boligtype

Boligtype er udvalgt, som en af de variable vi inddrager, ud fra en formodning om, at den kan have en sammenhæng med datakvalitetsdimensionerne. Dette ud fra en antagelse om, at sagsbehandleren kan betragte en indbrudshændelse i en villa som en mere alvorlig forbrydelse end et indbrud begået i en lejlighed. Dette som følge af at villaer ofte er større end lejligheder, hvormed der kan stjæles flere genstande.

Variablen boligtype er operationaliseret ud fra de gerningskoder, vi har afgrænset os til at undersøge. Disse værende; *villa eller lignende*, *lejligheder* og *værelser*. Som følge af, at der blevet begået forholdsvis få indbrud i værelser i den undersøgte periode (Bilag B1), har vi at valgt kode *lejligheder* og *værelser* sammen. Dette finder vi muligt ud fra en overbevisning om, at boligtyperne besidder tilsvarende karakteristika. Såvel lejligheder som værelser besidder færre indgangsmuligheder end en villa eller lignende, da sådanne boligtyper i højere grad har haver, hvilket øger risikoen for at en indbrudstyv kan opnå adgang til boligen uforstyrret. Adgangen til en lejlighed eller et værelse er

begrænset til fordøren - med mindre boligen har en bagdør, eller at lejligheden er placeret i stueetagen.

Kommune

Kommune er ligeledes valgt ud fra en formodning om, at den kan have en sammenhæng med datakvalitetsdimensionerne. Kommunen, hvor indbruddet er begået, findes relevant at inddrage som variabel, eftersom indbrudsfrekvensen varierer fra kommune til kommune (Dst.E). Dette kan have en indflydelse på journalføringen, da en kommune med mange indbrud antageligvis kan øge sagsbehandlerens motivation til at skrive fyldestgørende journaler, da dette kan øge sandsynligheden for at indbrudsfrekvensen falder i kommunen. Denne antagelse skal ses i sammenhæng med en anden antagelse om, at fyldestgørende journaler kan føre til en større sandsynlig for, at sagen opklares.

Sigtelse

Om der er rejst sigtelse i en sag eller ej findes endvidere relevant at undersøge i forhold til en sammenhæng med datakvalitetsdimensionerne. Dette skal ses i sammenhæng med den ovenstående antagelse om, at fyldestgørende journaler kan øge sandsynligheden for, at et indbrud opklares. Dette som følge af at fyldestgørende journaler indeholder flere nøjagtige og fuldstændige oplysninger, der kan føre til pågribelsen af en gerningsperson. Årsagen til, at vi undersøger sigtelse og ikke opklaring skyldes, at det ikke fremgår af journalen, om sagen er opklaret. I stedet fremgår det, om der er rejst sigtelse i sagen. Vi vurderer, at sigtelse kan indikere noget tilsvarende en opklaring, da der ikke rejses sigtelse i en sag, med mindre politiet vurderer, at der forelægger rimelig grund for mistanke til, at det er den sigtede, som har begået det strafbare forhold (Anklagemyndigheden).

Forsøg på indbrud

Endvidere er det fundet det relevant at undersøge, om datakvalitetsdimensionerne er influeret af, om sagen omhandler et begået eller forsøgt indbrud. Dette skyldes en antagelse om, at sagsbehandlerne kan være tilbøjelige til at bruge mindre tid på indbrudsforsøg frem for begåede indbrud, da et indbrudsforsøg kan betragtes som en mindre alvorlig form for indbrudshændelse. Dette kan påvirke sagsbehandlerens motivation til at angive korrekte og fyldestgørende informationer i en journal. Dog kan det diskuteres, om der er lige så mange elementer at berette omkring indbruddet, når der er tale om indbrudsforsøg.

Modus

Vi finder det relevant at undersøge, om modus, der som nævnt er gerningspersonens anvendte arbejdsmetode til opnåelse af adgang til boligen, har en sammenhæng med datakvalitetsdimensionerne. Dette ud fra en antagelse om, at det kan være forskel på kendskabet til angivelsen af de specifikke modusformer, da der er en forholdsvis stor spredning i forhold til, hvor ofte de forskellige modusformer anvendes i et indbrud. De modusformer, der opereres med i Politiet, er som følgende:

Tekstboks 9: Modusformer

Modusformer

- *Skåret hul*
- *Opbrydning*
- *Rudeknusning*
- *Aflistning*
- *Spark/pres*
- *Underboring*
- *Cylinderudboring*
- *Cylinderudvridning*

(Bilag A1)

Som følge af, at modusformen *underboring*, *cylinderudboring* og *cylinderudvridning* er forholdsvis sjældne forekomster, lader vi disse modusformer udgå fra modus-variablen. Dette skyldes en generaliseringsproblematik, der kan knyttes til frekvensen for modusformernes forekomst, eftersom disse er henholdsvis tre, to og tre gange. Endvidere er *skåret hul* ikke anvendt som modusform i den undersøgte periode, hvorfor denne ej heller bliver belyst (Bilag B11).

Måned

Måneden for anmeldelsen findes relevant at undersøge i en sammenhæng med datakvalitetsdimensionerne, da der er forskel på, hvor mange indbrud der er begået i de forskellige måneder i undersøgelsesperioden (jævnfør tabel 1). Denne forskel kan antageligvis påvirke datakvaliteten, eftersom den kan være et udtryk for politiets travlhed i forhold til indbrud begået i de forskellige måneder. Dog skal der tages forbehold for, at politiets travl/travlhed ikke udelukkende kan tilskrives indbrudsfrekvensen, men i stedet skal ansues i en større organisatorisk sammenhæng og derved i forhold til

politiets travlhed generelt. Dette har vi dog ikke mulighed for at inddrage, som en variabel, da travlheden i Politiet ikke opgøres (Bilag B1).

Ugedag

Det findes ligeledes relevant at undersøge, om ugedagen for anmeldelsen for indbruddet har en sammenhæng med datakvalitetsdimensionerne. Dette er ligeledes ud fra en antagelse om travlhed, da det kan formodes, at der er forskel på, hvor travlt politiet har eksempelvis en fredag aften og en tirsdag formiddag, hvilket kan påvirke tiden til journalføring.

Dage mellem anmeldelsesdato og rapportdato

Ydermere finder vi det relevant at inddrage en variabel, der angiver, hvor mange dage der er gået mellem anmeldelsesdatoen og datoen for oprettelsen af anmeldelsesrapporten. Dette skyldes en antagelse om, at desto længere tid der går mellem, at indbrudshændelsen noteres i sagsbehandlerens lommebøger og selve journalføringen i POLSAS, desto vanskeligere kan det være at genkalde eksakte detaljer omkring indbruddet. Dette kan således få en betydning for datakvaliteten af journalerne.

Opdateret anmeldelsesrapport

Slutteligt finder vi det relevant at undersøge om opdateringen af en anmeldelsesrapport påvirker datakvalitetsdimensionerne. Dette ud fra en formodning om, at en opdatering indeholder en rettelse, hvormed journalen kan antages at være mere nøjagtig og fyldestgørende.

Årsagen til at vi anvender en opdatering af anmeldelsesrapporten skyldes, at det ikke har været muligt at lokalisere andre elementer i journalerne, der kan operationaliseres til variable omhandlende opdateringer. Det er således ikke muligt at se, om vagthavende-billedet og dermed resuméfeltet er opdateret.

I forhold til en opdateret anmeldelsesrapport bør det nævnes, at denne angives i dataformat, hvormed det ikke er muligt at se, om anmeldelsesrapporten er opdateret indenfor dato, som rapporten er oprettet. Hvis disse datoer er de samme, har vi vurderet, at sagen *ikke* kan betragtes som værende opdateret til trods for, at der er en mulighed for, at den er opdateret inden for den samme dato. Vi

vurderer trods dette, at en opdatering af anmeldelsesrapporten kan indikere, at journalerne er opdateret.

Gerningsstedsbeskrivelsen

Gerningsstedsbeskrivelsen inddrages i en diskussion i forhold relevansdimensionen. Dette skyldes, at gerningsstedsbeskrivelserne, modsat journalelementerne, hvoraf der føres statistik, indeholder en beskrivelse af boligen, hvor der er begået indbrud.

Gerningsstedsbeskrivelsen består af forskellige elementer, der sammenlagt beskriver boligens karakteristika. Elementerne beskriver boligens forhold ud fra art, beliggenhed, indretning og adgangsforhold (jævnfør tekstboks 3). Som følge af at beliggenheds- og indretningselementet indeholder flere nuancer, finder vi det relevant at opdele nuancerne i hver deres variable.

Tekstboks 10: Gerningsstedsbeskrivelselementerne, der undersøges i specialet

Gerningsstedsbeskrivelselementerne, der undersøges i specialet:

- *Art (eksempelvis etplansvilla, toværelseslejlighed)*
- *Beliggenhed (eksempelvis villakvarter, fabrikkvarter)*
- *Tilstødende arealer (eksempelvis park, skov tilstødende huse og lignende),*
- *Afgrænsninger (hække, murstensmure og afgrænsningernes højde)*
- *Ydre adgangsforhold (er der eksempelvis en sti bag huset)*
- *Boligens størrelse*
- *Boligens antal af rum*
- *Boligens interne adgangsforhold (eksempelvis om der er uhindret adgang til alle rum)*
- *Boligens normale adgangsforhold (eksempelvis af døre og låse og om disse er låst)*

Gerningsstedsselementerne vurderes ud fra om de er *fyldestgørende angivet*, *ikke fyldestgørende angivet* eller om de *ikke er angivet*. At et gerningsstedsbeskrivelselementet er fyldestgørende angivet skal ses i henhold til, at elementet er beskrevet i dets fulde form, hvilket er fastlagt ud fra vejledningerne. Eksempelvis betragtes arten af boligen som værende fyldestgørende angivet, hvis der i gerningsstedsbeskrivelsen står: ”*der er tale om en etplansvilla*”. Derimod betragtes den ikke som fyldestgørende, såfremt der blot står: ”*der er tale om en villa*”. Såfremt boligens art ikke er nævnt, betragtes arten ikke som værende angivet.

I visse tilfælde af gerningsstedsbeskrivelselementerne har det endvidere været nødvendigt, at tilføje kategorien *ikke relevant*. Dette er tilfældet for elementerne boligens størrelse, antal af rum, in-

terne adgangsforhold samt beskrivelsen af boligens normale adgangsforhold, hvilket skyldes, at det ikke i alle tilfælde at sagsbehandleren har fået adgang til boligen, der betragtes som en forudsætning for at angive disse forhold.

10. Statistisk metode

I dette afsnit redegøres der for de statistiske metoder, der anvendes i analysen. Metoderne benyttes til at beskrive og forklare faktorernes tendenser.

Univariat analyse

Den univariate analysemetode er fundet formålstjenlig, eftersom vi ønsker at karakterisere datakvaliteten af politijournaler. Dette er muligt via den univariate analysemetode, da den har til formål at undersøge en variabels centrale tendenser ud fra en frekvens og procentfordeling (de Vaus 2002: 212).

Bivariat analyse

En bivariat analyse har til formål at undersøge sammenhængen mellem en afhængig og en uafhængig variabel. Denne sammenhæng undersøges ved at krydstabulere variablene, for derved at undersøge om den afhængige variabel varierer inden for kategorierne af den uafhængige variabel. Såfremt det findes tilfældet indikerer det, at den uafhængige variabel umiddelbart har en effekt på den afhængige variabel (de Vaus 2002:241-245).

For at undersøge om effekten er statistisk signifikant anvendes Chi²- og Gamma-test. Et statistisk signifikant resultat betyder, at resultatet med en vis sandsynlighed kan genfindes i populationen, såfremt stikprøven er udtrukket tilfældet (Bryman 2008:699). I forhold til specialet drejer det sig om, hvorvidt de fundne sammenhænge kan generaliseres ud til at være gældende for indbrudsjournaler udarbejdet i Østjyllands Politi i perioden 1. maj 2014 til d. 30. april 2015 (jævnfør afsnittet *Validitet*).

Hvorvidt noget defineres som signifikant bestemmes ud fra et fastlagt sandsynlighedsniveau. Indenfor samfundsvidenskaben er der generelt enighed om, at et resultat er signifikant, hvis p-værdien for signifikanstesten, er 0,05 eller derunder. Det vil sige, at der er 95 procent sandsynlighed for, at resultatet kan genfindes i populationen (Bryman 2008:333).

I forhold til Chi²-testen er værdien af denne ikke i sig selv relevant, da denne kan antage uendelige værdier. Det centrale ved testen er i stedet p-værdien (Bryman 2008:699; Agresti & Finlay 2009:234-235). En sammenhæng, trods en signifikant p-værdi, kan dog i nogle tilfælde betragtes

som *insignifikant*. Dette som følge af en tommelfingerregel fremsat af William G. Cochran, der fordrer, at et signifikant resultat skal forkastes, hvis den mindste forventede cellefrekvens er under én, og at der er mere en 20 procent celler, som har en forventede værdi på under fem. Dette skyldes, at χ^2 -testen er kompromitteret, idet testen udregnes på baggrund af de observerede og forventede værdier, hvorfor mange celler med små forventede værdier udgør en problematik for validiteten af udregningen (Cochran 1954; Elliott 2007:144). Denne tommelfingerregel kritiseres dog for at være for konservativ (Rayson et al. 2004:3). Vi har derfor valgt en grænseværdi på 25 procent. Valget af dette skal endvidere ses i sammenhæng med vores relative lille stikprøve, der medfører en større risiko for små forventede værdier.

Det andet analyseredskab; Gamma-testen, har ligesom χ^2 -testen en tilknyttet p-værdi, men denne test angiver også en værdi, der belyser styrken og retningen af den undersøgte sammenhæng mellem de to variable (Agresti & Finlay 2009:242). Brugen af Gamma-testen kan derfor betragtes som mere attraktivt i forhold til χ^2 -testen. Dog er Gamma-testen modsat χ^2 -testen ikke egnet til at undersøge alle former for sammenhænge mellem variable. Dette skyldes, at χ^2 og Gamma anvendes på det måleniveau, de er sigtet til eller højere. Det vil sige, at χ^2 kan anvendes på alle måleniveauer, da nominale variable, som testen er tilknyttet, er det laveste niveau, mens Gamma kan anvendes på ordinal- og intervalniveauet. Den variabel, som bestemmer, hvilket måleniveau, der skal benyttes, er den på det laveste måleniveau (Agresti & Finlay 2009:242).

Gammatesten antager værdier mellem 1 og -1, der udtrykker styrken og sammenhængen mellem to variable. Desto tættere værdien falder på 1 desto stærkere er sammenhængen. Endvidere indikerer værdiens fortegn retningen for denne sammenhæng.

Tekstboks 11: Aflæsningen af Gamma-værdien

Aflæsningen af Gamma-værdien

- + 0,3 - 1,0 : stræk positiv sammenhæng*
- + 0,29 - 0,2 : moderat positiv sammenhæng*
- + 0,19 - 0,1 : svag positiv sammenhæng*
- + 0,09 - 0,0 : ingen nævneværdig sammenhæng*

Den tilsvarende inddeling gør sig gældende, når gamma-koefficienten har et negativt fortegn, hvilket indikerer, at der er tale om en negativ sammenhæng.

(de Vaus 2002:259).

11. Analyse

De følgende afsnit indeholder analysen, der har til formål at besvare specialets problemformulering. Først beskrives analysestrategien og derefter følger analyseafsnitte *Nøjagtighed*, *Fuldstændighed*, og *Ensartethed* foruden analyse- og diskussionsafsnittene *Anvendelighed* og *Relevans*.

11.1. Analysestrategi

Indeværende afsnit har til formål at beskrive fremgangsmåden for analysen, og dermed hvorledes specialets problemformulering; *Hvad karakteriserer kvaliteten af Østjyllands Politis datamateriale omhandlende indbrud, og hvilken betydning har kvaliteten for de analyser, der udarbejdes på baggrund heraf?* søges besvaret ud fra analysens forskellige delelementer.

Som tidligere nævnt er datakvalitet et multidimensionalt fænomen (Batini & Scannapieco 2006:19), hvilket nødvendiggør, at flere elementer tages i betragtning i forhold til en besvarelse af problemformuleringen. Vi har valgt at analysere og diskutere kvaliteten af politiets datamateriale ud fra dimensionerne *Nøjagtighed*, *Fuldstændighed*, *Ensartethed*, *Anvendelighed* og *Relevans* ud fra en vurdering af, at disse dimensioner samlet kan bidrage til en besvarelse af kvaliteten af politiets datamateriale.

Som følge af brugen af datakvalitetsdimensionerne har vi fundet det nærtliggende at opbygge analysen tematisk, hvorfor kvalitetsdimensionerne bliver analyseret hver for sig. Analysen følger derfor ovenfor nævnte rækkefølge for datakvalitetsdimensionerne.

I analysen bliver resultaterne for kvalitetsdimensionerne diskuteret og forklaret løbende. Endvidere forekommer der undervejs en undersøgelse af, om datakvalitetsdimensionerne er påvirket af andre faktorer. Dog forekommer der en samlet undersøgelse af hvilke faktorer, der påvirker kvaliteten af de angivne søgenøgler, idet disse både undersøges i forhold til nøjagtigheds- og fuldstændighedsdimensionen.

Kun de signifikante sammenhænge fremhæves i analysen, da en *insignifikant* sammenhæng betyder, at de undersøgte faktorer påvirkning på datakvaliteten ikke har en statistisk forklaringskraft (de Vaus 2001:179).

Slutteligt skal ensartethedsdimensionen forstås som en undersøgelse af nøjagtigheden og fuldstændigheden af politiets datamateriale på tværs af politiafdelinger, sagsbehandlere og forurettede.

Efter hvert analyseafsnit forekommer der en opsummering på analyseafsnittets respektive fund.

11.2. Nøjagtighed

I den følgende analysedel belyses datakvalitetsdimensionen *Nøjagtighed*. Denne dimension relaterer sig til, hvorvidt de registrerede værdier i politiets data omhandlende indbrud stemmer overens med den virkelighed, der er angivet i anmeldelsesrapporten, og derved hvorvidt dataet er fejlfrit og nøjagtigt (Batini & Scannapieco 2006:5).

Vurderingen af nøjagtigheden af politiets datamateriale foretages ud fra en sammenligning mellem sagens anmeldelsesrapport og resuméfelt samt tilføjede søgenøgler. Ydermere undersøges nøjagtighedsdimensionen ud fra om, der er stave-tastefejl i resuméfeltet. Slutteligt undersøges nøjagtighedsdimensionen ud fra, om den angivne gerningskode stemmer overens med beskrivelsen af indbruddet i resuméfeltet og rapporten.

11.2.1. Uoverensstemmelse mellem anmeldelsesrapport og resuméfelt

Det første element, der belyses i nøjagtighedsdimensionen, er, hvorvidt der forekommer en overensstemmelse mellem anmeldelsesrapporten og resuméfeltselementerne; *hvor er det sket, hvordan er det sket, hvem er involveret, hvornår er det sket, hvorfor er det sket og koster*. Såfremt dette er tilfældet kan dataet ikke betragtes som nøjagtigt, da de registrerede værdier i resuméfeltselementerne derved ikke stemmer overens med den virkelighed, der er angivet i anmeldelsesrapporten.

Først bør det dog nævnes, at det ikke er alle journaler, hvortil der udarbejdes en anmeldelsesrapport, hvilket ses tilfældet for 11 procent af journalerne, der indgår i undersøgelsen (Bilag B11). I de fleste tilfælde, skyldes dette, er der i højere grad tale om indbrudsforsøg (Bilag B11). Det kan derfor diskuteres, om en manglende rapport kan skydes en prioritering fra sagsbehandlerens side som følge af, at et indbrudsforsøg kan betragtes som en mindre alvorlig form for forbrydelse sammenlignet med et begået indbrud.

Vurderingen af resuméfeltselementernes nøjagtighed foretages ud fra en sammenligning med Rigs- politiets vejledninger af, hvad et resuméfelt bør indeholde af informationer. I analysen heraf ses der kun på de journaler, hvortil der er en anmeldelsesrapport.

Som nævnt i afsnittet *Politijournaler* er det ikke nødvendigvis relevant at besvare alle elementerne for hver indbrudssag (Bilag B6). Resuméfeltets nøjagtighed vurderes derfor ud fra de enkelte elementers nøjagtighed set i forhold til antallet af tilfælde, hvor det er vurderet relevant at angive det specifikke element. Denne vurdering er forekommet ud fra en sammenligning af informationer givet i anmeldelsesrapporterne og beskrivelserne i resuméfeltet. Vi kan som nævnt ikke se ud over den virkelighed, der er angivet i journalerne, hvilket betyder, at vi ikke kan vurdere relevansen af et element med mindre sagsbehandleren har anført det i enten anmeldelsesrapporten eller resuméfeltet. Såfremt et element er beskrevet i anmeldelsesrapporten, men ikke er angivet i resuméfeltet - eller omvendt – vurderer vi, at elementet er *unøjagtigt* angivet. Dette skyldes kravene til resuméfeltet, eftersom resuméfeltet for det første skal være en opsummering af sagens relevante informationer og for det andet, at feltet *ikke* må indeholde informationer, der ikke er angivet i anmeldelsesrapporten (Bilag B6).

Variationen af hvornår elementerne er relevante at angive ses illustreret i nedenstående tabel 2. Eksempelvis er det vurderet relevant at angive, hvor indbruddet har fundet sted i alle af de 442 journaler, der har tilknyttet en rapport, mens det i to tilfælde er vurderet relevant at angive, hvorfor indbruddet er forekommet. Denne forholdsvis store variation skyldes formentlig elementernes definition: *Hvor*-elementet angiver, hvor på boligen gerningspersonen har skaffet sig adgang, mens *hvorfor*-elementet indbefatter en politifaglig vurdering af, hvorfor hændelsen er mistænkelig, eller hvorfor gerningen er indtruffen (Bilag B6). At *hvorfor*-elementet kun er vurderet relevant at angive i to journaler indikerer således, at den politifaglige vurdering er et forholdsvis sjældent fænomen i politijournaler omhandlende indbrudshændelser. Dette forekommer dog ikke ulogisk, eftersom det antages, at motivet bag et indbrud og årsagen hertil må anses at være berigelse, hvilket kan forekomme som en selvfølgelighed, hvormed det ikke skrives ind i journalen. Dog kan sagsbehandlerne stadig have en opfattelse af årsagen til hændelsen og motivet bag, der ligger ud over berigelsesaspektet, men i så fald har de hverken angivet den i anmeldelsesrapporten eller i dennes resuméfelt. At *hvorfor*-elementet ofte undlades i resuméfeltet påpeger politiet også selv som en problematik, eftersom læseren af rapporten derved ikke får et fuldstændigt billede af, hvad der er blevet opfattet som relevant og mistænkeligt i det specifikke forhold (Bilag B6).

I det ene af de to tilfælde, hvor det er blevet vurderet relevant, at angive *hvorfor*-elementet, skyldes det, at der alene var tegn på færden i det ene af en lejligheds to værelser, og at der udelukkende er stjålet et tatoveringssæt og en dertilhørende trykluftmaskine. Ifølge politiet indikerede dette, at gerningspersonen målrettet har gået efter disse genstande (Bilag B12:23ja). I det andet tilfælde har politiet vurderet, at gerningsstedet ville blive besøgt igen af indbrudstyven/-ene inden for kort tid, da der på gerningsstedet stadig fandtes flere designermøbler og elektronik (Bilag B12:4fb). For sidstnævnte tilfælde bør det nævnes, at den politifaglige vurdering *ikke* er angivet i selve anmeldelsesrapporten, men kun i resuméfeltet, hvormed der forekommer en uoverensstemmelse og dermed *unøjagtighed*.

Ud fra nedenstående tabel ses det, at *hvornår*-elementet har været relevant at angive i 10 af journalerne. Dette skyldes formentlig, at *hvornår*-elementet anføres, såfremt der er tidsindikatorer i og for forholdet (Bilag B6). Det kan eksempelvis være i tilfælde af, at en alarm er startet på et specifikt tidspunkt, eller hvis et vidne har set eller hørt noget mistænkeligt på et bestemt tidspunkt. I de tilfælde, hvor tidsindikatorerne har været relevante at angive, er de i 60 procent af tilfældene angivet fyldestgørende. Dog synes resultatet svært at generalisere ud til at være gældende for resten af populationen, idet der er tale om få hændelser. Vi kan derfor ikke vide os sikre på potentielle outliers betydning for resultatet.

Tabel 2: Resuméfeltselementernes nøjagtighed

Resuméfelt		Frekvens	Procent
Hvor er det sket	Overensstemmelse	309	70 %
	Uoverensstemmelse	133	30 %
	Total	442	100 %
Hvordan er det sket	Overensstemmelse	299	73 %
	Uoverensstemmelse	112	27 %
	Total	411	100 %
Hvem er involveret	Overensstemmelse	52	63 %
	Uoverensstemmelse	30	37 %
	Total	82	100 %
Hvornår er det sket	Overensstemmelse	6	60 %
	Uoverensstemmelse	4	40 %
	Total	10	100 %
Hvorfor er det sket	Overensstemmelse	1	50 %
	Uoverensstemmelse	1	50 %
	Total	2	100 %
Koster	Overensstemmelse	168	42 %
	Uoverensstemmelse	186	47 %
	Vides ikke	45	11 %
	Total	399	100 %

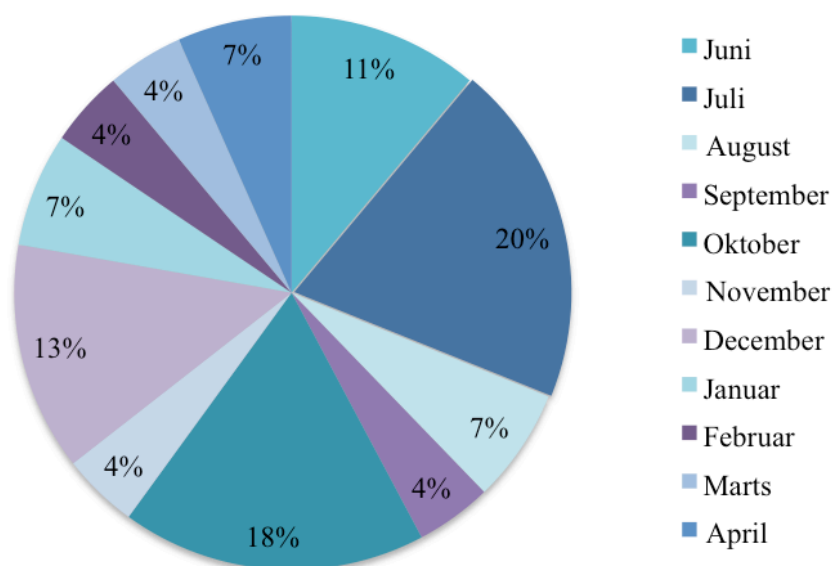
Ud fra tabellen ses det, at elementerne i over halvdelen af journalerne er angivet nøjagtigt. Dette værende på nær koster, som er angivet nøjagtigt i 42 procent af journalerne. For *hvor-* og *hvordan-*elementerne er der overensstemmelse i næsten to tredjedele af tilfældene. På trods af dette lever resuméfelterne ikke op til Rigspolitiets vejledninger, eftersom minimum en tredjedel af elementerne ikke er angivet nøjagtigt. Dette udgør eksempelvis en problematik i forhold til en senere analyse af gerningspersonens modus ud fra resuméfeltet, da *hvor-* og *hvordan-*elementerne har en fejlmargen på henholdsvis 30 og 27 procent.

Ydermere illustrerer tabellen, at kosterne i 47 procent af tilfældene *ikke* er angivet nøjagtigt. Dette vurderes problematisk, da det besværliggør en sammenligning af koster på tværs af indbrud, ligesom det vanskeliggør lokaliseringen af ejere af stjålne genstande.

Desforuden er kosterne ikke nævnt i alle af resuméfelterne, da koster ikke er omtalt i 399 af de 442 journaler, hvortil der er en anmeldelsesrapport, hvilket svarer til 10 procent. Hertil vurderes det relevant at undersøge, hvorvidt der er tale om et begået eller forsøgt indbrud, da et indbrudsforsøg, kan medfører, at sagsbehandleren ikke har vurderet det relevant at angive koster. Dette skal ses i sammenhæng med Rigspolitiets vejledning: ”*Hvis det er relevant, så skal koster ligeledes beskrives her.*” (Bilag B6). Dog forekommer der ikke en nærmere beskrivelse af i hvilke tilfælde, det ikke er relevant at angive koster i resuméfeltet, men eftersom et forsøg betyder, at det ikke er lykkedes gerningspersonen at opnå adgang til boligen, og at stjålne genstande fra eksempelvis boligens have betragtes som tyveri, synes indbrudsforsøg at indikere, at der ikke er blevet stjålet noget. Denne formodning bekræftes endvidere, eftersom manglende angivelser af koster i højere grad tilknytter sig sager, hvor der er tale om indbrudsforsøg (Bilag B10).

I tabel 2 ses det endvidere, at det for 11 procent af sagerne ikke vides, hvad der er blevet stjålet. Dette værende som følge af, at forurettede eksempelvis ikke har haft overblik over koster. Dog var journalerne op til 13 måneder gamle, da de blev kodet, hvorfor det vurderes besynderligt, at forurettede stadig ikke har skabt sig et overblik over de stjålne genstande. For at sikre, at den manglende kendskab til koster ikke skyldes, at sagen er nyoprettet, har vi kontrolleret for måneden for sagens oprettelse i POLSAS.

Cirkeldiagram 1: Angivelsen af at koster - *vides ikke* i resuméfeltet fordelt på måneder

Som illustreret i cirkeldiagrammet fordeler det manglende kendskab til koster sig forholdsvis bredt over månederne, da alle måneder på nær maj 2014 har minimum to tilfælde, hvor kosterne endnu ikke kendes til (Bilag B10). Hertil bør det påpeges, at forurettede kan få en kosteropgørelse, hvis vedkommende ikke har et overblik over stjålne genstande i forbindelse med anmeldelsen. Denne skal indsendes til politiet, hvor den efterfølgende vedlægges manuelt til journalen (Bilag B3:4,7). At kosterne derfor er anført som *vides ikke* skyldes formentlig, at sagsbehandleren ikke senere har opdateret resuméfeltet.

11.2.2. Resuméfeltets sammenhæng med relevante faktorer

Som følge af resuméfeltets nøjagtighedsproblematikker, har vi valgt at undersøge om udvalgte faktorer har betydning herfor. Dette værende *boligtype, kommune, forsøg, sigtelse i sagen, modus, ugedag, måned, dage mellem anmeldelsesdato og rapportdato*, samt om *rapporten er opdateret* (for en yderligere forklaring på valget af disse se afsnittet *Operationalisering af variable*).

Nedenstående er en gennemgang af de tilfælde, hvor der er en signifikant sammenhæng mellem faktorerne og angivelsen af resuméfeltselementerne. Vi har valgt ikke at lade *hvornår-* og *hvorfor-*elementet indgå i denne undersøgelse, som følge af de lave frekvenser for angivelser, eftersom dette

øger statistiske usikkerheder. Endvidere er der ikke fundet signifikante sammenhænge med *hvem*-elementet, hvilket også kan skyldes få frekvenser.

Ved kontrol for *kommune*, *sigtelse*, *modus*, *ugedag* og *dage mellem anmeldelsesdato og rapportdato* forekommer der ingen signifikante sammenhænge med angivelserne af resuméfeltselementerne (Bilag B10). Samlet betyder det, at disse faktorer ikke har en statistisk forklaringskraft i forhold til resuméfeltselementernes nøjagtighed.

Sammenhæng med boligtype

I undersøgelsen af sammenhængen med boligtype ses der en sammenhæng med resuméfeltselementet *koster*. Dette fremgår i nedenstående tabel.

Tabel 3: Sammenhæng mellem boligtype og *koster*-elementet

		Boligtype		
		Villa og lignende	Lejlighed og værelse	Total
Resuméfeltselementet <i>Koster</i>	Overensstemmelse	41 % (123)	49 % (44)	43 % (167)
	Uoverensstemmelse	46 % (138)	47 % (42)	46 % (180)
	Vides ikke	14 % (41)	4 % (4)	12 % (45)
	Total	100 % (302)	100 % (90)	100 % (392)

Chi², p-værdi: 0,047 (0,0 procent celler har en forventet værdi under 5. Den mindste forventende værdi er 10,33).

I tabellen ses det, at der i højere grad ikke er overblik over *koster* ved indbrud i *villa og lignende* frem for indbrud i *lejligheder og værelser*. Dette kan skyldes, at overblikket over stjålne genstande afhænger af størrelsen på boligen, hvormed der kan befinde sig flere genstande, der er nødvendige at have for øje i forhold til at angive, hvad der er blevet stjålet.

Sammenhæng med forsøg

I undersøgelsen af resuméfeltselementerne så vi endvidere en sammenhæng med hvorvidt det er et begået eller forsøgt indbrud og *hvor*- og *hvordan*-elementerne. Dette illustreres i tabel 4 og tabel 5.

Tabel 4: Sammenhæng mellem forsøg og *hvor*-elementet

		Begået indbrud eller indbrudsforsøg		
		Begåede indbrud	Indbrudsforsøg	Total
Resuméfeltselementet <i>Hvor</i>	Overensstemmelse	72 % (293)	49 % (16)	70 % (309)
	Uoverensstemmelse	28 % (116)	52 % (17)	30 % (133)
	Total	100 % (409)	100 % (33)	100 % (442)

Chi², p-værdi: 0,005 (0,0 procent celler har en forventet værdi under 5. Den mindste forventende værdi er 9,93).

Gammaværdi: 0,457, p-værdi for gamma: 0,017.

I ovenstående tabel ses der en tendens til, at *hvor*-elementet i højere grad er nøjagtigt angivet, når det er et begået indbrud (72 procent) sammenlignet den tilsvarende andel for indbrudsforsøg (49 procent). Sammenhængen synes derfor at stemme overens med vores antagelse om, at sagsbehandlere i højere grad er motiverede for at udfylde fyldestgørende journaler omhandlende et begået indbrud frem for et indbrudsforsøg. Endvidere vurderes antagelsen bekræftet ud fra sammenhængen mellem *hvordan*-elementet, da denne viser samme tendens, hvilket fremgår i nedenstående tabel.

Tabel 5: Sammenhæng mellem forsøg *hvordan*-elementet

		Begået indbrud eller indbrudsforsøg		
		Begået indbrud	Indbrudsforsøg	Total
Hvordan angivet i resuméfeltet	Fyldestgørende angivet	74 % (281)	56 % (18)	73 % (299)
	Ikke fyldestgørende angivet	26 % (98)	44 % (14)	27 % (112)
	Total	100 % (379)	100 % (32)	100 % (411)

Chi², p-værdi: 0,029 (0,0 procent celler har en forventet værdi under 5. Den mindste forventende værdi er 8,72).

Gammaværdi: 0,381, p-værdi for gamma: 0,059.

Sammenhæng med måneden for anmeldelsen

I undersøgelsen af sammenhængen med måned ses der sammenhænge med *hvor*- og *hvordan*-elementet. Dette er illustreret i tabel 6 og tabel 7.

Tabel 6: Sammenhæng mellem måned og *hvor*-elementet

		<i>Hvor</i> -elementet		
		Overensstemmelse	Uoverensstemmelse	Total
Måned	Maj	46 % (12)	55 % (14)	100 % (26)
	Juni	65 % (20)	36 % (11)	100 % (31)
	Juli	66 % (38)	35 % (20)	100 % (58)
	August	83 % (29)	17 % (6)	100 % (35)
	September	87 % (34)	13 % (5)	100 % (39)
	Oktober	44 % (18)	56 % (23)	100 % (41)
	November	83 % (38)	17 % (8)	100 % (46)
	December	76 % (32)	24 % (10)	100 % (42)
	Januar	84 % (27)	16 % (5)	100 % (32)
	Februar	77 % (24)	23 % (7)	100 % (31)
	Marts	63 % (24)	37 % (14)	100 % (38)
	April	57 % (13)	44 % (10)	100 % (23)
	Total	70 % (309)	30 % (133)	100 % (442)

Chi², p-værdi: 0,000 (0,0 procent celler har en forventet værdi under 5. Den mindste forventende værdi er 6,92).

Note: I denne krydstabel er der procentureret i rækker for overblikkes skyld, eftersom den uafhængige variabel har 12 kategorier.

I ovenstående tabel ses det, at *hvor*-elementet i højere grad er nøjagtigt angivet i de journaler, hvor indbruddet er blevet anmeldt i månederne august, september, november og januar, da over 80 procent af angivelserne her stemmer overens med anmeldelsesrapporten. Til gengæld er den laveste

grad af nøjagtige angivelser i månederne maj, oktober, og april. Før dette resultat uddybes, findes det relevant at præsentere den anden signifikante sammenhæng med måned.

Tabel 7: Sammenhæng mellem måned og *hvordan*-elementet

		<i>Hvordan</i> -elementet		
		Overensstemmelse	Uoverensstemmelse	Total
Måned	Maj	47 % (9)	53 % (10)	100 % (19)
	Juni	84 % (26)	16 % (5)	100 % (31)
	Juli	68 % (34)	32 % (16)	100 % (50)
	August	97 % (38)	3 % (1)	100 % (35)
	September	92 % (36)	8 % (3)	100 % (39)
	Oktober	38 % (14)	62 % (23)	100 % (37)
	November	91 % (39)	9 % (4)	100 % (43)
	December	90 % (35)	10 % (4)	100 % (39)
	Januar	47 % (14)	53 % (16)	100 % (30)
	Februar	94 % (29)	7 % (2)	100 % (31)
	Marts	40 % (14)	60 % (21)	100 % (35)
	April	68 % (15)	32 % (7)	100 % (22)
	Total	73 % (299)	27 % (112)	100 % (411)

Chi², p-værdi: 0,000 (0,0 procent celler har en forventet værdi under 5. Den mindste forventende værdi er 5,18).

Note: I denne krydstabel er der procentureret i rækker for overblikkes skyld, efter den uafhængige variabel har 12 kategorier.

Som illustreret i tabellen er angivelserne af *hvordan*-elementet i højere grad nøjagtige for de indbrudshændelserne anmeldt i månederne juni, august, september, november, december og februar. For disse måneder udgør de nøjagtige angivelser over 80 procent af journalerne. Derimod har de sager, der er blevet anmeldt i maj, oktober, januar og marts, de laveste andel af nøjagtige angivelser.

I forhold til de ovenstående resultater anskues der ikke et konsekvent mønster af, hvornår *hvor*- og *hvordan*-elementerne er angivet nøjagtigt i forhold til måneder. Dette besværliggøre en forklaring på, hvad de signifikante sammenhænge kan skyldes. Dog ses det, at både *hvor*- og *hvordan*-elementet i højere grad er angivet nøjagtigt i månederne september og november, mens de i lavere grad er angivet nøjagtigt i månederne maj og oktober. Ud fra vores formodning om at dette kan skyldes travlhed i politiet, har vi sammenlignet med hvilke måneder, der bliver begået flest indbrud. Der synes dog ikke at være en sammenhæng, eftersom det er i juli, november og december, der bliver begået flest indbrud (tabel 1). Dette er dog ikke ensbetydende med, at travlhedsforklaringen kan afskrives, da travlhed ikke udelukkende kan tilskrives indbrudsfrekvensen, men i stedet skal anskues i en større organisatorisk sammenhæng. Den generelle travlhed i Østjyllands Politi har vi dog som nævnt ikke mulighed for at undersøge. Antagelsen kan derfor hverken be- eller afkræftet.

11.2.3. Stave-tastefejl

Det følgende omhandler, hvorvidt der er stave-tastefejl i resuméfeltet. Elementet adskiller sig fra det ovenstående, hvilket skyldes, at vi ikke sammenligner med virkeligheden beskrevet i anmeldelsesrapporten, men i stedet sammenligner med den virkelighed, der er givet i form af korrekt sprogbrug i henhold til den danske retskrivningsordbog.

Nedenstående tabel illustrerer fordelingen af stave-tastefejl i resuméfeltet.

Tabel 8: Stave-tastefejl i resuméfeltet

	Frekvens	Procent
Ingen stavefejl	426	86 %
Stavefejl	69	14 %
Total	495	100 %

Af tabellen fremgår det, at der i 14 procent af journalernes resuméfelter er stave-tastefejl. Dette finder vi problematisk, da stave-tastefejl kan få den betydning, at ordet med fejlen ikke vil indgå i den statistik, der trækkes på baggrund af feltet, såfremt der søges på det ordet.

Vi har i forhold til dette aspekt fundet det særligt relevant at undersøge, om der er en sammenhæng med hvilken måned indbruddet er begået i samt ugedagen for anmeldelsestidspunktet. Dette skyldes en antagelse om, at stave-tastefejl kan hænge sammen med politiets travlhed.

Ud af de undersøgte sammenhænge, er der fundet én signifikant sammenhæng, hvilken er mellem måned og stave-tastefejl.

Tabel 9: Sammenhæng mellem måned og stave-tastefejl i resuméfeltet

		Stave-tastefejl i resuméfelt		
		Ingen stave-tastefejl	Stave-tastefejl	Total
Måned	Maj	63 % (20)	38 % (12)	100 % (32)
	Juni	74 % (25)	27 % (9)	100 % (34)
	Juli	91 % (57)	10 % (6)	100 % (63)
	August	81 % (33)	20 % (6)	100 % (41)
	September	89 % (39)	11 % (5)	100 % (44)
	Oktober	81 % (39)	19 % (9)	100 % (48)
	November	86 % (43)	14 % (7)	100 % (50)
	December	87 % (40)	13 % (6)	100 % (46)
	Januar	97 % (35)	3 % (1)	100 % (36)
	Februar	94 % (31)	6 % (2)	100 % (33)
	Marts	95 % (38)	5 % (2)	100 % (40)
	April	93 % (26)	7 % (2)	100 % (28)
	Total	86 % (426)	14 % (69)	100 % (495)

Chi², p-værdi: 0,000 (16,7 procent celler har en forventet værdi under 5. Den mindste forventende værdi er 14,44)

Note: I denne krydstabel er der procentureret i rækker for overblikkes skyld, eftersom den uafhængige variabel har 12 kategorier.

Af tabellen fremgår det, at det særligt er i maj, juni, august og oktober, at andelen af stave-tastefejl er størst, mens andelen er mindst i januar, februar og marts. Tilsvarende sammenhængene mellem måned og *hvor-* og *hvordan*-elementerne i resuméfeltet, vurderes stave-tastefejlene således ikke at være påvirket af, hvornår der forekommer flest indbrud. Dog ses det, at der lig de ovenstående resuméfeltselementer også forekommer en højere grad af stave-tastefejl ved journaler udarbejdet i maj og oktober. Dette underbygger således antagelsen om, at travlhed kan have en betydning for nøjagtigheden af journalerne, til trods for at travlhed skal ses i en større organisatorisk sammenhæng.

Vi har endvidere undersøgt om følgende faktorer har en betydning i forhold til stave-tastefejl i resuméfeltet: *boligtype, kommune, forsøg på indbrud, sigtelse, modus, dage mellem anmeldelsesdato og rapportdato og om anmeldelsesrapporten er opdateret* (Bilag B10). Ingen af disse sammenhænge er dog signifikante, hvormed variablene ikke har en statistisk forklaringskraft i forhold til stave-tastefejl i resuméfeltet.

11.2.4. Søgenøgler

Nøjagtighedsdimensionen relaterer sig endvidere til, om der er overensstemmelse mellem de søgenøgler, der er tilføjet en journal, og de resterende elementer af journalen. Såfremt der er angivet en søgenøgle, der ikke er muligt at sammenholde med beskrivelsen af hændelsen, betragtes denne som forkert og dermed *unøjagtig*.

Nedenstående tabel viser i hvor mange af stikprøvens journaler, der er angivet forkerte søgenøgler.

Tabel 10: Ukorrekt angivne søgenøgler

	Frekvens	Procent
Korrekte søgenøgler	286	58 %
Forkerte søgenøgler	281	37 %
Ingen søgenøgler angivet	28	6 %
Total	495	100 %

Af ovenstående tabel fremgår det, at der i 37 procent af journalerne er tilføjet forkerte søgenøgler. Der forekommer dog en forholdsvis stor spredning af, hvor mange ukorrekte søgenøgler, der er tilføjet en journal, hvorfor nedenstående tabel nuancerer ovenstående resultat ved at vise fordelingen af antallet af forkerte søgenøgler per journal.

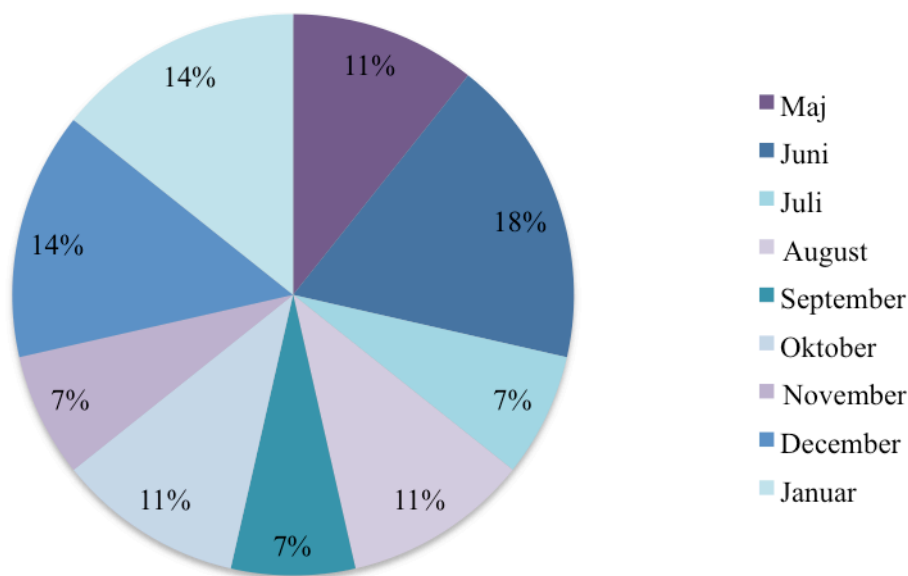
Tabel 11: Antallet af forkerte søgenøgler per journal

Forkerte søgenøgler	Frekvens	Procent
0	286	58 %
1	69	14 %
2	27	6 %
3	27	6 %
4	7	1 %
5	8	2 %
6	5	1 %
7	2	0 %
8	1	0 %
9	1	0 %
Ingen relevante søgenøgler	34	7 %
Ingen søgenøgler angivet	28	6 %
Total	495	100 %

Det fremgår af tabellen, at antallet af forkerte søgenøgler, ligger mellem én og ni per journal, og at antallet falder stødt således, at der er flest journaler, hvor der er tilføjet én ukorrekt søgenøgler, mens der er færre journaler, hvor der er tilføjet otte og ni ukorrekte søgenøgler. Ydermere ses det, at 34 journaler har fået tilføjet søgenøglen *ingen relevante søgenøgler*. Denne angivelse betragter vi dog som unøjagtig, da det til alle 34 journaler har været muligt at angive andre søgenøgler såsom modus og koster (Bilag B10). Derudover er der 28 journaler, hvortil der slet ikke er angivet søgenøgler. Dette betragter vi ligeledes som fejlagtig, da der altid kan angives minimum én søgenøgler. Dette som følge af at en journal, hvortil der ikke kan anføres nogen relevante søgenøgler, tilføjes søgenøglen *ingen relevante søgenøgler*

I forhold til angivelsen af *ingen relevante søgenøgler* bør det nævnes, at Lars Bro Lundsberg i ekspertinterviewet beretter, at han månedligt foretager kontrol af de journaler, hvor der endnu ikke er taget stilling til angivelsen af søgenøgler (Bilag B3:21). Dog synes søgenøglen *ingen relevante søgenøgler* at give muligheden for, at sagsbehandleren kan anvende denne på trods af, at der forefindes relevante søgenøgler til journalen. I sådanne tilfælde indgår journalen ikke i kontrollen af de journaler, hvor der ikke er tilføjet nogen søgenøgler (Bilag B3:21). Hvorvidt dette har været ønsket, eller om der i stedet er tale om et uheld, en forglemmelse eller en manglende rettelse, vides ikke, men som illustreret i tabel 11 er der i 7 procent af journaler angivet *ingen relevante søgenøgler* på trods af at det har været muligt at angive andre søgenøgler. Endvidere fremgår det af tabellen, at 6 procent af journalerne *ikke* har fået tilføjet nogen søgenøgler. For at sikre, at dette ikke skyldes, at sagerne er nyoprettede, hvormed de endnu ikke har indgået i Lundsberg kontrol, har vi sammenlignet dem med måneden for, hvornår den specifikke indbrudssag blev oprettet i POLSAS.

Cirkeldiagram 2: Manglende søgenøgler fordelt på måneder

Som illustreret i cirkeldiagrammet er journalerne, hvor der ikke er tilføjet nogen former for søgenøgler, fordelt på ni af de undersøgte 12 måneder. Antagelsen om, at de manglende angivelser af søgenøgler skyldes, at de er tilknyttet nyoprettede journaler er således ikke at tilfældet. Det ønskes derimod, at journaler, der senest er oprettet i POLSAS, ikke indgår i ovenstående cirkeldiagram, hvilket betyder, at journaler udarbejdet i februar, marts og april måned har fået angivet minimum én søgenøgle. Til trods for Lundsbergs kontrolfunktion forekommer der således stadig tilfælde, hvor en journal ikke har fået tilføjet nogle søgenøgler. Dermed ikke sagt at kontrolfunktionen ikke fungerer efter hensigten, da vi ikke har mulighed for at undersøge, om der har været flere tilfælde af journaler, der ikke har fået tilføjet søgenøgler, før kontrolfunktionen fandt sted.

For at undersøge om der er nogle særlige tendenser, der gør sig gældende i forhold til angivelsen af de forkerte søgenøgler, har vi valgt at opdele opgørelsen i forhold til de forskellige søgenøgleområder. På den måde bliver det muligt at undersøge, om det eksempelvis særligt er i forhold til *modusspor*, *redskab*, *modus*, *identitetsspor* og/eller *koster*, der er angivet forkerte søgenøgler. For at resultaterne ikke fremstår misvisende, tages der højde for, hvor ofte et søgenøgleområde vurderes relevant at angive.

Nedenstående tabel viser opgørelsen over antallet af forkerte søgenøgler i forhold til de pågældende søgenøgleområder. For at give et fuldstændigt billede af søgenøglerne indeholder tabellen ligeledes

de andre kategorier, der er anvendt i variablerne omhandlende søgenøglerne angivelser. Dette værende kategorierne *fyldestgørende angivet*, *ikke fyldestgørende angivet* og *ikke angivet*. Disse kategorier belyses dog ikke i det nedenstående, da de relaterer sig til fuldstændighedsdimensionen og derfor belyses i analysen af denne.

Tabel 12: Søgenøglerne angivelser

Søgenøglerne angivelser		Frekvens	Procent
Modusspor	Fyldestgørende angivet	5	25 %
	Ikke fyldestgørende angivet	0	0 %
	Ikke angivet	13	65 %
	Forkert angivet	2	10 %
	Total	20	100 %
Anvendt redskab	Fyldestgørende angivet	61	24 %
	Ikke fyldestgørende angivet	2	1 %
	Ikke angivet	182	72 %
	Forkert angivet	8	3 %
	Total	253	100 %
Modus	Fyldestgørende angivet	235	49 %
	Ikke fyldestgørende angivet	59	12 %
	Ikke angivet	87	18 %
	Forkert angivet	100	21 %
	Total	481	100 %
Identitetsspor	Fyldestgørende angivet	2	50 %
	Ikke fyldestgørende angivet	0	0 %
	Ikke angivet	2	50 %
	Forkert angivet	0	0 %
	Total	4	100 %
Koster	Fyldestgørende angivet	116	32 %
	Ikke fyldestgørende angivet	85	23 %
	Ikke angivet	120	32 %
	Forkert angivet	49	13 %
	Total	370	100 %

Som det fremgår af tabellen er der forholdsvis stor variation i antallet af sager, hvortil det pågældende søgenøgleområde er relevant at angive. Eksempelvis er det kun relevant at angive *identitetsspor*-søgenøglen i fire journaler, mens det er relevant at angive *modus*-søgenøglen i 481 journaler.

Det ses særligt, at det er i forhold til modus, at der er angivet forkerte søgenøgler, da det er tilfældet for 21 procent af de relevante journaler. Dette anser vi som en forholdsvis stor problematik, da søgenøgler er det redskab politiet har indført til at ensarte og strukturere søgekriterierne i POLSAS (Bilag A1). At det er omkring hver femte journal, hvor *modus*-søgenøglerne ikke stemmer overens med beskrivelsen af modus, der er angivet i anmeldelsesrapporterne, vurderer vi udgør en validitetsproblematik i forhold til det data, der kan kreeres ud fra søgenøglerne.

Som følge af, at problematikkerne i forhold til søgenøglernes nøjagtighed har vi fundet det relevant at undersøge, hvorvidt denne er påvirket af andre faktorer. Dette bliver undersøgt i afsnittet *Søgenøglernes sammenhæng med relevante faktorer*, da søgenøgle-variablene også indfanger fuldstændighedsdimensionen, hvorfor det findes relevant at undersøge faktorerens eventuelle påvirkning samlet.

Eftersom vi i kodningen af dataet fik øje for problematikken omhandlende de forkerte angivelser af *modus*-søgenøglerne, tilføjede vi en variabel, der har til formål at undersøge, hvori problematikken ligger. Dette skal ses i sammenhæng med, at *modus*-søgenøglerne angives i strenge bestående af tre trin.

Nedenstående tabel illustrerer opgørelsen over forkerte *modus*-søgenøgler fordelt på de tre trin. Endvidere indgår der i tabellen en kategori, der påviser, at der er angivet en *modus*streng for meget. Denne kategori er inddraget, da der i enkelte tilfælde er angivet korrekt *modus*, men derudover er angivet et *modus*, som ikke har været muligt at lokalisere ud fra hverken anmeldelsesrapporten eller resuméfeltet. Dette betragter vi som værende fejlagtigt i forhold til nøjagtighedsdimensionen, da et sådant ekstra *modus* indgår i en statistisk opgørelse, men ikke stemmer overens med den virkelighed, der er angivet i de resterende dele af journalerne.

Tabel 13: Forkerte *modus*-søgenøgler angivet i trin

	Frekvens	Procent
Trin 1	21	21 %
Trin 2	9	9 %
Trin 3	51	51 %
Trin 1, 2 og 3 angivet for meget	19	19 %
Total	100	100 %

Af tabellen fremgår det, at det særligt er i forhold til trin tre, at de forkerte *modus*-søgenøgler gør sig gældende, hvormed det er placeringen på boligen, der er ukorrekt angivet. Eksempelvis kan der være angivet, at et soveværelsevindue er opbrudt, mens der i journalen står beskrevet, at det er køkkenvinduet. I forhold til en indbrudsanalyse, foretaget på baggrund af datamaterialet besværligere dette muligheden for, at analytikeren kan undersøge, hvor på boligen gerningspersonen har opnået adgang.

Foruden trin-tre-problematikken findes det bemærkelsesværdigt, at omkring en femtedel af de unøjagtigheder, der er tilknyttet *modus*-søgenøglen, forekommer i trin ét. Dette betragter vi som en rela-

tiv stor problematik i forhold til dataets validitet. Hvis der eksempelvis ønskes at udarbejde en analyse, der kan anvendes til at forbygge en bestemt arbejdsmetode til opnåelse af adgang til en bolig, er der en forholdsvis stor fejlmargen i forhold til opgørelsen af de anvendte metoder. I relation til dette har vi fundet det relevant, at undersøge om de forkerte angivelser af *modus*-søgenøglerne tilknytter sig bestemte former for modus, og dermed om problematikken særligt gør sig gældende i forhold til angivelsen af specifikke modusformer. Dette er dog ikke tilfældet, hvilket ses som følge af, at der ikke findes en signifikant sammenhæng (Bilag B10).

11.2.5. Gerningskoder

Til enhver journal tilknyttes en gerningskode, der angiver hvilken form for lovovertrædelse, der er begået. I specialet har vi afgrænset os til at beskæftige os med tre typer indbrud i privat beboelse.

Tekstboks 12: De tre gerningskoder, der benyttes i indeværende speciale

- 75211: *Indbrud i villa eller lignende*
- 75212: *Indbrud i lejlighed*
- 75213: *Indbrud i værelse*

(Dst.D)

I målingen af nøjagtighedsdimensionen, finder vi det relevant at undersøge, om beskrivelsen af indbruddet i anmeldelsesrapporten og resuméfeltet stemmer overens med den angivne gerningskode, eftersom dette har betydning for opgørelsen af indbrud forekommet i forskellige boligtyper.

Nedenstående tabel viser en opgørelse af i hvilket omfang, der er angivet ukorrekte gerningskoder.

Tabel 14: Uoverensstemmelse mellem gerningskode og beskrivelsen af indbruddet angivet i anmeldelsesrapporten og resuméfeltet

	Frekvens	Procent
Overensstemmelse	485	98 %
Uoverensstemmelse	10	2 %
Total	495	100 %

Som det fremgår af tabellen, er der angivet en ukorrekt gerningskode i 2 procent af journalerne. Dette vurderes beskeden i forhold til de andre undersøgte elementer i nøjagtighedsdimensionen. Hertil kan det endvidere diskuteres, om det er muligt at opnå en 100 procent nøjagtighed i forhold

til data kreeret af mennesker, idet der kan være tale om slåfejl, definitionsproblematikker med videre. Dette påpeges endvidere af Lars Bro Lundsberg i ekspertinterviewet, idet han stiller spørgsmål ved, om det er muligt i politiet at opnå en datakvalitet på 100 procent, hvortil han vurderer, at en 90 procents nøjagtighed kan betragtes som rimeligt (Bilag B3:15). Uoverensstemmelsen findes dog ikke desto mindre relevant at fremhæve, da en unøjagtig angivet gerningskode har betydning for de kriminalitetsstatistikker, der kreeres på baggrund af gerningskoderne. Disse statistikker når i højere grad ud til befolkningen end de statistikker, der dannes på baggrund af søgenøglerne og resuméfeltet. Dette skyldes, at den enkelte borger har mulighed for, at danne en statisk over indbrud i privat beboelse på politiets egen hjemmeside og i Danmarks Statistiks Statistikbank. Ydermere bliver der jævnligt offentliggjort statistikker, der kreeres på baggrund af journalnumre, der indeholder gerningskoden (Dst.F). Vi har derfor fundet det relevant at se nærmere på, hvad uoverensstemmelsen udgøres af. Dette skyldes, at omfanget af unøjagtigheden kan diskuteres i forhold til, hvor i gerningskoden fejlen gør sig gældende. Er det eksempelvis et værelse, der er angivet som en lejlighed, eller er der i stedet tale om, at den anførte indbrudssag omhandler en hel anden kriminalitetsform?

For at undersøge problematikken nærmere, har vi ved hver af de ti uoverensstemmelser angivet årsagen til denne. Disse er som følgende:

Tekstboks 13: Tilfælde, hvor der er uoverensstemmelse mellem beskrivelsen og gerningskoden

Uoverensstemmelser i gerningskode

- *Syv tilfælde: Landejendom angivet som villa eller lignende (15jn, 3au, 31se, 12ok, 35mr, 22ap, 27ap)*
- *Èt tilfælde: Værelse angivet som villa eller lignende (19de)*
- *Èt tilfælde: Tyveri fra villa/landejendom angivet som indbrud i villa eller lignende (37ja)*
- *Èt tilfælde: Tyveri fra lejlighed angivet som indbrud i lejlighed (48no)*

(Bilag B12)

Det anskues derved, at størstedelen af uoverensstemmelserne udgøres af, at en landejendom er blevet angivet som en villa eller lignende.

Den unøjagtige angivelse af en gerningskode udgør hovedsageligt en problematik, hvis der i en opgørelse ønskes en opdeling i beboelsesform. De statistikker, der kan dannes på politiets hjemmeside og i statistikbanken opgøres i en overordnet kategori, der betegnes *Indbrud i beboelse mv.* (Dst.A). I sådanne statistikker er problematikken således ikke synlig, hvorfor det kan diskuteres, hvor alvorlig

en karakter denne har. Dermed ikke sagt, at problematikken skal gå uset hen, da en forkert angivet gerningskode kan være problematisk i andre tilfælde. Dette eksempelvis værende, hvis der ønskes at udføres en analyse af, om der er et bestemt modus, der særligt anvendes ved landejendomme i forhold til villaer eller lignende.

Til trods for, at det kun er i to tilfælde, hvor en anden type kriminalitet er angivet som en indbrudshændelse, findes disse relevant at fremhæve. Dette skyldes, at sagerne vil være repræsenteret i den forkerte kriminalitetskategori i de førømtalte kriminalitetsstatistikker, hvorfor den modsat problematikken omhandlende landejendomme, er ”synlig” i statistikkerne. Årsagen til at sagerne er placeret under den forkerte gerningskode, kan dog antageligvis lokaliseres i, at tyverisagerne i beskrivelsen ligger sig nært op af en indbrudshændelse. Disse sager omhandler begge, at en gerningsperson har opnået adgang til boligen via et vindue, som enten har været efterladt på klem eller været hapsed, således at vinduet har kunne åbnes uden opbrud (Bilag B12: 48no,37ja). Ikke desto mindre er der tale om tyverihændelser, da gerningspersonen ikke har brudt ind i boligen, men i stedet har opnået adgang via vinduer, som kan betragtes som åbne. Årsagen til at disse sager er angivet som et indbrud og ikke en tyverisag kan således skyldes, at sagerne er blevet forvekslet med et indbrud.

Vi vurderer ud fra ovenstående, at der ikke ansues en tendens til, at indbrudshændelser bliver registreret under gerningskoder, der er markant forskellige fra den kriminalitet, der er begået. Dette skal dog ikke tage opmærksomheden væk fra, at nogle indbrudssager angives med en ukorrekt gerningskode, hvilket udgør en problematik i forhold til nøjagtighedsdimensionen.

11.2.6. Opsummering - nøjagtighed

Analysen af nøjagtighedsdimensionen viser, at der forekommer forholdsvis store problematikker i forhold til nøjagtigheden af resuméfeltet og søgenøglerne.

Resultaterne viser, at der forekommer uoverensstemmelser mellem anmeldelsesrapporterne og resuméfeltet i forhold til alle resuméfeltselementerne. Dette findes tilfældet, da *hvor*, *hvordan*, *hvem*, *hvornår*, *hvorfor* og *koste*-elementen *ikke* er angivet i overensstemmelse med informationerne givet i anmeldelsesrapporterne i henholdsvis 30, 27, 37, 40, 50 og 47 procent af tilfældene. Med andre ord tilknytter uoverensstemmelserne mellem resuméfeltet og anmeldelsesrapporten sig ikke særligt til ét element, hvorfor der bør tages højde for fejlmarginerne ved alle resuméfeltselementerne i en analyse kreeret af resuméfelterne.

I ønsket om at forklare hvad nøjagtigheden af resuméfeltselementerne kan skyldes, sammenligner vi elementerne med udvalgte faktorer. Her ses det, at angivelsen af koster er påvirket af boligtypen, eftersom der i højere grad ikke er et overblik over stjålne genstande ved indbrud foretaget i villaer og lignende sammenlignet med lejligheder og værelser. Dette kan skyldes, at villaer og lignende ofte er større end lejligheder og værelser, hvormed omfanget af kosterne er større, og det derfor er mere uoverskueligt at angive, hvad der præcist er stjålet. Ydermere ses der en sammenhæng med angivelserne af *hvor-* og *hvordan-*elementerne i forhold til om det er et begået eller forsøgt indbrud, da elementerne i højere grad er angivet nøjagtigt, når der er tale om et begået indbrud. Dette stemmer overens med vores formodning om, at sagsbehandlerens motivation for at journalføre kan være påvirket af deres betragtning af, hvad der karakteriseres som en mere alvorlig forbrydelse. Ligeledes er *hvor-* og *hvordan-*elementernes nøjagtighed påvirket af måneden for, hvornår indbruddet er anmeldt. Der ses dog ikke et konsekvent mønster, da elementernes nøjagtighed ikke er påvirket af præcist de samme måneder. Dog ses det, at begge elementer i højere grad er nøjagtigt angivet i september og november, mens de i mindre grad er nøjagtigt angivet i maj og oktober. Dette kan skyldes et travlhedsaspekt i politiet.

Endvidere skal resuméfeltets nøjagtighed ses i relation til, at der er 14 procent af journalerne er stavetastefejl, hvilket tilføjer usikkerheder til resuméfeltets angivelser. Dette skyldes, at ord med stavetastefejl ikke indfanges i den statistisk, der kan dannes ud fra resuméfeltet med mindre der tages højde herfor. I forhold til dette resultat fandt vi en sammenhæng mellem måneden for angivelsen af indbruddet. Der synes dog ikke at være en systematik i forhold til, hvilke måneder der begås flest indbrud i. Dette vurderer vi dog ikke er ensbetydende med, at travlhed kan afskrives som forklaring, da travlheden skal ansues i en større organisatorisk sammenhæng.

Nøjagtighedsproblematikkerne gør sig også i høj grad gældende i forhold til angivelsen af søgenøgler, idet 37 procent af journaler har tilknyttet forkerte søgenøgler. Ses der mere specifikt på de forskellige søgenøglerområder varierer de forkerte angivelser mellem 0 og 21 procent. Hertil skal det påpeges, at det område med ingen forkerte søgenøgler skal ses i sammenhæng med, at det kun har været relevant at angive en søgenøgle fra området i fire journaler, dette værende *identitetssporsøglen*. Den største problematik gør sig gældende i forhold til *modus-søgenøgler*, hvor hver femte er angivet forkert. Det ses endvidere, at det særligt er placeringen på boligen (trin 3), der angives forkert. Dog finder vi det bemærkelsesværdigt, at en fjerdedel af de ukorrekte angivelser er i trin 1, som er metoden til indbruddet.

Afslutningsvis fandt vi, at der ikke er de store problematikker i forhold til angivelsen af nøjagtige gerningskoder, da disse er angivet korrekt i 98 procent af journalerne, og at det kun er 0,4 procent, hvor gerningskoden er angivet som andet end et indbrud - dette værende et tyveri.

Samlet kan vi konkludere, at resuméfeltet og søgenøglerne er udsatte for så store nøjagtighedsproblematikker, at det data der kreeres på baggrund heraf er alvorligt kompromitteret. Til gengæld ses der ikke store validitetsproblematikker i forhold til journalernes gerningskoder. I forhold til kriminalitetsanalyser, der udarbejdes på baggrund af dette, betyder det således, at der ikke er de store validitetsproblematikker i forhold til en totaltælling, men at en mere detaljeret statistisk analyse vil være problematisk.

11.3. Fuldstændighed

Fuldstændighedsdimensionen relaterer sig til, hvorvidt datamaterialet besidder manglende aspekter, og dermed om datamaterialet kan betragtes som fuldstændigt (Batini & Scannapieco 2006:23).

I vurderingen af fuldstændigheden af politiets datamateriale fokuseres der på journalernes tilføjede søgenøgler, og hvorvidt de indeholder fyldestgørende angivelser af de relevante informationer, der er angivet i de resterende dele af journalerne.

11.3.1. Søgenøgler

Søgenøglernes fuldstændighed undersøges i det nedenstående ved at sammenligne tilfældene, hvor det har været relevant at angive en specifik søgenøgle, da det som nævnt i nøjagtighedsdimensionen ikke er alle søgenøgleområder, der er relevant at anvende i alle indbrudssager.

Tabel 15: Søgenøglernes fuldstændighed

Søgenøglernes angivelser		Frekvens	Procent
Modusspor	Fyldestgørende angivet	5	25 %
	Ikke fyldestgørende angivet	0	0 %
	Ikke angivet	13	65 %
	Forkert angivet	2	10 %
	Total	20	100 %
Anvendt redskab	Fyldestgørende angivet	61	24 %
	Ikke fyldestgørende angivet	2	1 %
	Forkert angivet	8	3 %
	Ikke angivet	182	72 %
	Total	253	100 %
Modus	Fyldestgørende angivet	235	49 %
	Ikke fyldestgørende angivet	59	12 %
	Ikke angivet	87	18 %
	Forkert angivet	100	21 %
	Total	481	100 %
Identitetsspor	Fyldestgørende angivet	2	50 %
	Ikke fyldestgørende angivet	0	0 %
	Ikke angivet	2	50 %
	Forkert angivet	0	0 %
	Total	4	100 %
Koster	Fyldestgørende angivet	116	32 %
	Ikke fyldestgørende angivet	85	23 %
	Ikke angivet	120	32 %
	Forkert angivet	49	13 %
	Total	370	100 %

Idet analyseafsnittet omhandlende nøjagtighedsdimensionen allerede har bidraget med en forståelse af de søgenøgler, der er angivet forkert, forklares dette ikke yderligere i indeværende afsnit.

Som illustreret i tabellen er det langt fra alle søgenøgler, der er angivet fyldestgørende i de tilfælde, hvor det er vurderet relevant at angive den specifikke søgenøgle. *Modusspor*-søgenøglen er angivet fyldestgørende i 25 procent og *ikke* angivet i 65 procent af tilfældene. Søgenøglen, der tilkendegiver gerningspersonens brug af redskab, er angivet fyldestgørende i 24 procent og *ikke* angivet 72 procent de relevante tilfælde, mens *modus*-søgenøglen er angivet fyldestgørende i 49 procent og *ikke* angivet i 18 procent af tilfældene. *Identitetsspor*-søgenøglen er i alt blevet angivet fire gange, og heraf er 50 procent fyldestgørende angivet, mens de resterende *ikke* er angivet. Slutteligt er *koster*-søgenøglen angivet fyldestgørende i 32 procent af de relevante tilfælde, mens søgenøglen *ikke* er angivet i 32 procent af tilfældene.

Kategorien *ikke fyldestgørende angivet*, relaterer sig som nævnt til, hvorvidt nogle relevante søgenøgler er angivet, men at ikke alle de relevante søgenøgler, der er muligt at lokalisere ud fra journalerne, er angivet under det specifikke søgenøgleområde. Denne problematik ses særligt at gøre sig

gældende i forhold til *koster-søgenøglen*, da denne ikke er fyldestgørende angivet i 23 procent af tilfældene. Dette kan dog antageligvis skyldes, at der ofte bliver stjålet flere forskellige genstande ved et indbrud, hvorfor der er flere *koster-søgenøgler*, der skal angives og derved huskes. Dette vurderer vi kan ses i sammenhæng med, at der i forhold til *koster-søgenøglen* monitoreres 34 søgenøgler i trin to, som angiver hvilken form genstand, der er stjålet, mens der eksempelvis i forhold til *redskabs-søgenøglen* monitoreres fem søgenøgler i dette trin (Bilag A1).

Den procentvise fordeling for søgenøglernes fuldstændighed vurderes særdeles problematisk i forhold til datamaterialets validitet. Bedst synes problematikken forklaret ud fra begrebet *manglende værdier*. Manglende værdier er en problematik, der særligt knytter sig til spørgeskemaundersøgelser, hvor en respondent undlader at svare på et spørgsmål enten som følge af et uheld, eller fordi respondenterne ikke ønsker at svare (Bryman 2008:318). Som nævnt er specialets empiri af særegent karakter, da det består af politijournaler kodet til et datasæt, hvorfor det ikke kan karakteriseres som et spørgeskema. På trods af dette vurderer vi, at begrebet manglende værdier stadig kan benyttes som forklaring på, hvad de manglende angivelser af relevante søgenøgler betyder for anvendelsen af det data, som kan dannes på baggrund af søgenøglerne. Manglende værdier forekommer, når sagsbehandleren ikke har svaret på et ”spørgsmål” om den specifikke hændelse, idet sagsbehandleren da ikke har tilføjet de relevante søgenøgler. Dette medfører manglende værdier, idet informationerne derved ikke indgår i politiets statistiske datamateriale, hvilket får betydning for sammenligningsmulighederne i en senere analyse. For at illustrere problematikken, vurderes det eksempelvis ikke muligt at sammenligne modus på tværs af indbrud, idet *modus-søgenøglerne* i 18 procent af tilfældene *ikke* er angivet. Dette betyder, at der forekommer store bias forbundet med eksempelvis en statistisk undersøgelse af sammenhængen mellem modusformen for indbruddet og boligtypen. En sådan analyse kunne have bidraget til en undersøgelse af mønstre og tendenser for forskellige former for modus, hvilket kan skabe viden i forhold til kriminalitetsforebyggelse. Dette værende ud fra en tankegang om, at politiet da vil kunne manipulere potentielle gerningspersoners beslutningsproces i forhold til hvilken bolig, der udgør et egnet indbrudsmål (Cornish & Clarke 2003:42). Desuden kunne det være interessant at undersøge sammenhængen mellem indbrud og kostervalg, eftersom det i Rutineaktivitetsteorien forklares, at en kosteres egnethed vurderes ud fra dens værdi, synlighed, tilgængelighed samt inert, hvilke tilsammen antyder, at dyre og bevægelige materialer har en højere risiko for at blive stjålet (Cohen & Felson 1979:422). Det kunne derfor være relevant at undersøge om eksempelvis smykker og elektroniske apparater i højere grad bliver stjålet i forhold til eksempelvis køleskabe og vaskemaskiner. Endvidere kunne en fuldstændig angivelse af koster

gøre det muligt at undersøge om gerningspersonen eksempelvis er villig til at yde en større risiko for at blive opdaget, hvis vedkommende har chance for at tilegne sig koster af stor værdi – eksempelvis designmøbler.

Analyser byggende på politiets statistiske datamateriale omkring indbrud vurderer vi ikke som valide og anvendelige grundet søgenøglernes fuldstændighed. Dog bør det nævnes, at problematikken omkring manglende værdier kan forekomme systematisk, hvilket betyder, at de manglende angivelser tilknytter sig specielle former for søgenøgler. Det kan eksempelvis skyldes, at sagsbehandlerne er bedre til at angive nogle former for søgenøgler frem for andre. Såfremt denne systematik forekommer, vil problematikken i forhold til sammenligneligheden udelukkende knytte sig til de former for søgenøgler, der har manglende værdier, mens de søgenøgler, der ikke har manglende værdier, vil være fyldestgørende. For specialets vedkommende er denne potentielle systematik kun mulig at undersøge i forhold til *modus*-søgenøglen. Dette skyldes, at specialets datasæt ikke indeholder variable, der gør det muligt at undersøge, hvorvidt de manglende værdier er systematiske i forhold til de resterende søgenøggeområder. I sammenligningen mellem de manglende angivelser af *modus*-søgenøglen og *modus*-formen, ses det, at manglende værdier ikke knyttede sig til specifikke former for *modus*. Dette er illustreret i tabel 20 i afsnit *Søgenøglernes sammenhæng med relevante faktorer*, hvor der trods en signifikant sammenhæng mellem *modus*-formen og *modus*-søgenøglen, ikke ses at procentfordelingen i forhold til kategorien *ikke angivet* varierer betydeligt. Det betyder således, at sagsbehandlerne ikke er bedre til at angive en *modus*-søgenøgle frem for en anden, hvormed der bør tages forbehold for bias i forhold til alle de tilføjede *modus*-søgenøgler.

I afsnittet *Søgenøglernes sammenhæng med relevante faktorer* undersøges det, om søgenøglernes fuldstændighed er påvirket af andre faktorer og dermed, om der forekommer en systematik i forhold til søgenøglernes manglende data sammenlignet med disse faktorer. Årsagen til at undersøgelsen af andre faktorerers påvirkning ikke er givet her, skyldes at denne analysedel også indeholder et nøjagtighedsdimensionsaspekt. Vi finder det derfor formålstjenligt først at opsummere fundene fra fuldstændighedsdimensionen.

11.4. Opsummering - fuldstændighed

Analysen af fuldstændighedsdimensionen viser, at der forekommer en forholdsvis stor problematik i forhold til fuldstændigheden af søgenøglerne. Dette skyldes, at søgenøgler angivet fyldestgørende imellem 24 og 50 procent af de tilfælde, hvor det har været relevant at angive det specifikke

søgenøgleområde. Endvidere er der slet ikke angivet relevante søgenøgler i mellem 18 og 72 procent i de forskellige søgenøgleområder. Herforuden viser analysen at mellem 0 og 23 procent af de relevante søgenøgler ikke er fyldestgørende angivet, hvormed der er angivet nogle søgenøgler til område, men ikke alle de relevante søgenøgler, der er mulige at lokalisere ud fra de resterende dele af journalerne. Denne problematik gør sig særligt gældende i forhold til *koster*-søgenøglen, hvilket kan skyldes, at der ofte er flere stjålne genstande ved et indbrud.

Søgenøglernes fuldstændighed vurderes at udgøre en problematik for validiteten af det statistik, der er mulighed for at danne ud fra søgenøglerne, da der således er en fejlmargen på minimum 50 procent. Samlet bør en analyse af politiet statistiske materiale byggende på søgenøglerne derfor foretages med forsigtighed, da søgenøglernes fuldstændighed medfører en validitetsproblematik. Med andre ord vurderer vi, at der ikke kan foretages en valid analyse af indbrud begået eller forsøgt i Østjyllands Politi på baggrund af søgenøglerne.

11.4.1. Søgenøglernes sammenhæng med relevante faktorer

Som følge af søgenøgleområdernes vurderede nøjagtighed og fuldstændighed, har vi valgt at undersøge om udvalgte faktorer har en betydning for søgenøglernes angivelser. Specifikt har vi undersøgt sammenhænge mellem angivelserne af søgenøglerne og følgende faktorer: *boligtype, kommune, forsøg, sigtelse, modus, ugedag, måned, dage mellem anmeldelsesdato og rapportdato*, samt *om rapporten er opdateret* (for en yderligere forklaring på valget af disse kontrol faktorer se afsnittet *Operationaliseringen af variable*).

Nedenstående er en gennemgang af de tilfælde, hvor der blev fundet signifikante sammenhænge mellem de forklarende faktorer og søgenøglernes angivelser. Det bør påpeges, at faktorerens påvirkning ikke er undersøgt i forhold til angivelserne af søgenøglerne *modusspor* og *identitetsspor*, idet frekvensen for disse søgenøgler er forholdsvis små.

Ved de undersøgte sammenhænge med kommune, ugedagen - og måned samt for differencen mellem anmeldelsesdato og rapportdato forekommer der ingen signifikante sammenhænge med angivelserne af søgenøglerne (Bilag B10). Samlet betyder det, at disse faktorer ikke har en statistisk forklaringskraft i forhold til søgenøglernes angivelser.

Sammenhæng med boligtype

I undersøgelsen af sammenhængen med boligtype ses der en sammenhæng med *modus*-søgenøglen.

Tabel 16: Sammenhæng mellem boligtype og angivelsen af *modus*-søgenøglen

		Boligtype		
		Villa og lignende	Lejlighed og værelse	Total
Modus-søgenøglen	Fyldestgørende angivet	48 % (177)	53 % (56)	49 % (233)
	Ikke fyldestgørende angivet	14 % (53)	4 % (4)	12 % (57)
	Ikke angivet	16 % (60)	25 % (26)	18 % (86)
	Forkert angivet	21 % (78)	19 % (20)	21 % (98)
	Total	100 % (368)	100 % (106)	100 % (474)

Chi², p-værdi: 0,010 (0,0 procent celler har en forventet værdi under 5. Den mindste forventende værdi er 12,75).

Som illustreret i tabellen er *modus*-søgenøglen i højere grad *ikke* angivet fyldestgørende ved villa og lignende (14 procent) sammenlignet med den tilsvarende andel for lejligheder og værelser (4 procent). Dette kan skyldes, at der findes flere relevante søgenøgler at angive ved villaer og lignende frem for ved lejligheder og værelser, som følge af at *modus*-søgenøglen både skal angive, hvilken dør eller hvilket vindue gerningspersonen har opnået eller forsøgt at opnå adgang via, men også om det eksempelvis er på bagsiden af boligen. Denne antagelse skal endvidere ses i forhold til, at det ved lejligheder og værelser kan findes vanskeligt at angive, hvorvidt der er tale om forsiden eller bagsiden af boligen.

I tabellen ses det endvidere, at *modus*-søgenøglen i højere grad ikke angivet ved lejligheder og værelser (25 procent), i forhold til villa og lignende (16 procent). Dette synes at bekræfte vores antagelse om, at sagsbehandleren kan betragte en indbrudshændelse i en villa som en mere alvorlig forbrydelse end et indbrud foregået i en lejlighed, hvilket kan have en betydning for sagsbehandlerens journalføring.

Sammenhæng med forsøg

I undersøgelsen af sammenhængen med forsøg ses der sammenhænge med både *modus*- og *koster*-søgenøglen.

Tabel 17: Sammenhæng mellem begåede eller forsøg på indbrud og angivelsen af *modus*-søgenøglen

		Begået eller forsøg på indbrud		
		Begået indbrud	Forsøg på indbrud	Total
Modus-søgenøglen	Fyldestgørende angivet	50 % (205)	45 % (88)	49 % (235)
	Ikke fyldestgørende angivet	13 % (55)	6 % (4)	12 % (59)
	Ikke angivet	16 % (65)	33 % (22)	18 % (87)
	Forkert angivet	22 % (89)	16 % (11)	21 % (100)
	Total	100 % (414)	100 % (67)	100 % (481)

Chi², p-værdi: 0,005 (0,0 procent celler har en forventet værdi under 5. Den mindste forventende værdi er 8,22).

Ved sammenhængen mellem forsøg og *modus*-søgenøglen, ses det, at *modus*-søgenøglen i højere grad ikke bliver tilføjet ved indbrudsforsøg sammenlignet til begåede indbrud. Til gengæld er *modus*-søgenøglen i sager, der omhandler indbrudsforsøg, i færre tilfælde *ikke* angivet fyldestgørende eller forkert sammenlignet med sager, der omhandler begåede indbrud. Dette kan skyldes sagsbehandlerens prioritering som følge af, at et indbrudsforsøg kan betragtes som en mindre alvorlig form for forbrydelse frem for et begået indbrud.

Ved den undersøgte sammenhæng mellem forsøg og *koster*-søgenøglen, der er illustreret i nedenstående tabel, fremgår det, at *koster*-søgenøglen i højere grad ikke angives ved sager, der omhandler indbrudsforsøg. Hertil kan det argumenteres, at det ved indbrudsforsøg ikke er lykkedes gerningspersonen at få adgang til boligen, hvormed det ikke har været muligt for vedkommende at stjæle noget derfra. I sådanne tilfælde skal søgenøglestrengen *koster – intet stjålet* dog anføres (Bilag A1).

Tabel 18: Sammenhæng mellem begået eller forsøg på indbrud og angivelsen af koster-søgenøglen

		Begået eller forsøg på indbrud		
		Begået indbrud	Forsøg på indbrud	Total
Koster-søgenøglen	Fyldestgørende angivet	32 % (112)	20 % (4)	31 % (116)
	Ikke fyldestgørende angivet	24 % (85)	0 % (0)	23 % (85)
	Ikke angivet	30 % (105)	75 % (15)	32 % (120)
	Forkert angivet	14 % (48)	5 % (1)	13 % (49)
	Total	100 % (350)	100% (20)	100 % (370)

Chi², p-værdi: 0,000 (25,0 procent celler har en forventet værdi under 5. Den mindste forventende værdi er 2,65).

Som det fremgår af tabellen er *koster*-søgenøglen ikke angivet i 75 procent af de sager, hvor der er tale om indbrudsforsøg, hvilket betyder, at *koster*-søgenøglen *intet stjålet* ikke er tilføjet journalen. Det kan dog diskuteres, om den manglende angivelse skyldes, at sagsbehandleren har fundet det unødvendigt at tilføje søgenøglen, da indbrudsforsøg i sig selv indikerer, at intet fra boligen er stjålet. Det kan derfor på den ene side argumenteres, at det stadig er muligt at finde frem til, hvornår det ikke er lykkedes gerningspersonen at stjæle noget fra boligen. Dette ved at fokusere på totaltallet for indbrudsforsøg. På den anden side kan det argumenteres, at en relevant søgenøgle altid skal tilføjes hændelsen, ifølge Rigspolitiets vejledninger (Bilag A1).

Sammenhæng med sigtelse i sagen

I undersøgelsen af sammenhængen mellem sigtelse og søgenøglerne ses der en sammenhæng med *koster*-søgenøglen, hvilket frem går af nedenstående tabel.

Tabel 19: Sammenhæng mellem angivelsen af *koster-søgenøglen* og om der er rejst sigtelse i sagen

		Koster-søgenøglen				Total
		Fyldestgørende angivet	Ikke fyldestgørende angivet	Ikke angivet	Ikke angivet	
Hvorvidt der er rejst sigtelse	Sigtelse ikke rejst	97 % (112)	86 % (73)	94 % (113)	98 % (48)	94 % (346)
	Sigtelse rejst	3 % (4)	14 % (12)	6 % (7)	2 % (1)	7 % (24)
	Total	100 % (116)	100 % (85)	100 % (120)	100 % (49)	100 % (370)

Chi², p-værdi: 0,009 (12,5 procent celler har en forventet værdi under 5. Den mindste forventende værdi er 3,18).

Som tabellen anviser, er *koster-søgenøglen* i sager, hvor der er rejst sigtelse, i højere grad *ikke* fyldestgørende angivet. Derimod er *koster-søgenøglen* i sager, hvor der *ikke* er rejst sigtelse, i højere grad fyldestgørende eller forkert angivet. Dette går således mod vores antagelse om, at fyldestgørende oplysninger i indbrudsjournalerne medfører en højere sandsynlighed for, at en sigtelse bliver rejst. Det kan dog diskuteres om sigtelser i højere grad skyldes andre faktorer såsom spor efterladt af gerningspersonen eller vidners udsagn frem for journalernes kvalitet. Denne antagelse underbygges endvidere af en undersøgt sammenhæng mellem angivelsen af eventuelle spor givet i gerningsstedsundersøgelsen, og om der er rejst sigtelse i sagen, eftersom det påvises, at des mindre fyldestgørende angivelsen af eventuelle spor er, des mindre andel af sigtelser er der blevet rejst (Bilag B10).

Sammenhæng med modus

I undersøgelsen af sammenhængen mellem modus og søgenøglerne ses der en sammenhænge med *modus-søgenøglen*.

Tabel 20: Sammenhæng mellem modus og angivelsen af *modus-søgenøglen*

		Modus				Total
		Opbrydning	Rudeknusning	Aflistning	Spark/pres	
Modus-søgenøgle	Fyldestgørende angivet	52 % (158)	51 % (38)	41 % (21)	37 % (13)	50 % (230)
	Ikke fyldestgørende angivet	11 % (36)	18 % (13)	8 % (4)	3 % (1)	12 % (54)
	Ikke angivet	19 % (56)	18 % (13)	20 % (10)	17 % (6)	50 % (230)
	Forkert angivet	18 % (53)	14 % (10)	31 % (16)	43 % (15)	20 % (94)
	Total	100 % (303)	100 % (74)	100 % (51)	100 % (35)	100 % (463)

Chi², p-værdi: 0,008 (6,3 procent celler har en forventet værdi under 5. Den mindste forventende værdi er 4,08).

Som illustreret i tabellen tenderer indbrud, der er begået via opbrydning og rudeknusning, i højere grad til at have fyldestgørende angivelser af *modus-søgenøglen* i forhold til indbrud foretaget via aflistning og spark/pres. Dette findes tilfældet, da henholdsvis 52 og 51 procent af *modus-søgenøg-*

lerne er angivet fyldestgørende for indbrud, der er begået via opbrydning og rudeknusning, mens den tilsvarende andel er henholdsvis 41 procent og 37 procent for indbrud begået via aflistning og spark/pres. At *modus*-søgenøglen i højere grad er fyldestgørende angivet ved indbrud foretaget ved opbrydning kan skyldes, at det er denne indbrudsform, der oftest begås i Østjyllands Politikreds (Bilag B11). Dette ud fra antagelsen om, at indbrudsformer, der ofte forekommer, styrker sagsbehandlernes kendskab til den passende søgenøgle, hvorfor sagsbehandlernes i højere grad husker at anvende den. Denne antagelse underbygges endvidere af, at de forkerte søgenøgler tenderer til at være tilknyttet modusformerne aflistning og spark/pres, hvilke er forholdsvis sjældne modusformer i Østjyllands Politikreds (Bilag B11). Dette skyldes, at indbrud foretaget via henholdsvis aflistning og spark/pres er 31 og 43 procent forkert angivet, mens den tilsvarende procentdel for henholdsvis opbrydning og rudeknusning er 18 og 14 procent. Ydermere kan det argumenteres, at modusformen spark/pres er et specifikt form for opbrud, hvormed det kan diskuteres om angivelsen af *modus*-søgenøglen *opbrydning* til denne indbrudsform kan skyldes en forveksling. Hvis den pågældende sagsbehandler således ikke er bekendt med, at der findes en søgenøgle selvstændigt for spark/pres, kan *opbrydning* anskues som det oplagte valg. Denne problemstilling findes endvidere mulig, som følge af hjælpeteksten tilknyttet opbrydning; ”*Indstigning via opbrudt [eksempelvis have/terrassedør, hoveddør, vindue].*” (Bilag A1). Hjælpeteksten er således ikke behjælpelig med en definition af, at spark/pres *ikke* hører herunder. Hertil bør det endvidere påpeges, at søgenøglerne ikke er oplistet på en række, når sagsbehandleren skal vælge søgenøgler.

Sammenhæng med om rapporten er opdateret

I undersøgelsen af sammenhængen mellem søgenøglerne og om rapporten er opdateret ses der en sammenhænge med *koster*-søgenøglen.

Tabel 21: Sammenhæng med om anmeldelsesrapporten er opdateret og *koster*-søgenøglen

		Hvorvidt sagen er blevet opdateret		
		Ikke opdateret	Opdateret	Total
Koster-søgenøglen	Fyldestgørende angivet	34 % (97)	22 % (19)	31 % (116)
	Ikke fyldestgørende angivet	18 % (51)	39 % (34)	23 % (85)
	Ikke angivet	33 % (94)	30 % (26)	32 % (120)
	Forkert angivet	15 % (41)	9 % (8)	13 % (49)
	Total	100 % (283)	100 % (87)	100 % (370)

Chi², p-værdi: 0,000 (0,0 procent celler har en forventet værdi under 5. Den mindste forventende værdi er 11,52).

I tabellen ses det, at 22 procent af *koster*-søgenøglerne, der er angivet fyldestgørende, tilknytter sig anmeldelsesrapporter, der er opdateret, mens den tilsvarende andel for anmeldelser, der *ikke* er op-

dateret, er 34 procent. Ydermere er 39 procent af *koster*-søgenøglerne, der tilknytter sig opdaterede anmeldelsesrapporter *ikke* fyldestgørende angivet, mens dette er tilfældet for 18 procent af de rapporter, der ikke er opdateret. Samlet indikerer dette en tendens til, at *koster*-søgenøglen i højere grad er fyldestgørende angivet, hvis der er tilknyttet anmeldelsesrapporter, der *ikke* er opdateret. En potentiel forklaring på dette er, at en opdatering af de stjalne koster i anmeldelsesrapporten ikke nødvendigvis medfører rettelse af de angivne søgenøgler. Dette skal ses i sammenhæng med, at anmeldelsesrapporten og angivelsen af søgenøgler tilhører hver sit skærbillede i POLSAS. Såfremt informationer om kosterne angivet i anmeldelsesrapporterne er opdateret, mens dette ikke har været gældende for søgenøglerne, medfører det en uoverensstemmelse mellem journalens angivne informationer, hvormed *koster*-søgenøglen betragtes som forkert eller ikke fyldestgørende angivet. Dette har dog ikke været muligt at undersøge, hvilket skyldes, at det ikke tilkendes gives hvad opdateringerne består af. Dog synes brugen af kosteropgørelser at tale for behovet for at opdatere informationer om koster efter en hændelse er blevet journalført. Dette skyldes, at kosteropgørelser gives til forurettede i tilfælde af, at vedkommende ikke har overblik over stjalne genstande, når indbruddet anmeldes. Efterfølgende skal forurettede sende opgørelsen til politiet, hvorefter informationerne skal opdateres manuelt i POLSAS.

11.5. Opsummering – Relevante faktorerers påvirkning af søgenøgler

Ovenstående afsnit har til formål undersøge, hvorvidt søgenøglernes nøjagtighed og fuldstændighed er påvirket af udvalgte faktorer. Dog bør det påpeges, at angivelserne af søgenøglerområderne *modusspor* og *identitetsspor* ikke er undersøgt grundet få angivelser.

I undersøgelsen finder vi ikke, at nogen af faktorerne påvirkede angivelsen af *anvendt redskab*-søgenøglen, hvilket betyder, at faktorerne ikke har haft en indflydelse på angivelsen af denne.

For angivelsen af *modus*-søgenøglen fandt vi, at denne er påvirket af boligtypen, hvorvidt sagen omhandler et begået eller forsøgt på indbrud og af gerningspersonens modus. Boligtypen ses at påvirke angivelsen af *modus*-søgenøglen, eftersom en større andel af søgenøglerne er fyldestgørende angivet, når der er tale om indbrud i en villa eller lignende frem for i en lejlighed eller et værelse. Dette skyldes antageligvis, at indbrud i villaer og lignende betragtes som en mere alvorlig form for forbrydelse, hvilket kan påvirke journalføringen.

Hvorvidt sagen omhandlende et begået indbrud eller et forsøg herpå påvirkede endvidere angivelsen af *modus*-søgenøglen, idet søgenøglen i højere grad ikke er angivet, når der er tale om et indbrudsforsøg. Denne forskel vurderer vi kan skyldes en prioritering fra sagsbehandlerens side.

Slutteligt finder vi, at angivelsen af *modus*-søgenøglen er påvirket af gerningspersonens *modus*. Dette findes tilfældet, da *modus*-søgenøglen i højere grad er angivet fyldestgørende, når indbruddet er begået via opbrydning eller rudeknusning. Dette kan skyldes, at indbrud foretaget ved disse *modus*-former er typisk forekommende, hvad angår indbrud i Østjyllands Politikreds. Dette kan medføre, at sagsbehandlerne er mere bekendte med denne *modus*-form, hvorfor de i højere grad husker, at tilføje disse former for søgenøgler.

For angivelsen af *koster*-søgenøglen finder vi, at denne er påvirket af, om det er et begået indbrud eller indbrudsforsøg, om der er rejst sigtelse i sagen, samt om anmeldelsesrapporten er opdateret. Lig angivelsen af *modus*-søgenøglen fandt vi en tendens til, at *koster*-søgenøglen i højere grad er angivet fyldestgørende, når der er tale om et begået indbrud. Hertil bør det påpeges, at *koster*-søgenøglen i højere grad ikke er tilføjet journaler, når det er et indbrudsforsøg. Sidstnævnte kan skyldes, at sagsbehandleren kan finde det irrelevant at angive *koster*-søgenøglen, idet angivelsen af forsøg netop indikerer, at gerningspersonen ikke har opnået adgang til boligen, hvormed der ikke kan være stjålet noget herfra. Ydermere finder vi, at angivelsen af *koster*-søgenøglen er påvirket af, hvorvidt der er rejst sigtelse i sagen. Dette som følge af, at en større andel af *koster*-søgenøglerne *ikke* er angivet fyldestgørende, når der er rejst sigtelse i sagen. Dette er dog modstridende med antagelsen om, at en sigtelse er sammenhængende med mere nøjagtige og fyldestgørende journaler. Resultatet kan dog skyldes, at sigtelser i højere grad bliver rejst på baggrund af andre faktorer end de undersøgte i nærværende undersøgelse - eksempelvis gerningspersonens efterladte spor, og eventuelle vidners udsagn. Slutteligt finder vi en tendens til *koster*-søgenøglen i højere grad *ikke* er fyldestgørende angivet, når anmeldelsesrapporten er opdateret. Dette fund er modstridende med antagelsen om, at opdaterede anmeldelser i højere grad medfører mere korrekte og fyldestgørende journaler. Dog kan sammenhængen forklares ved, at en opdatering af anmeldelsesrapporten ikke nødvendigvis medfører en opdatering af de tilføjede søgenøgler, hvormed rettelser af *koster* i anmeldelsesrapporten medfører en uoverensstemmelse med *koster*-søgenøglerne.

11.6. Ensartethed

I denne analysedel belyses ensartethedsdimensionen, der relaterer sig til, hvorvidt dataet er ensartet på tværs af forskellige individer. I nærværende undersøgelse vedrører dette, hvor ensartet datakvaliteten er på tværs af sagsbehandlerne, der udarbejder journalerne, da disse journaler danner grundlaget for det statistiske data, som politiet har mulighed at kreere ud fra resuméfeltet og søgenøglerne. Endvidere vedrører det, om forurettede har en betydning i forhold til ensartethedsgraden af dataet.

Ensartetheden bliver vurderet ud fra sagsbehandlerens køn, alder og erfaring. Ydermere bliver ensartetheden vurderet ud fra afdelingen, hvor indbrudssagen er oprettet. Efterfølgende undersøges ensartethedsdimensionen ud fra forurettedes køn og alder.

Ensartethedsdimensionen belyses ud fra en undersøgelse af, hvorvidt ovenstående baggrundsfaktorer har betydning i forhold til udvalgte resultater fra analyserne af nøjagtigheds- og fuldstændighedsdimensionerne. Disse resultater er udvalgt på baggrund af, at de har vist at udgøre relativt store problematikker i forhold til datakvaliteten. Det findes derfor relevant at undersøge, om problematikkerne er tilknyttet specifikke politiafdelinger, sagsbehandlere og/eller i højere grad skyldes forurettedes karakteristika. Nogle resultater er fravalgt i undersøgelsen af ensartethedsdimensionen, da der er forholdsvis små frekvenser i det pågældende resultat.

For at give et overblik over de udvalgte resultater, illustreres disse i nedenstående tekstboks.

Tekstboks 14: Udvalgte resultater

Udvalgte resultater:

- *Nøjagtighedsdimensionen:*
 - *Stave-tastefejl i resuméfelt*
 - *Resuméfelt: Hvor er det sket*
 - *Resuméfelt: Hvordan er det sket*
 - *Resuméfelt: hvem er involveret*
 - *Resuméfelt: koster*

- *Fuldstændighedsdimensionen:*
 - *Søgenøgle: Anvendt redskab*
 - *Søgenøgle: Modus*
 - *Søgenøgle: koster*

11.6.1 Sagsbehandlerens køn

Det første aspekt der undersøges er, hvorvidt sagsbehandlerens køn har en betydning i forhold til de udvalgte resultater. Hertil finder vi én signifikant sammenhæng som er med *modus-søgenøglen*.

Tabel 22: Sammenhæng mellem sagsbehandlerens køn og modus-søgenøglen

		Sagsbehandlerens køn		
		Mand	Kvinde	Total
Modus-søgenøgle	Fyldestgørende angivet	47 % (179)	57 % (56)	49 % (235)
	Ikke fyldestgørende angivet	15 % (56)	3 % (3)	12 % (59)
	Ikke angivet	17 % (66)	21 % (21)	18 % (87)
	Forkert angivet	21 % (82)	18 % (18)	21 % (100)
	Total	100 % (383)	100 % (98)	100% (481)

Chi², p-værdi: 0,010 (0 procent celler har en forventet værdi under 5. Den mindste forventende værdi er 12,02)

Som det fremgår af tabellen, at der er en større andel kvindelige sagsbehandlere, der angiver fyldestgørende i forhold til modus-søgenøgler (57 procent) i forhold til mandlige sagsbehandlere (47 procent). Endvidere angiver mandlige sagsbehandlere i højere grad ikke fyldestgørende *modus-søgenøgler* sammenlignet med kvindelige sagsbehandlere. I forhold til vores antagelse om, at kvinder er mere detaljeorienteret, hvilket kan medfører, at deres angivelser er mere fyldestgørende end deres mandlige kollegaers, synes derved bekræftet. Dog er det kun tilfældet for én af otte undersøgte sammenhænge, hvormed sagsbehandlerens køn ikke har en betydning for angivelsen af resuméfeltselementerne, stavfejl eller angivelsen af de resterende søgenøgler. Der er derfor ikke tale om en systematik i forhold til sagsbehandlerens køn og ensartetheden af dataet generelt.

11.6.2. Sagsbehandlerens erfaring, alder og afdeling

I undersøgelsen af om sagsbehandlerens erfaring og alder har betydning i forhold til de udvalgte resultater, ses der ingen signifikante sammenhænge (Bilag B10). Med andre ord er der ikke forskel på, hvor fyldestgørende og nøjagtigt sagsbehandlere angivelser er i forhold til deres erfaring og alder. Dog medfører den manglende systematik en problematik i forhold politiets muligheder for øge dataets nøjagtig- og fuldstændighed, idet der ikke blot skal sættes ind for en specifik gruppe af sagsbehandlere.

Endvidere finder vi ingen signifikante sammenhænge mellem de udvalgte resultater og afdelingen for oprettelsen af indbrudssagen, hvormed datakvaliteten ikke varierer i forhold til dette aspekt. Tilsvarende ovenstående, er det således ikke muligt blot at fokusere på én bestemt afdelingen i forhold

til et ønske om at øge datakvaliteten. Dog bør det nævnes, at visse afdelinger er sammenlagt, grundet få frekvenser, hvormed det ikke er muligt at undersøge om, der er variation mellem disse.

11.6.3. Forurettedes køn og alder

I undersøgelsen af forurettedes køns sammenhæng med de udvalgte resultater finder vi to signifikante resultater. Disse er mellem forurettedes køn og *koster-søgenøglen* samt *hvordan*-elementet i resuméfeltet, hvilket illustreres i nedenstående tabeller.

Tabel 23: Sammenhæng mellem forurettedes køn og angivelsen af *hvordan er det sket* i resuméfeltet

		Forurettedes køn		
		Mand	Kvinde	Total
Resuméfelt - <i>Hvordan er det sket</i>	Overensstemmelse	78 % (222)	62%(74)	74 % (296)
	Uoverensstemmelse	22 % (62)	38%(46)	27 % (108)
	Total	100 % (284)	100%(120)	100% (404)

Chi², p-værdi: 0,001 (0 procent celler har en forventet værdi under 5. Den mindste forventende værdi er 32,08)

Tabel 24: Sammenhæng mellem forurettedes køn og angivelsen af *koster-søgenøglen*

		Forurettedes køn		
		Mand	Kvinde	Total
Koster-søgenøgle	Fyldestgørende angivet	30 % (75)	36 % (41)	32 % (116)
	Ikke fyldestgørende angivet	19 % (48)	32 % (36)	23 % (84)
	Ikke angivet	37 % (93)	22 % (25)	32 % (118)
	Forkert angivet	15 % (37)	11 % (12)	13 % (49)
	Total	100 % (253)	100 % (114)	100% (367)

Chi², p-værdi: 0,005 (0 procent celler har en forventet værdi under 5. Den mindste forventende værdi er 15,22)

Tabellerne viser hvert sit mønster af nøjagtige og fyldestgørende angivelser i forhold til forurettedes køn. For sammenhængen mellem forurettedes køn og angivelsen af *hvordan*-elementet ses der en tendens til, at der er en større andel nøjagtige angivelser, i sager hvor forurettede er en mand (77 procent), i forhold til sager hvor forurettede er en kvinde (61 procent). Det modsatte mønster gør sig dog gældende for sammenhængen mellem forurettedes køn og angivelsen af *koster-søgenøglen*, idet denne i højere grad er angivet fyldestgørende ved sager, hvor forurettede er en kvinde (36 procent), sammenlignet med sager, hvor forurettede er en mand (30 procent). Endvidere ses det, at *koster-søgenøglen* ikke er blevet angivet i 37 procent af tilfældene, hvor forurettede er en mand, mens den tilsvarende andel for kvindelige forurettede er 22 procent. Dette indikerer en tendens til, at *koster-søgenøglen* i højere grad angives, når forurettede er en kvinde.

En potentiel forklaring på de modstridende mønstre i ovenstående resultater kan være, at der er forskellige fokuspunkter i forhold til forurettedes køn. Dette kan skyldes, at kvindelige forurettede er mere fokuseret på de stjålne genstande, hvilket medfører, at sagsbehandleren notere flere detaljer omkring disse i deres lommebøger, som de efterfølgende kan journalføre. Derimod kan mandlige forurettede være mere fokuseret på, hvordan det er lykkedes gerningsmanden at opnå adgang til boligen, hvorfor dette kan få betydning for det sagsbehandlerne noterer og efterfølgende journalfører.

Afslutningsvist finder vi ingen signifikante resultater i undersøgelsen af forurettedes alder og de udvalgte resultater, hvormed at ensartetheden af dataet ikke varierer på tværs af forurettedes alder. I forhold til vores antagelse om, at det ”ideelle” offer kan have betydning for sagsbehandlerens angivelser, ses dette således ikke at være tilfældet.

11.6.4. Opsummering – Ensartethed

Analysen af ensartethedsdimensionen viser, at ensartetheden af dataet til dels varierer på tværs af de undersøgte baggrundsfaktorer. Dette i kraft af, at der er fundet signifikante sammenhænge mellem baggrundsfaktorerne; sagsbehandlerens køn samt forurettedes køn og udvalgte resultater fra analyserne af nøjagtighed og fuldstændighed. Det er dog væsentligt at påpege, at det ikke er alle baggrundsfaktorerne, der har en sammenhæng med alle de udvalgte resultater. Tværtimod viser analysen i stedet enkelte resultaters sammenhænge med baggrundsfaktorer uden nogen specifik systematik.

Analysen viser, at sagsbehandlerens køn har en sammenhæng med *modus*-søgenøglen, da kvindelige sagsbehandlere i højere grad angiver søgenøglen fyldestgørende i forhold til deres mandlige kollegaer. Desforuden fandt vi, at når forurettede er en kvinde, er der en større andel af fyldestgørende angivelser af *koster*-søgenøgler, og når forurettede er en mand, er der en større andel fyldestgørende angivelser af *hvordan*-elementet. Dette vurderer vi kan forklares med, at mænd og kvinder kan have forskellige fokuspunkter i forhold til en indbrudshændelse.

Opsummerende ses det, at ensartetheden af dataet varierer på tværs af sagsbehandlerens og forurettedes køn og enkelte af de udvalgte resultater, dog uden nogen specifik systematik i denne variation. Dette medfører således en problematik i forhold til politiets muligheder for at øge nøjagtig- og fuldstændigheden af dataet, da der er tale om en generel problematik, der ikke blot tilknytter sig en enkelt gruppe af sagsbehandlere.

11.7. Anvendelighed

I denne analysedel belyses anvendelighedsdimensionen. Undersøgelsen af dimensionen adskiller sig fra undersøgelsen af de andre dimensioner, hvilket skyldes, at vi hverken har fundet det muligt eller hensigtsmæssigt, at dimensionen undersøges statistisk ud fra journalerne. Dimensionen omhandler nemlig, hvorvidt dataet er af en sådan karakter, at det er let anvendeligt for de parter, der arbejder med dataet og for dataets formål. Dimensionen belyses derfor ud fra de erfaringer, vi har gjort os i arbejdet med dataet samt ud fra udtalelser givet i ekspertinterviewene.

Det statistiske datamateriale i POLSAS

Det første aspekt der findes relevant at fremhæve er muligheden for at danne statistik ud fra oplysningerne angivet i POLSAS. Som beskrevet i afsnittet *Politijournaler*, er det ikke alle elementer af en journal, som er søgbare og derved kan omdannes til statistik.

I nærværende undersøgelse har vi hovedsageligt beskæftiget os med skærbilledet betegnet *vagthavende*, søgenøglefunktionen og resuméfeltet, hvilke samlet udgør det datamateriale, som politiet kan kvantificere. Modsat disse dele er de oplysninger, der anføres i anmeldelsesrapporten, herunder gerningsstedsbeskrivelsen og –undersøgelsen, ikke søgbare. Store dele af journalerne er med andre ord ikke anvendelige i forhold til politiets statistiske arbejde. Denne problematik påpeges endvidere i ekspertinterviewet med Dorthe Kjeldahl, da hun blandt andet udtaler: ”Så er det kun dem, der sidder med den rapport i hånden, der har glæde af den viden.” (Bilag B4:3). Anmeldelsesrapporten kan således indeholde brugbare oplysninger, der kan være en ressource i politiets arbejde, men trods dette ikke indgår i politiets statistiske datamateriale. På den anden side kan det diskuteres, hvor anvendelige de ikke søgbare elementer er i deres nuværende form. Denne diskussion tager udgangspunkt i, at anmeldelsesrapporten er skrevet i fritext, hvilket kan udgøre en problematik i forhold til at systematisere de potentielle relevante elementer i teksten. Det skyldes, at der netop skal tages højde for variationen af måden, hvorpå en hændelse beskrives. Det kan derfor diskuteres, hvilken merværdi det giver politiets statistiske data, hvis anmeldelsesrapporten i sin nuværende form var søgbar. Omvendt kan det argumenteres, at sagsbehandlerne benytter sig af det samme politifaglige sprog og i henhold til de samme vejledninger, hvorfor beskrivelserne antageligvis ikke stikker i vidt forskellige retninger. Uagtet dette må der nødvendigvis tages højde for stave-tastefejl samt brugen af synonymmer, hvis friteksten i anmeldelsesrapporten skal systematiseres til statistisk data. Hertil vurderer vi, at en søgbar fritext har lighedspunkter med anvendelsen af åbne kategorier i spørge-

skemaer, da sagsbehandleren inden for rammerne af vejledningerne selv har mulighed for at formulere beskrivelsen af hændelsen. Hvis anmeldelsesrapporten var søgbar og ønskes anvendt i en statistisk analyse skulle der således tages højde for ulemper, tilsvarende de, der er ved anvendelsen af åbne kategorier. Eksempelvis kan det være meget tidskrævende at kode og derved systematisere svarene. Modsat dette er der klare fordele ved anvendelsen af lukkede kategorier, hvis dataet ønskes anvendt i en statistisk sammenhæng, da de på forhånd opstillede kategorier gør en systematisering lettere (Bryman 2008:232,235). Det kan dog diskuteres, om det er meningsfyldt at anvende lukkede kategorier i en anmeldelsesrapport, da denne også har andre formål end at blive anvendt i en statistisk analyse. Hvis anmeldelsesrapporten udelukkende bestod af lukkede kategorier kunne vigtige informationer gå tabt, da det antageligvis er vanskeligt at danne de lukkede kategorier således de indfanger al variation, der kan være i en indbrudshændelse. Dette eksempelvis værende beskrivelsen af spor. Dog vil en kombination af åbne og lukkede kategorier, antageligvis sikre, at alle relevante oplysninger angives, samt at variationen i hændelsen indfanges. Potentialet i anmeldelsesrapportens oplysninger, herunder hvilke relevante elementer, der potentielt kunne systematiseres til data diskuteres yderligere i analyseafsnittet *Relevans*.

At kombinere det statistiske datamateriale på tværs af politikredse

En anden problematik der påpeges under ekspertinterviewet med Kjeldahl, der er relevant i forhold til anvendelighedsdimensionen, er muligheden for at kombinere data på tværs af politikredse. Det forholder sig sådan, at hver af de 12 politikredse har en selvstændig database, som ikke ”taler sammen” med de andre kredsers databaser (Bilag B4:5). I forhold til en indbrudsanalyse vurderes dette problematisk, da der således ikke er mulighed for i den enkelte politikreds at kreere og/eller sammenligne indbrudshændelser på tværs politikredsene.

At indsamle oplysninger

Et andet aspekt af anvendelighedsdimensionen, der findes relevant at diskutere, er i forhold til politiets anvendte metode til indsamlingen af oplysninger på gerningsstedet, hvilket foregår via nedskrivning i lommebøger. I ekspertinterviewet med Lars Bro Lundsberg blev vi gjort opmærksomme på, at journalføringen i POLSAS ikke altid ligger i forlængelse af gennemgangen af gerningsstedet. Det kan således variere, hvor lang tid der går mellem, at hændelsen noteres i lommebøgerne, og at journalføringen i POLSAS finder sted. Hertil fortæller Lundsberg, at hvis det er en beredskabspatrulje, der er kaldt ud til indbruddet, foregår journalføringen typisk først sidst på vagten, da der ofte

ligger et udkald til en ny hændelse i forlængelse af den foregående hændelse. Hertil forklarer Lundsberg:

”Når man så kommer hjem, så er lommebogen altså fuld, og der er vi også inde i den situation, hvor man måske sidder klokken halv fem om morgenen og skal til at skrive en forfærdelig masse rapporter.” (Bilag B3:10).

Citatet indikerer, at der kan gå relativt lang tid fra at en hændelse noteres i lommebøgerne til, at den journalføres i POLSAS. Dette vurderer vi kan udgøre en validitetsproblematik i forhold journalerne, da det kan være vanskeligt genkalde eksakte detaljer fra den pågældende hændelse (de Vaus 2001:227-228). Betjentene har dog noterne fra lommebøgerne, de kan læne sig op ad i journalføringen. Det kan dog diskuteres om rekonstruktionen af en given hændelse kan være påvirket af tiden og de andre hændelser, der ligger imellem noteringen i lommebøgerne og journalføringen. Hvis en patrulje eksempelvis har været kaldt ud til flere indbrudshændelser, og at disse hændelser først journalføres sidst på vagten, kan det formodes vanskeligt at skelne hændelserne fra hinanden trods lommebogsnoterne. Lundsberg nævnte også denne retrospektive problematik, eftersom det er hans vurdering, at megen værdifuld viden går tabt ved politiets journalføringsmetode, fordi det ikke er muligt at komme af med oplysningerne *”her og nu”* (Bilag B3:11). Den anvendte fremgangsmåde udgør derfor en problematik i forhold til anvendeligheden af det data, der kreeres på baggrund af journalerne. Hertil skal det påpeges, at det ikke er alle tilfælde, hvor der går lang tid mellem lommebogsnoteringerne og journalføringen, da dette er meget varierende (Bilag B3:11). Det kan dog i sig selv findes problematisk, at denne variation forekommer, samt at det ikke er muligt at vide, i hvilket omfang den gør sig gældende.

Søgenøgler

Det findes endvidere relevant at diskutere anvendeligheden af søgenøglerne, som er det redskab politiet har indført til at ensarte og strukturere søgekriterierne i en sag (Bilag A1).

Som det viser sig i analyseafsnittene nøjagtighed og fuldstændighed er der en forholdsvis stor problematik i forhold til at angive korrekte og fyldestgørende søgenøgler. Denne problematik vurderer vi skal ses i sammenhæng med, at søgenøgler for omtrent et år siden (foråret 2014) blev til den enkelte betjents opgave. Før dette var der tre medarbejdere i Østjyllands Politikreds, som blandt andet havde til opgave at påføre relevante søgenøgler til journalerne, som led i en datacontrollingfunktion.

I ekspertinterview med Lundsberg påpeges det, at der ikke var nogen særlig implementering i forhold til betjentenes nye opgave (Bilag B3:18). Vi vurderer derfor, at problematikken i forhold til søgenøglerne skal ses i sammenhæng med den mangelfulde implementering.

Ifølge Lundsberg besidder mange af sagsbehandlerne ikke den fornødne viden om, hvad de forskellige søgenøgler dækker over (Bilag B3:18). Det kan derfor formodes vanskeligt at anvende et redskab, hvis man ikke har en forståelse herfor som sagsbehandler. Det bør dog påpeges, at der følger vejledninger i forhold til brugen af søgenøglerne, men disse hjælpe tekster er ifølge Lundsberg ikke skrevet til sagsbehandlerne, men snarere til de folk, som arbejder med dataet (Bilag B3:18). Det betyder dog ikke, at sagsbehandlerne ikke kan bruge dem, men spørgsmålet er om hjælpe teksterne bidrager med den fornødne viden? Dette kan eksemplificeres med søgenøglen *beotyv*, hvilken dækker over, at der er blevet stjålet udstyr af mærket B&O (Bang og Olufsen). Brugen af søgenøglen kræver dog, at sagsbehandleren er bekendt med, at denne eksisterer, for at det er muligt at se hjælpe teksten i POLSAS, da denne vises i forbindelse med at søgenøglen indtastes (Bilag A1). Anvendeligheden af disse hjælpe tekster kan derfor diskuteres ud fra kendskabet til søgenøglerne. Hvis der eksempelvis er stjålet et B&O-tv skal dette, ifølge hjælpe teksten, angives med søgenøglen *beotyv*. Der findes dog også en søgenøgle, der betegnes *ikke databærende medie*, hvilken dækker over ”*tv, radio, musikanlæg, højtalere o.lign stjålet*” (Bilag A1). Hvis sagsbehandleren derfor ikke er bekendt med, at der findes en søgenøgle specifikt for stjålet B&O-udstyr, kunne det være nærtliggende at angive søgenøglen *ikke databærende medie*, da denne også dækker over et stjålet tv.

I forhold til søgenøglernes funktion kan det diskuteres, hvorvidt formålet med denne er opnået. På den ene side er søgenøglerne fastdefinerede, eftersom det ikke er den enkelte politikreds muligt at tilføjes andre søgenøgler til den enkelte politikredsdatabase, hvormed en ensartethed af søgenøglerne er opnået. Dog kan det diskuteres, om det er formålet at opstille de søgenøgler, der kan vurderes relevante i forhold til en indbrudshændelse.

Vi spurgte i ekspertinterviewet ind til Lundsbergs vurdering af, hvor mange sagsbehandlere, der er bekendte med de forskellige søgenøgler, deres betegnelser, samt hvad de dækker over, hvortil vurderingen er at: *Èn ud af 100 betjente ved noget om det*” (Bilag B3:23). Dette indikerer, at der er en forholdsvis stor problematik i forhold til anvendelsen af søgenøglerne, da en manglende implementering af forståelsen for søgenøglernes funktion, samt hvad de enkelte søgenøgler dækker over, formentlig er med til at vanskeliggøre en korrekt anvendelse af redskabet. Ovenstående diskussion indikerer således, at de store validitetsproblematikker, der forekommer i *nøjagtigheds- og fuldstæn-*

dighedsdimensionen, kan skyldes, at søgenøglerne har vanskeligheder i forhold til anvendelighedsdimensionen.

11.7.1. Opsummering – Anvendelighed

I analysen af anvendelighedsdimensionen diskuterer vi indledningsvist, hvilken betydning det har, at store dele af indbrudsjournalerne ikke kan anvendes i statistiske analyser, som følge af at de ikke er søgbare. Hertil finder vi, at der er indikatorer på, at de ikke-søgbare-elementer kan indeholde brugbare informationer, hvorfor det kan anskues som problematisk, at de ikke er statistiske anvendelige. Dog finder vi, at den nuværende form af disse informationer, som er fritekst, udgør en problematik i forhold til at systematisere de ikke-søgbare-oplysninger, da variationen i måden hvorpå en indbrudshændelse beskrives, stave-tastefejl samt synonymymer udfordrer denne systematisering. En potentiel løsning kunne være at anvende en kombination af åbne og lukkede kategorier for at sikre, at alle relevante informationer angives samt at al variation indfanges.

Analysen viser endvidere, at det ikke er muligt i den enkelte politikreds at kombinere data på tværs af kredsene, da hver kreds har en selvstændig database. Dette skaber en problematik i forhold til muligheden for at sammenligne indbrudshændelser på tværs af kredsene, hvilket kunne skabe merværdi i analytiske sammenhænge.

Vi finder ydermere at politiets anvendte metode til indsamling af oplysninger, dette værende lommebøger, kan udgøre en problematik, da denne form for retrospektive journalføring kan få betydning for validiteten af dataet, der kreeres på baggrund af journalerne.

Afslutningsvist finder vi, at anvendeligheden af søgenøglerne som redskab er udfordret på en række områder. Dette vurderes som følge af en manglende implementering af redskabet, samt definitionsproblematikker i forhold til, hvad de enkelte søgenøgler dækker over. Samlet kan anvendelighedsgraden af dataet karakteriseres som værende udfordret af de begrænsninger, der er i POLSAS, og de problematikker der er i forhold til søgenøglernes definition og funktion.

11.8. Relevans

I denne analysedel belyses relevansdimensionen, der omhandler, hvorvidt politiets søgbare datamateriale vurderes relevant i forhold til politiets ønske om at arbejde ud fra *smart policing*-incitamentet – det vil sige vidensstyrende og analysebaserende (Hestehave 2013:48). Det findes

derfor relevant at sammenligne politiets datamateriale omkring indbrud med relevante kriminologiske teorier. Vi fokuserer som nævnt på *Rutineaktivitets-* og *Situationel Kriminalitetsforebyggelsesteori*, da de bidrager til en forståelse af kriminalitetsreducerende tiltag i forhold til konkrete situationer (Cohen & Felson 2011:419; Clarke 1980:431). Endvidere inddrages der en diskussion af relevansen og potentialet af det data, der på nuværende tidspunkt ikke kan dannes statistisk datamateriale af. Dette værende gerningsstedsbeskrivelsen, der angives i anmeldelsesrapporten. Hertil skal det påpeges, at gerningsstedsundersøgelsen ikke inddrages i denne analyse, da dennes informationer afspejles i resuméfeltet og visse søgenøgler, hvormed relevansen af aspektet vurderes afdækket.

I forhold til forståelsen af indbrud og en analyse heraf er det centralt at diskutere, hvilke former for informationer, der er vigtige at tilegne, da det ikke er muligt at udarbejde en analyse på informationer, som ikke eksisterer.

11.8.1. Den relevante information

I Rutineaktivitetsteorien argumenteres der for, at bestemte karakteristika ved personer øger sandsynligheden for, at blive udsat for en kriminel hændelse. Eksempelvis har personer, der bor alene, og personer, der arbejder uden for hjemmet, en større risiko for at blive udsat for indbrud, eftersom de er mindre forpligtede til at deltage i familieaktiviteter i hjemmet (Cohen & Felson 2011:422). Dette gør sig endvidere gældende for yngre personer sammenlignet med ældre (Cohen & Felson 2011:422-423). Opsummerende menes baggrundsvariablene som alder, civilstatus og om en person har arbejde udenfor hjemmet at have en forklaringskraft i forhold til en indbrudsanalyse ud fra et rutineaktivitetsperspektiv. Dog er der ikke tale om en kausal sammenhæng, hvilket skal forstås i forlængelse af forklaringen, der tillægges disse baggrundskarakteristika. I stedet vurderes baggrundskarakteristikaene at indikere, om en person i højere eller lavere grad opholder sig i hjemmet og dermed agere egnet beskytter af sin bolig. At baggrundskarakteristikaene ikke i sig selv har en forklaringskraft underbygges endvidere af den danske Offerundersøgelse fra 2013, idet undersøgelsen fandt frem til, at relativt få baggrundskarakteristika for personer påvirker sandsynligheden for at blive udsat for indbrud. Ifølge undersøgelsen skyldes dette, at det i højere grad er karakteriseringen af boligen eller boligområdet, der er udslagsgivende (Balvig et al. 2013:37).

I forhold til ønsket om at finde frem til relevante facetter i en indbrudsanalyse, vurderer vi på baggrund af ovenstående, at baggrundskarakteristikaene for personer ikke i sig selv er relevante for en indbrudsanalyse. I overensstemmelsen med Offerundersøgelsens fund, vurderer vi, at en indbruds-

analyse i højere grad bør fokusere på boligens karakteristika. Dette synes yderligere at være i overensstemmelse med Situationel Kriminalitetsforebyggelsesteorien, idet teorien fokuserer på de situationelle muligheder, der forekommer ved en lovovertrædelse (Clarke 1980:431). Dette bør dog ikke underminere vigtigheden af informationer om, hvorvidt en person har været hjemme, og i hvilket tidsrum personen eventuelt har været udenfor hjemmet, eftersom det både i Rutineaktivitets- og Situationel Kriminalitetsforebyggelsesteorien påpeges, at kriminalitet kan forhindres ved tilstedeværelsen af egnede beskyttere (Cohen & Felson 2011:419; Clarke 1980:433).

I forhold til politiets datamateriale omhandlende indbrud forefindes der informationer omhandlende forurettedes tilstedeværelse og delvise informationer omhandlende tilstedeværelsen af naboer. De informationer, der til gengæld omhandler de situationelle muligheder, herunder boligens karakteristika, kreeres der dog ikke statistik på. Dette skyldes, at boligens karakteristika er angivet i gerningsstedsbeskrivelsen, der ikke er søgbar.

Informationerne omhandlende forurettedes tilstedeværelse er givet ved angivelsen af gerningstidspunktet eller -tidsrummet. Disse informationer tilkendes i det vagthavende billede, der kan føres statistisk på (Bilag A2). Politiet har derfor mulighed for at undersøge, hvorvidt det har betydning, at forurettede ikke har opholdt sig i hjemmet i forhold til risikoen for at blive udsat for indbrud.

Den delvise information omhandlende tilstedeværelsen af naboer ses givet ved, at politiet kan anføre hvem, der har været involveret i en indbrudshændelse (Bilag B6). Det er derimod ikke et krav at angive, om naboerne har været hjemme eller ej. I stedet fokuseres der på om, naboerne eller andre potentielle vidner har set noget mistænkeligt. Ydermere er det ikke et krav at angive om, der eksempelvis er etableret Nabohjælp i området. Dette synes ellers at være relevant information i forhold til tilstedeværelsen af egnede beskyttere, da Nabohjælp indebærer en aftale mellem naboerne om at holde øje med hinandens boliger (Det kriminalpræventive Råd). Desforuden vurderes det relevant at angive, hvorvidt der på adressen er tilkoblet alarmer og/eller sikkerhedskameraer, da sådanne instanser tillige kan agere egnede beskyttere for en bolig, eftersom de supplerer den naturlige overvågning (Lilly et al. 2011:332). Opsummerende betyder de manglende oplysninger således, at det ikke er muligt at undersøge, hvor stor betydning forskellige tiltag har af indvirkning på risikoen for indbrud. Dette kunne ellers bidrage til en forståelse af hvilke forebyggelsestiltag, der virker og hvilke, der ikke gør.

Som nævnt forekommer der ingen informationer omhandlende boligens karakteristika i politiets statistiske datamateriale. I ønsket om at arbejde ud fra smart policing-incitamentet synes det dog at skabe en problematik, eftersom det betyder, at politiet ikke har mulighed for at analysere boligernes karakteristika statistisk. Dog kan informationerne stadig analyseres ved at sammenligne gerningsstedsbeskrivelserne, men i forhold til at skabe en samlet forståelse af anmeldte indbrud er der være tale om en stor arbejdsbyrde.

På trods af at politiet ikke har mulighed for at trække statistik på gerningsstedsbeskrivelserne, diskuterer vi i det nedenstående afsnit potentialet i disse informationer ud Rutineaktivitets- og Situationel Kriminalitetsforebyggelsesteorien.

I en vurdering af gerningsstedsbeskrivelsernes potentiale bør det nævnes, at det ikke er alle journaler, hvortil der udarbejdes en anmeldelsesrapport. Som nævnt i analyseafsnittet *Nøjagtighed* skyldes dette i høj grad, at der er tale om et indbrudsforsøg. At en rapport og dermed gerningsstedsbeskrivelserne i højere grad ikke udarbejdes, når der er tale om et indbrudsforsøg, kan skabe en problematik i forhold til en indbrudsanalyse. Dette skyldes, at indbrudsforsøg stadig kan påvise gerningspersonens valg af bolig. Ydermere vil en sammenligning mellem indbrudsforsøg og begået indbrud kunne bidrage til en forståelse af, hvorfor det ikke er lykkedes gerningspersonerne at opnå adgang til boligen. Sådanne former for viden kunne bidrage til politiets forebyggelsesarbejde, da det kunne angive specifikke karakteristika ved boliger, der har højere risiko for at blive udsat for indbrud.

11.8.2. Gerningsstedsbeskrivelsernes relevans

Gerningsstedsbeskrivelsen består som nævnt af forskellige elementer, der sammenlagt beskriver boligens karakteristika. Elementerne beskriver boligens forhold ud fra art, beliggenhed, indretning og adgangsforhold (Bilag B5). Hver af disse elementer forklares i det nedenstående ud fra deres relevans set i forhold til Rutineaktivitets- og Situationel Kriminalitetsforebyggelsesteorien. Ydermere bliver elementerne vurderet i forhold til deres fuldstændighed og deres bidrag til en indbrudsanalyse.

Arten

Arten på boligen angiver om, der eksempelvis er tale om en etplansvilla eller en toværelseslejlighed (Bilag B5). Denne information findes relevant, da det er en form for baggrundskarakteristika for bo-

ligen, hvormed det bliver muligt at undersøge om eksempelvis specifikke former for villaer i højere eller mindre grad udsættes for indbrud.

I det søgbare datamateriale skelnes der mellem indbrud begået i forskellige former for privatbeboelser, da dette angives af gerningskoderne. En mere præcis angivelse af den specifikke boligform medfører dog en mere detaljeret beskrivelse, som kan anvendes i en indbrudsanalyse.

I nedenstående tabel ses en opgørelse over, hvor ofte arten af boligen angives i gerningsstedsbeskrivelsen, og hvorvidt denne i så fald er fyldestgørende.

Tabel 25: Boligens art

	Frekvens	Procent
Angivet fyldestgørende	313	76 %
Ikke angivet fyldestgørende	96	24 %
Ikke angivet	1	0 %
Total	410	100 %

Som illustreret i tabellen er totalantallet for de journaler, hvortil der er angivet en gerningsstedsbeskrivelse 410. Af disse er 76 procent af boligens art angivet fyldestgørende, mens de resterende 23 procent ikke fyldestgørende angivet.

For bare én af de 410 rapporter er arten for boligen ikke angivet. Dette skyldes, at boligen i stedet er betegnet som ”gerningsstedet” og dermed hverken som villa, lejlighed eller værelse (Bilag B12:19mr). At det kun er én rapport, hvor dette er tilfældet, skyldes formentlig, at det i en beskrivelse af gerningsstedet ofte forekommer nærtliggende at referere til boligen mere præcist. At sagsbehandleren har brugt ordet ”gerningssted” synes derfor at skyldes muligheden for at benytte synonymer.

Indretning

Indretningen af boligen indebærer en beskrivelse af boligens størrelse, antal rum, interne adgangsforhold og relevant møblement (Bilag B5).

Boligens indretning vurderes relevant, da informationen bidrager til en form for baggrundskarakteristika, hvormed det bliver muligt at undersøge om eksempelvis specielt boligens størrelse har betydning for risikoen for indbrud. Endvidere bidrager angivelsen af boligens interne adgangsforhold til gerningspersonens mulighed for at bevæge sig frit rundt i boligen.

I nedenstående tabel ses en opgørelse over, hvor ofte boligens størrelse, antal af rum og interne adgangsforhold angives i gerningsstedsbeskrivelsen, og hvorvidt disse er angivet fyldestgørende.

Tabel 26: Boligens størrelse, antal rum og interne adgangsforhold

	Kategori	Frekvens	Procent
Boligens størrelse	Angivet fyldestgørende	147	36 %
	Ikke angivet fyldestgørende	3	1 %
	Ikke angivet	258	63 %
	Ikke relevant	2	0 %
	Total	410	100 %
Boligens antal af rum	Angivet fyldestgørende	296	72 %
	Ikke angivet fyldestgørende	40	10 %
	Ikke angivet	72	18 %
	Ikke relevant	2	0 %
	Total	410	100 %
Boligens interne adgangsforhold	Angivet fyldestgørende	199	35 %
	Ikke angivet fyldestgørende	64	16 %
	Ikke angivet	145	49 %
	Ikke relevant	2	0 %
	Total	410	100 %

I tabellen ses det, at det for to af rapporterne ikke er vurderet relevant at angive boligernes størrelse, antal af rum og interne adgangsforhold. Dette skyldes, at politiet *ikke* har opnået adgang til boligene, hvilket besværliggør muligheden for at angive boligernes indvendige forhold. Dette som følge af, at forurettede enten ikke har haft et ønske herom (Bilag B12:44au), eller at alarmselskabet havde tilkøbt alarmer igen efter indbruddets forekomst, og at forurettede var på ferie (Bilag B12:51jl).

Som illustreret i tabellen forekommer der en forskel på, hvorvidt angivelserne er fyldestgørende: Boligernes antal af rum er fyldestgørende angivet i 72 procent rapporterne, mens dette er gældende for henholdsvis 36 procent og 49 procent af beskrivelserne omhandlende boligernes størrelse og interne adgangsforhold. I forhold til en indbrudsanalyse betyder det, at der er en større sammenligningsmulighed for at vurdere, hvorvidt boligens antal af rum har betydning for risikoen af indbrud. Dog er der ved denne beskrivelse stadig 10 procent, der ikke er angivet fyldestgørende, mens 17 procent ikke er nævnt. Værst ser det ud for beskrivelsen af boligens størrelse, da denne i 63 procent af tilfældene ikke er nævnt.

Beliggenhed

Boligens beliggenhed indeholder en angivelse af, om boligen eksempelvis er placeret i en etageejendom eller i et villa- eller fabrikskvarter (Bilag B5).

Informationen om boligens beliggenhed vurderes relevant ud fra et rutineaktivitetsperspektiv, eftersom tilstedeværelsen af andre borgere kan afholde en gerningsperson fra at begå indbrud (Cohen & Felson 2011:419). Det vurderes derfor relevant at angive, om det eksempelvis er et villakvarter eller et fabrikskvarter, da de forskellige områder indebærer forskellige tidspunkter for hvornår, der er et naturligt opsyn med kvarteret. Situationel Kriminalitetsforebyggelsesteorien påpeger dog, at borgere i højere grad interferer for at beskytte egen bolig eller umiddelbare naboers boliger (Clarke 1980:433). Det kan derfor anslås, at tilstedeværelsen af egnede beskyttere er mindre i eksempelvis fabrikskvarteret ud fra en antagelse om, at fabriksmedarbejderne formentlig er bosat andre steder.

I forhold til rutineaktivitetsperspektivet er det endvidere interessant at have kendskab til om boligen er ubeboet eller under reovering. Dette som følge af at en midlertidig ubeboet bolig medfører mindre rutineaktivitet, hvilket minimerer sandsynligheden for egnede beskyttere, der øger risikoen for indbrud (Cohen & Felson 1979:419).

I nedenstående tabel illustreres en opgørelse over, hvor ofte beliggenheden af boligen angives i gerningsstedsbeskrivelsen, og hvorvidt denne i så fald er fyldestgørende angivet.

Tabel 27: Boligens beliggenhed

	Frekvens	Procent
Angivet fyldestgørende	261	64 %
Ikke angivet fyldestgørende	79	19 %
Ikke angivet	70	17 %
Total	410	100 %

Ud fra tabellen fremgår det, at 64 procent af rapporterne har en fyldestgørende beskrivelse af boligens beliggenhed. I et analytisk henseende er det således muligt at tage højde for indikationen af rutineaktiviteten i et område i disse tilfælde, mens det ikke er muligt for de resterende 19 procent. Dog er det ikke muligt at tage højde for forskellen mellem underkategorier i de forskellige former for kvarterer. Dette vurderes problematisk, eftersom der kan antages at være forskel på rutineaktiviteten i et pænere etageejendoms-kvarter sammenlignet med et ghettoområde. Endvidere fremgår det, at boligens beliggenhed i 17 procent af rapporterne ikke er angivet. Dette vurderes besynderligt, da det antages, at det altid må være muligt at angive, hvilket område en bolig er placeret.

Tilstødende arealer og afgrænsninger foruden eventuelle ydre adgangsforhold

Foruden beliggenheden angives også boligens tilstødende arealer, afgrænsninger og ydre adgangsforhold i gerningsstedsbeskrivelsen. De tilstødende arealer indbefatter en beskrivelse af, om boligen

støder op mod eksempelvis andre huse, parker eller skove, mens boligens afgrænsninger inkluderer en beskrivelse af, om boligen eksempelvis er afgrænset af en 170 meters bøgehæk. Boligens ydre adgangsforhold tilkendegiver, om der eksempelvis er en sti bag huset (Bilag B5).

Angivelsen af de tilstødende arealer og eventuelle ydre adgangsforhold vurderes relevante i forhold til en indbrudsanalyse, da de omhandler gerningspersonens muligheder for at flygte, og derfor kan gøre det mindre eller mere attraktivt for en indbrudstyv at begå indbrud. Dog bør det påpeges, at en beskrivelse af disse forhold *ikke* indebærer om boligen eksempelvis er placeret på en blind vej, hvilket ifølge Situationel Kriminalitetsforebyggelsesteorien har betydning for en indbrudstyns attraktion af et nærmiljø, og dermed risikoen for indbrud. Desforuden indbefatter beskrivelsen ikke en angivelse af gadebelysning, hvilket kan agere som et centralt supplement til den naturlige overvågning i et nærmiljø, da det synliggør gerningspersoner (Clarke 1980:430; Cullen & Agnew 2011:409).

Angivelsen af en boligs afgrænsninger vurderes endvidere relevante, eftersom eksempelvis et højt stakit medfører, at indbrudstyven har mulighed for at gemme sig for umiddelbare naboer eller andre egnede beskyttere (Clarke 1980:430; Cullen & Agnew 2011:409).

I nedenstående tabel illustreres det, hvor ofte tilstødende arealer, afgrænsninger og eventuelle ydre adgangsforhold angives i gerningsstedsbeskrivelsen, samt hvor fyldestgørende beskrivelserne er.

Tabel 28: Boligens tilstødende arealer, afgrænsninger og ydre adgangsforhold

	Kategori	Frekvens	Procent
Tilstødende arealer	Angivet fyldestgørende	57	14 %
	Ikke angivet fyldestgørende	77	19 %
	Ikke angivet	276	67 %
	Total	410	100 %
Afgrænsninger	Angivet fyldestgørende	39	9 %
	Ikke angivet fyldestgørende	48	12 %
	Ikke angivet	323	79 %
	Total	410	100 %
Ydre adgangsforhold	Angivet fyldestgørende	93	23 %
	Ikke angivet fyldestgørende	43	10 %
	Ikke angivet	274	67 %
	Total	410	100 %

Som illustreret i tabellen er boligens tilstødende arealer, afgrænsninger og ydre adgangsforhold i langt færre tilfælde angivet sammenlignet med angivelsen af boligens art og beliggenhed. Dette kan forklares ved, at boligens afgrænsninger ikke altid kan tilkendegives, eftersom en bolig ikke altid er omkredset af eksempelvis en hæk– specielt hvis boligen er placeret i en etageejendom. Ydermere

har en bolig ikke altid de ydre adgangsforhold, der skal tilkendes gives ifølge vejledning for gerningsstedsbeskrivelsen, idet der ikke altid er placeret eksempelvis en sti i nærheden af boligen. At boligens afgrænsninger og ydre adgangsforhold derfor ikke bliver angivet i henholdsvis 79 procent og 67 procent af rapporterne findes således ikke usandsynligt. Til gengæld antages det, at det altid er muligt at beskrive en boligs tilstødende arealer, da en bolig altid vil ligge ved siden af noget. Det vurderes derfor problematisk, at en boligs tilstødende arealer i 67 procent af tilfældene ikke er beskrevet. Dog kan det være vanskeligt at angive, hvad boligen ligger ved siden af, hvis boligen er en lejlighed, da tilstødende arealer i Rigspolitiets vejledninger tilknytter sig beskriver af tilstødende huse, parker eller skove. Grundet dette har vi derfor undersøgt, om de manglende angivelser i forhold til en boligs afgrænsninger og tilstødende arealer i højere grad tilknytter sig lejligheder og værelser frem for villaer og lignende. Dette viste sig dog ikke at være tilfældet for beskrivelsen af tilstødende arealer. Til gengæld ses der en signifikant sammenhæng mellem boligtype og beskrivelsen af afgrænsninger, hvor der ses en tendens til, at beskrivelsen af afgrænsninger i højere grad ikke er angivet, når boligen er en lejlighed eller et værelse frem for, når det er en villa eller lignende (Bilag B10). Dette understøtter således vores antagelse om, at der er vanskeligheder forbundet med at angive dette element ved lejligheder og værelser.

Adgangsforhold

Delelementet *Adgangsforhold* indebærer en beskrivelse af de direkte adgangsforhold til stedet - herunder en detaljeret beskrivelse af døre og låse (Bilag B5).

Beskrivelsen af boligens adgangsforhold vurderes relevant, eftersom det i Situationel Kriminalitetsforebyggelsesteorien forklares, at det kriminelle valg om at begå indbrud findes *uattraktivt*, hvis den forventede indsats er høj, og der forekommer en høj risiko for at blive opdaget (Clarke 1980:431). Med andre ord er risikoen for indbrud mindre, hvis boligen er modstandsdygtig.

I nedenstående tabel illustreres det, hvor ofte adgangsforholdene angives i gerningsstedsbeskrivelsen, samt hvor fyldestgørende beskrivelserne er.

Tabel 29: Boligens adgangsforhold

	Frekvens	Procent
Angivet fyldestgørende	133	32 %
Ikke angivet fyldestgørende	161	39 %
Ikke angivet	113	28 %
Ikke relevant	3	1 %
Total	410	100 %

Det fremgår af tabellen, at beskrivelserne af boligens adgangsforhold er angivet fyldestgørende i 32 procent af rapporterne, mens 39 procent ikke er angivet fyldestgørende. Endvidere er adgangsforholdene ikke nævnt i 28 procent af tilfældene. Samlet komplicerer det muligheden for at undersøge hvilke adgangsforhold, og dermed hvilke former for døre og låse, der i højere grad vurderes mulige at tilegne sig adgang ved.

11.8.3. Opsummering – Relevans

Delanalyse- og diskussionsafsnittet *Relevans* har til formål at belyse, hvorvidt politiets statistiske datamateriale omhandlende indbrud, kan betragtes som relevant ud fra kriminologiske teorier omhandlende rutineaktivitet og situationel kriminalitetsforebyggelse.

Ud fra Rutineaktivitets- og Situationel Kriminalitetsforebyggelsesteorien diskuteres det, hvilke facetter, der findes relevante at inddrage i forhold til en indbrudsanalyse. I denne sammenhæng bør boligens karakteristika nævnes, eftersom sådanne informationer bidrager med viden om de situationelle muligheder for at begå indbrud (Cohen & Felson 1979:419; Clarke 1980:431). Dog indeholder datamaterialet, som politiet kan trække statistik på, ikke informationer om boligens karakteristika, da sådanne informationer udelukkende angives i gerningsstedsbeskrivelsen, der ikke er søgbar. Til trods for dette har vi vurderet det relevant at undersøge, hvad informationerne kan bidrage med i en indbrudsanalyse set i forhold til Rutineaktivitets- og Situationel Kriminalitetsforebyggelsesteorien.

I en indbrudsanalyse er det først og fremmest vurderet relevant at kunne undersøge boligernes baggrundskarakteristika. Dette værende boligens art, indretning og antal rum, eftersom det kan bidrage til en forståelse af, om specifikke former for boliger udvælges som indbrudsmål.

Ydermere kan boligens indretning ud fra en beskrivelse af interne forhold bidrage til gerningspersonens mulighed for at bevæge sig frit rundt i boligen, når vedkommende har opnået adgang hertil.

Foruden boligens art og indretning beskrives også boligens beliggenhed i gerningsstedsbeskrivelsen. Sådanne beskrivelser vurderes relevante ud fra et rutineaktivitetsaspekt, da menneskelig aktivitet kan variere indenfor områder. Dog tilkendes det ikke i gerningsstedsbeskrivelse hvilket form for underkategori af kvarteret, der er tale om, hvilket vurderes relevant, da rutineaktiviteten kan adskille sig indenfor kvarterer. Til gengæld beskrives boligens tilstødende arealer, afgrænsninger og ydre adgangsforhold. Sådanne elementer vurderes relevante, da de tilkender sandsynlighe-

den for, at gerningspersonen opdages. Endvidere kunne det være relevant at undersøge, hvorvidt gadebelysning og nabohjælp har betydning, men dette er ikke et krav i gerningsstedsbeskrivelsen.

Slutteligt indeholder en gerningsstedsbeskrivelse en beskrivelse af boligens adgangsforhold, hvilket indebærer en detaljeret beskrivelse af døre og låse. En sådan beskrivelse vurderes relevant, som følge af, at det kriminelle valg netop kan gøres uattraktivt, såfremt der forekommer en høj risiko for at blive opdaget.

I forhold til en indbrudsanalyse vurderes det problematisk, at anvende gerningsstedsbeskrivelsernes angivelser, da mellem 17 og 79 procent af gerningsstedsbeskrivelses-elementerne ikke er angivet og at mellem 10 og 39 procent ikke er fyldestgørende angivet. De store fejlmarginer af elementerne skal dog ses i sammenhæng med, at det ikke altid er muligt at angive alle elementer i gerningsstedsbeskrivelsen. Ikke desto mindre problematiseres fejlmarginerne en analytikers muligheder for at sammenligne boligernes karakteristika.

12. Konklusion

I dette afsnit præsenteres konklusionen, der er en besvarelse af specialets problemformulering:

Hvad karakteriserer kvaliteten af Østjyllands Politis datamateriale omhandlende indbrud, og hvilken betydning har kvaliteten for de analyser, der udarbejdes på baggrund heraf?

I analysen tages der afsæt i dimensionerne, vi har udvalgt til at måle det overordnet fænomen *data-kvalitet*. Vi har i de enkelte delanalyser undersøgt dimensionerne for sig, da disse indfanger hvert sit aspekt af datakvalitet. I denne konklusion sammenfattes fundene fra de enkelte delanalyser, for vi derved kan give en samlet karakterisering af kvaliteten af det indbrudsdata, der i Østjyllands Politi kan anvendes i statistiske analyser.

På baggrund delanalyserne kan der næppe rejses tvivl om, at der er store problematikker i forhold til kvaliteten af det data, Østjyllands Politi har mulighed for at anvende i statistiske analyser. Dette ses ved, at både nøjagtigheden og fuldstændigheden af dataet er forbundet med store fejlmarginer i forhold til de undersøgte elementer, hvilket besværliggør en anvendelse af disse i valide statistiske analyser. Et af disse undersøgte elementer er resuméfeltet, der er udsat for store nøjagtighedsproblematikker, da der forekommer uoverensstemmelser mellem anmeldelsesrapporten og alle de undersøgte resuméfeltselementer. Dette værende *hvor-*, *hvordan-*, *hvem-*, *hvornår-*, *hvorfor-* og *koster-*elementerne. Til trods for at elementerne i over halvdelen af journalerne er angivet nøjagtigt, på nær *koster*, vurderer vi det problematisk, at der er mellem 27 og 50 procent unøjagtige angivelser i resuméfeltselementerne. Disse fejlmarginer vurderer vi så store, at de kompromitterer validiteten og dermed udgør en alvorlig problematik i forhold til en anvendelse af resuméfeltselementerne i en indbrudsanalyse. Hertil er det relevant at påpege, at der i 14 procent af journalerne er stave-tastefejl i resuméfeltet, hvilket yderligere udgør en problematik, da ord med fejl ikke vil indfanges i den statistisk, der kan dannes på baggrund af resuméfeltet med mindre der tages højde herfor.

I en videre undersøgelse af resuméfeltets nøjagtighed finder vi særligt en sammenhæng med om det er begået indbrud eller indbrudsforsøg, da resuméfeltselementerne *hvor* og *hvordan* i højere grad er nøjagtigt angivet, når der er tale om et begået indbrud. Denne problematik gør sig ligeledes gældende i forhold til søgenøgler, da *modus-* og *koster-*søgenøglerne i højere grad er angivet, når det *ikke* er et indbrudsforsøg. Vi finder således, at der er en vis systematik i forhold til datakvaliteten, og om sagen omhandler indbrudsforsøg eller ej. Dette formodes at skyldes en prioritering fra sagsbehand-

lernes side, idet et indbrudsforsøg kan betragtes som en mindre alvorlig forbrydelse fremfor et begået indbrud. Dette finder dog vi problematisk, da et indbrudsforsøg også bidrager til en forståelse af, hvilke omstændigheder, der ligger bag et indbrud. Endvidere vil en sammenligning mellem indbrudsforsøg og begåede indbrud kunne bidrage til en forståelse af, hvorfor det ikke er lykkedes gerningspersonerne at opnå adgang til boligen. Det findes derfor centralt, at indbrudsjournaler er af tilsvarende kvalitet, uanset om det er et indbrudsforsøg eller et begået indbrud.

I forhold til søgenøglernes nøjagtighed og fuldstændighed finder vi, at disse er udsat for store validitetsproblematikker grundet manglende værdier og ufuldstændige angivelser. Blot 24 til 50 procent af søgenøgleområderne er angivet fyldestgørende. Desforuden har 37 procent af journalerne fået tilføjet minimum én forkert søgenøgle.

Problematikken om forkert angivne søgenøgler gør sig særligt gældende ved *modus*-søgenøglen, da hver femte er angivet forkert. Ved en nærmere undersøgelse finder vi, at halvdelen af disse omhandler en forkert angivelse af placeringen på boligen, hvor gerningspersonen har skaffet sig adgang. Endvidere findes det bemærkelsesværdigt, at en fjerdedel af de forkerte angivelser tilknytter sig metoden til indbruddet. I forhold til en indbrudsanalyse udgør det samlet en problematik, da det dermed vurderes vanskeligt at skabe en forståelse af, hvor der specielt bør sættes ind forebyggelsesmæssigt.

Foruden sammenhængen med indbrudsforsøg finder vi en sammenhæng mellem *modus*-søgenøglen og modusformen. Dette værende at søgenøgenøglen i højere grad er behæftet med fuldstændigheds- og nøjagtighedsproblematikker, når modus er spark/pres og aflistning, end når modus er opbrydning og rudeknusning. Dette vurderer vi skyldes et større kendskab til modusformerne opbrydning og rudeknusning, da størstedelen af indbrud i Østjyllands Politikreds bliver begået med disse metoder. Endvidere vurderer vi generelt, at de store problematikker angående korrekte og fyldestgørende søgenøgler skal anskues i sammenhæng med en mangelfuld implementering af søgenøglernes funktion samt, at der ikke er anvendt ressourcer på at bidrage til en forståelse for, hvad de enkelte søgenøgler dækker over. Dette skal endvidere ses i forhold til, at hjælpeteksterne til søgenøglerne ikke synes at bidrage med en fornøden viden om de specifikke søgenøglers definition. Ydermere er hjælpeteksterne begrænset af sagsbehandlerens kendskab den specifikke søgenøgle, da hjælpeteksterne først vises i forbindelse med søgenøglets indtastning i søgenøglefunktion. På baggrund af det ovenstående kan vi konkludere, at søgenøglernes funktion som et redskab til at ensarte og strukturere

søgekriterierne ikke synes at være opnået grundet store fejlmarginer i forhold til nøjagtigheden og fuldstændigheden af søgenøglernes angivelser.

Endvidere skal nøjagtigheden og fuldstændigheden af politiets datamateriale ses i sammenhæng med den anvendte metode til indsamling af oplysninger. Dette skyldes, at politiet anvender lommebøger, hvori de skriver notater, der senere bistår journalføringen. Denne form retrospektive journalføring kan få betydning for validiteten af det data, der kan kreeres på baggrund af journalerne, og de deraf følgende analyser, da det kan formodes vanskeligt at genkalde eksakte detaljer.

I en nærmere undersøgelse af hvad nøjagtigheden og fuldstændigheden af politiets datamateriale kan skyldes, finder vi, at resuméfelterne og søgenøglerne er påvirket forholdsvis sporadisk - forstået på den måde, at det ikke er de samme baggrundsfaktorer, der har en sammenhæng med de samme udvalgte resultater, og at sammenhænge endvidere ikke viser tilsvarende tendenser. Dette skyldes, at de undersøgte faktorer ikke påvirker de samme resuméfeltselementer og søgenøgler. Dette på nær boligtypen og måneden for anmeldelsen. Boligtypen har en sammenhæng med *koster* angivet i resuméfeltet og *modus*-søgenøglen. Dog findes tendenserne for disse sammenhænge ikke ens, hvormed der ikke udvises en større systematik. For måned ses der en sammenhæng med resuméfeltselementerne *hvor* og *hvordan* samt stave-tastefejlene i resuméfelterne. Dog er der ikke tale om et konsekvent mønster, da elementernes nøjagtighed ikke er påvirket af præcis de samme måneder. *Hvor* og *hvordan*-elementerne er i højere grad er nøjagtigt angivet nøjagtigt i september og november, mens de i mindre grad er angivet nøjagtigt i maj og oktober. Sidstnævnte er endvidere tilfældet for stave-tastefejl i resuméfeltet, men til gengæld forekommer der færre stave-tastefejl i januar, februar og marts. De forholdsvis sporadiske sammenhænge med relative forskellige tendenser bevidner, at datakvalitet er et komplekst fænomen, da den manglede systematik kombineret med mange insignifikante resultater gør det vanskeligt at forklare en generel tendens i forhold til, hvad politiets datakvalitet er påvirket af.

I analysen af ensartethedsdimensionen finder vi, at ensartetheden af dataet til dels varierer på tværs af baggrundsfaktorerne; sagsbehandlerens og forurettedes køn. Vi finder dog ikke en generel systematik i denne variation, da baggrundsfaktorernes sammenhænge med de udvalgte resultater fra nøjagtigheds- og fuldstændighedsdimensionen også vurderes sporadiske. Endvidere finder vi ikke en sammenhæng med de udvalgte resultater og sagsbehandlerens alder og erfaring, forurettedes alder foruden afdelingen for oprettelsen af journalen. Samlet medfører det en problematik i forhold til po-

litiets muligheder for at øge nøjagtigheden og fuldstændigheden af dataet, da problematikken ikke blot tilknytter sig en enkelt gruppe af sagsbehandlere og forurettede.

I diskussionen om relevansen af politiets datamateriale finder vi, at baggrundskarakteristika ved forurettede ikke i sig selv har en forklaringskraft i forhold til en indbrudsanalysen ud fra et rutineaktivitets- og situationel kriminalitetsforebyggelsesperspektiv. Derimod vurderes baggrundskarakteristikaene relevante, idet de indikerer om en person i højere eller lavere grad opholder sig i hjemmet og dermed agerer en egnet beskytter heraf. Desforuden finder vi, at materialet, der ligger til grund for en indbrudsanalyse, i højere grad bør fokusere på boligernes karakteristika. Dog er disse faktorer ikke givet i politiets statistiske datamateriale, eftersom informationerne indgår i gerningsstedsbeskrivelserne, der ikke er søgbare. Dette udgør således en problematik i forhold til politiets ønske om at være vidensstyrende og analysebaserende. Trods disse oplysningernes relevans, er de ofte ikke er fyldestgørende angivet eller slet ikke er angivet. Dette skaber således en problematik i forhold til deres potentielle anvendelse i en statistisk indbrudsanalyse. Endvidere kan det diskuteres, om alle relevante elementer er inddraget i gerningsstedsbeskrivelserne, da det eksempelvis ikke er et krav, at sagsbehandlerne angiver, hvorvidt der er etableret Nabohjælp, om boligen er placeret på en blind vej, om boligen har installeret en alarm, og hvordan gadebelysningen i kvarteret er.

Muligheden for at anvende de ikke søgbare elementer fra gerningsstedsundersøgelsen i en indbrudsanalyse skal endvidere ses i sammenhæng med, at de er angivet i fritekst. Dette udgør en problematik i forhold til at systematisere elementerne, da der skal tages højde for variationen i måden, hvorpå disse er beskrevet foruden stave-tastefejl samt synonymmer.

Anvendelighedsdimensionen viser endvidere, at det ikke er muligt for den enkelte politikreds at kombinere data på tværs af de 12 danske politikredse, da hver kreds har en selvstændighed database. Dette skaber en problematik i forhold til muligheden for at sammenligne indbrudshændelser på tværs af kredsene, hvilket kunne skabe merværdi i analytiske sammenhænge.

Af de mere positive resultater finder vi, at der ikke er store unøjagtigheder i forhold til angivelsen af gerningskoder, da 2 procent af journalernes gerningskoder er ukorrekt angivet. Dette knytter sig i høj grad til en forkert angivelse af boligtypen. Kun to af de 495 undersøgte journaler har fået angivet en gerningskode, der ikke er et indbrud, dette værende et tyveri, hvilket vi vurderer skyldes en misforståelse, da beskrivelsen af tyverihændelsen er nærtliggende et indbrud. I forhold til en indbrudsanalyse forekommer det derfor muligt at opgøre indbrud i totaltællinger. De ovenfor nævnte

resultater bevidner dog en validitetsproblematik i forhold til mere detaljerede statistiske indbrudsanalyser.

Opsummerende kan vi konkludere, at politiets datamateriale omkring indbrud er udsat for alvorlige validitetsproblematikker, hvilket medfører en *u*anvendelighed i valide statistiske indbrudsanalyser.

13. Litteraturliste

Agresti, Alan & Barbara Finlay (2009): *Statistical Methods for the Social Sciences*. 4. udgave. New: Person Prentice Hall.

Andersen, Jacob; Anders Hede & Jørgen Goul Andersen (2013): *Danskernes hverdagsproblemer – Tryghedsmåling 2013*. København: Tryghedsfonden.

Anklagemyndigheden: ”Sigtelse” *Anklagemyndigheden*:
<http://www.anklagemyndigheden.dk/Sider/sigtelse.aspx> (sidst lokaliseret d. 3. august 2015)

Balvig, Flemming (1984): *Ungdomskriminalitet i en forstandskommune*. København: Det Kriminalpræventive Råd.

Balvig, Flemming (2000): *Det voldsomme samfund. Om vold som problem og fængslet som løsning. Bind 1: Fortid og Nutid*. København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag.

Balvig, Flemming (2005): ”When Law and Order Returned to Denmark”. *Journal of Scandinavian Studies in Criminology and Crime Prevention*. 5:2:167-187.

Balvig, Flemming (2011): *Lovlydig Ungdom*. Glostrup: Det Kriminalpræventive Råd

Balvig, Flemming; Britta Kyvsgaard & Anne-Julie Boesen Pedersen (2013): *Udsathed for vold og andre former for kriminalitet – Offerundersøgelserne 1995-96 og 2005-12*. Københavns Universitet, Justitsministeriet, Det Kriminalpræventive Råd & Rigspolitiet.

Basico (2015): ”15 dimensioner af datakvalitet: kravler I på det rigtige bjerg?”. Basico:
<http://www.basico.dk/15-dimensioner-af-datakvalitet-kravler-i-paa-det-rigtige-bjerg/> (sidst lokaliseret d. 3. august 2015)

Batini, Carlo & Monica Scannapieco (2006): *Data Quality – Concepts, Methodologies and Techniques*. Berlin: Springer.

Bennike, Christian (2014): ”Kan man regne med tal?”. *Information*:
<http://www.information.dk/513913> (sidst lokaliseret d. 3. august 2015).

Bjørnholdt, Karina & Nicolai Scharling (2013a): ”Mens vi venter... på POLSAG” i *Dansk Politi*:
<http://www.dansk-politi.dk/artikler/2012/januar/mens-vi-venter-paa-polsag.aspx#.VP7q9bOG8hK> (sidst lokaliseret d. 3. august 2015).

Bjørnholdt, Karina; Tanja Kejser & Nicolai Scharling (2013b): ”POLSAG er død – POLSAS går igen”. *Dansk Politi*: <http://www.dansk-politi.dk/artikler/2012/februar/polsag-er-doed-polsas-gaar-igen.aspx#.Vb-7WhY0xD6> (sidst lokaliseret d. 3. august 2015).

Blumer, Herbert (1969): *Symbolic Interactionism: Perspective and Method*. Berkely: University of California Press.

Buch-Hansen, Hubert & Peter Nielsen (2005): *Kritisk Realisme* 1. udgave. Roskilde: Samfundslitteratur Roskilde Universitetsforlag.

Bødskov, Morten & Carsten Madsen (2012): *Spørgsmål nr. 280 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg*. København: Justitsministeriet – Civil og Politiafdelingen.

Bryman, Alan (2008): *Social research methods*. 3. udgave. Oxford: Oxford University Press.

Bryman, Alan (2012): *Social research methods*. 4. udgave. Oxford: Oxford University Press.

Clarke, Ronald V. (1980): "Situational Crime Prevention" i Francis T. Cullen & Robert Agnew (red.) (2011): *Criminological Theory: Past to Present*. 4. udgave. New York: Oxford University Press.

Cochran, William G. (1954): "Some Methods for Strengthening the Common χ^2 Tests". *Biometrics*. Vol. 10, No. (dec., 1954) pp. 417-451.

Cohen, E. Lawrence & Marcus Felson (1979): "Routine Activity Theory" i Francis T. Cullen & Robert Agnew (red.) (2011): *Criminological Theory: Past to Present*. 4. udgave. New York: Oxford University Press.

Cohen, Stanley (1987): *Folk Devils and Moral Panics – The Creation of the Mods and Rockers*. Oxford: Blackwell Publishers.

Collin, Finn (2012): "Socialkonstruktivisme" i Michael Hviid Jacobsen, Kasper Lippert-Rasmussen & Peter Nedergaard (red.): *Videnskabsteori i Statskundskab, Sociologi og Forvaltning*. København: Hans Reitzels Forlag.

Cornish, Derek B. & Ronald Clarke (1987): "Understanding Crime Displacement: An application of Rational Choice Theory" i Andresen, Martin A; Paul J. Brantingham & J. Bryan Kinney (red.) (2010): *Classics in Environmental Criminology*. USA: CRC Press.

Cullen, Francis T. & Robert Agnew (2011): *Criminological Theory: Past to Present*. 4. udgave. New York: Oxford University Press.

de Vaus, David A. (2001): *Research Design in Social Research*. London: SAGE publications.

de Vaus, David (2002): *Surveys in Social Research*. 5. udgave. New York: Routledge.

Det Kriminalpræventive Råd: "Nabohjælp i dit område": *Det Kriminalpræventive Råd*: <http://www.dkr.dk/organiseret-nabohjælp> (sidst lokaliseret d. 3. august 2015).

Downes, David & Paul Rock (2011): *Understanding deviance*. 6. udgave. New York: Oxford University Press.

Dst.A: "STRAF 10: Anmeldte forbrydelser efter overtrædelsesart". *Danmarks Statistisk*. Opgørelse foretaget ved valg af "indbrud i beboelser" og "2014K1-2014K4": <http://www.statistikbanken.dk/statbank5a/default.asp?w=1440> (sidst lokaliseret d. 3. august 2015).

Dst.B: "STRAF 40: Strafferetlige afgørelser efter overtrædelsens art, afgørelsestype, alder og køn". *Danmarks Statistisk*. Opgørelse foretaget ved valg af "indbrud i beboelser" og "2014": <http://www.statistikbanken.dk/statbank5a/default.asp?w=1440> (sidst lokaliseret d. 3. juli 2015).

Dst.C: ”Statistisk behandling”. *Danmarks Statistisk*:
<http://www.dst.dk/da/Statistik/dokumentation/kvalitetsdeklarationer/anmeldte-forbrydelser--kvarstal>
(sidst lokaliseret d. 3. august 2015).

Dst.D: ”AFG_AFGGERKOD”. *Danmarks statistik*:
<http://www.dst.dk/da/Statistik/dokumentation/Times/kriminalstatistik/afg-afgerkod> (sidst lokaliseret
d. 3. august 2015).

Dst.E: ”STRAF11: Anmeldte forbrydelser efter område og overtrædelsesart”. *Danmarks Statistik*.
Opgørelse foretaget ved valg af ”Aarhus”, ”Randers”, ”Sydjurs”, ”Nordsjurs”, ”Favrskov” og
”2014K4-2014K4”, ”Odder”, ”Samsø”.
<http://www.statistikbanken.dk/statbank5a/default.asp?w=1280> (sidst lokaliseret d. 3. august 2015).

Dst.F: ”Kriminalitet – anmeldelser”. *Danmarks Statistik*:
<http://www.dst.dk/da/TilSalg/Forskningservice/Dokumentation/hoejkvalitetsvariable/kriminalitet--anmeldelser> (sidst lokaliseret d. 3. august 2015).

Duedahl, Poul & Michael Hviid Jacobsen (2010): *Introduktion til Dokumentanalyse*. Odense: Syd-
dansk Universitetsforlag.

Elliot, Alan C (2007): *Statistical Analysis Quick Reference Guidebook – With SPSS Examples*.
Thousand Oaks: Sage Publications.

Eskjær, Mikkel Fugl & Rasmus Helles (2015): *Kvantitativ Indholdsanalyse*. 1. udgave. Frederiks-
berg: Samfundslitteratur.

Greve, Vang (1972): *Kriminalitet som normalitet*. København. Justitsforbundets Forlag.

Hansen, Kasper Møller (2012): ”Kvantitative datakilder” i Lotte Bøgh Andersen, Kasper Møller
Hansen og Robert Klemmensen (red.): *Metoder i Statskundskab*. 2. udgave. København: Hans Reit-
zels Forlag.

Hestehave, Nadja Kirchhoff (2013): *Proaktiv kriminalitetsbekæmpelse for politifolk*. 1. udgave.
Frederiksberg: Samfundslitteratur.

Jacobsen, Michael Hviid (2007): ”Adaptiv teori – den tredje vej til viden: En enestående invitation
til syntesesociologi” i Rasmus Antoft, Michael Hviid Jacobsen, Anja Jørgensen og Søren Kristian-
sen (red.): *Håndværk & Horisonter – Tradition og nytænkning i kvalitativ metode*. Odense: Syd-
dansk Universitetsforlag.

Justitsministeriet (2012): ”Regeringen lukker omstridt POLSAG-projekt”. *Justitsministeriet*:
[http://www.justitsministeriet.dk/nyt-og-presse/pressemeddelelser/2012/regeringen-lukker-omstridt-
polsag-projekt](http://www.justitsministeriet.dk/nyt-og-presse/pressemeddelelser/2012/regeringen-lukker-omstridt-polsag-projekt) (sidst lokaliseret d. 3. august 2015).

Kvale, Steinar & Svend Brinkmann (2009): *Interview – introduktion til et håndværk*. 2. udgave.
København: Hans Reitzels Forlag

Kildebogaard, Jens (2012): ”Afsøring: Dårlig kodekvalitet lagde grunden for Polsag-skandalen”.
Version2: [http://www.version2.dk/artikel/afsloering-daarlig-kodekvalitet-lagde-grunden-polsag-
skandalen-46275](http://www.version2.dk/artikel/afsloering-daarlig-kodekvalitet-lagde-grunden-polsag-skandalen-46275) (sidst lokaliseret d. 3. august 2015).

- Layder, Derek** (1998): *Sociological Practice – Linking Theory and Social Research*. London: SAGE Publications.
- Lerche, Anne** (2013): *Danmark topper Europas indbrudsstatistik med fem indbrud i timen*. København: Det Kriminalpræventive Råd:
http://www.dkr.dk/sites/default/files/analyse_indbrud_i_europa_2012.pdf (sidst lokaliseret d. 3. august 2015).
- Lilly, J. Robert; Francis T. Cullen & Richard A. Ball** (2011): *Criminological Theory – Context and consequences*. 5. udgave. Thousands Oaks: SAGE Publications
- Littig, Beate** (2009): "Interviewing the Elite – interviewing Experts: Is There a Difference?" i Alexander Bogner; Beate Littig & Wolfgang Menz (red.): *Interviewing Experts*. New York: Palgrave Milligan.
- Milhøj, Anders** (1994): *Stikprøvetæori for økonomi og erhverv*. København: Akademisk Forlag.
- Oxfordt, Claus** (2013): "KOMMENTAR: Mål dog med mening!". *Politi Forbundet*:
<http://www.politiforbundet.dk/nyheder/nyheder/2013/september/maal-dog-med-mening!.aspx> (sidst lokaliseret 3. august 2015).
- Politiet** (2006): "Flerårsaftale for politiet for 2004-2006". *Politi*:
<https://www.politi.dk/da/ompolitiet/virksomhedenpolitiet/fleraarsaftalen/fleraarsaftale.htm#SubHeader4> (sidst lokaliseret d. 3. august 2015).
- Rasborg, klaus** (2009): "Socialkonstruktivismen i klassisk og moderne sociologi" i Lars Fuglsang & Poul Bitsch Olsen (red.): *Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne – På tværs af fagkulturer og paradigmer*. 4. udgave. Frederiksberg: Roskilde Universitetsforlag.
- Rayson, Paul; Damon Berridge & Brian Francis** (2004): "Extending the Cochran rule for the comparison of word frequencies between corpora". *JADT 2004 : 7es Journées internationales d'Analyse statistique des Données Textuelles*.
- Redder, Hans** (2013): "Minister trods politi-oprøb: Det er hård prioritering". *Nyhederne tv2*:
<http://nyhederne.tv2.dk/article.php/id-67047185:minister-trods-politio-praeb-det-er-haerd-prioritering.html> (sidst lokaliseret 3. august 2015).
- Rigsrevisionen** (2013): *Beretning til Statsrevisorerne om politiets it-system POLSAG*. København: Rigsrevisionen.
- Riis, Ole** (2001): *Metoder på tværs – Om forudsætningerne for sociologisk metodekombination*. København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag.
- Skogan, Wesley G.** (1974): "The Validity of Official Crime Statistics: An Empirical Investigation." *Social Science Quarterly*, 55:1.
- Stebbins, Robert A** (2001): *Exploratory Research in the Social Sciences*. London: Sage publications.

Søndberg, Astrid & Jan Lauridsen (2013): "Politifolk: Vi snyder med tal for at se bedre ud" *Nyheder tv2*: <http://nyhederne.tv2.dk/article.php/id-67048473:politifolk-vi-snyder-med-tal-for-at-se-bedre-ud.html?fb> (sidst lokaliseret 3. august 2015).

Wad, Peter (2012): "Realistisk videnskabsteori og kritisk realisme" i Michael Hviid Jacobsen, Kasper Lippert-Rasmussen & Peter Nedergaard (red.): *Videnskabsteori i Statskundskab, Sociologi og Forvaltning*. København: Hans Reitzels Forlag.

28. juli 2015 EAE ØSTJYLLAND

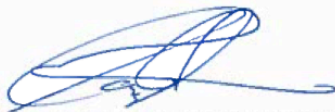
Sagsbehandler: Lars Bro Lundsberg

Tillidserklæring

Undertegnede erklærer herved, at jeg i forbindelse med det indgåede specialesamarbejde mellem Østjyllands Politi og Pernille Søgaard Tolstrup samt Cecilie Vivienne Attermann kan bekræfte, at de oplysninger, hvortil der refereres til min tillidserklæring, er korrekte angivet i henhold til fortrolige politidokumenter. Dette som følge af, at dokumenterne er klassificeret til tjenestebrug, hvormed de ikke må komme til offentlighedens, herunder pressens, kendskab.

Aarhus den 28. juli 2015

Underskrift:

(Operativ analytiker; Lars Bro Lundsberg)

Bilag A2 – Vagthavende billedet

Vagthavende										
Kreds...: Østjylland			POLSA S			J.nr.*				
Dato...: kl:			VAGTHAVENDE			Ad.j.nr.:				
-ANMELDELSE										
Aktuel sag for organisation...*			Kommune...:			Di.				
Anm.tid: * kl:			Lokalitet:							
Anmmåde:			Vejkode...:			*				
Opt. af:			Husnr....:			Etage:		Side:		
Anmodt:			Bynavn...:			Km.mrk:				
Rap.opt:			Postnr/by:							
			Gsted typ:							
G.tid...:			kl: til		kl:		Tildel:			
G.kode.*			Forsøg:				DR j/n:			
Resume.: (genst.)										
										
Værdi...:								Indberet		
-STYRING AF AKTUELLE SAGER - - - - -										
Bord...:			1. patr.:		Bemærkn:					
-PERSONER										
								Priv.tlf:		
								Mobil:		
-DISPOSITIONER										
Patr	Start	Kl.	Per	Org	Ud	Disptype	DR	Tekst	Slut	Kl.
DRANM: PATRTJ: APP: AKTUANH: ÅBNEDISP: VAGTH.FUNK: NY FUNKTION:										

Bilag A3 - Anmeldelsesrapport

Østjyllands Politi
Beredskab Randers
Dragonvej 1
8900 Randers C
Tlf. 87311448

Anmeldelsesrapport

Dato: Søndag den 19. oktober 2014
Rettet: Fredag den 24. oktober 2014

Journalnr.: 4200-75211-14

Ad.journalnr.:

Anmeldelsesdato/klokkeslæt
Søndag den 19. oktober 2014

Anm.måde
Tlf.

Forhold nr.:

Bilag nr.:

Sagens art
Indbrud i villa og lignende

Gerningstidspunkt/-rum
Fredag den 17. oktober 2014
Søndag den 19. oktober 2014

Gerningssted
8960 Randers Sø

Kommune
Randers

Sagens genstand
Vindue indtil kontor opbrudt med 3 cm. bredt redskab, formentligt et koben. Nøgler til våbenskab fundet hvorefter våbenskab gennemrodet - ingen våben stjålet. Kostervalg: ca. 20.000 danske kroner i kontanter samt arvesmykker af ukendt art. Udstigning terrassedør/bagdør.

Værdi i alt
20000,00 kr

Anmeldelse modtaget af
Anne Louise

Rapport optaget af
Jakob

Personer
Anm/forurettet

[Redacted names]

Fødested

Nationalitet
DK

Skade/kaskoforsikring:

Sendt til: REC NEC KTA KC Andet

Under kørende patrulje i dag, søndag den 19. oktober 2014 kl. 1350 i patruljebil 39-05 sammen med pb. Rene blev jeg af vagtcentralen sendt til stedet for nærmere undersøgelse af forholdet.

Anmeldelsesrapport

Dato: Søndag den 19. oktober 2014
Rettet: Fredag den 24. oktober 2014

Journalnr.: 4200-75211-14

Ved ankomst til stedet kl. 1400 traf jeg anmelderen, [REDACTED], der kort oplyste, at han var husets ejer og at han ikke havde været hjemme natten mellem lørdag den 18. oktober og søndag den 19. oktober.

Han forklarede yderligere, at han om fredagen havde taget sit firmas kassebeholdning på ca. 20-25.000 danske kroner med hjem for at opbevare dem i sit våbenskab. Nøglen til våbnskabet havde han gemt i sit tøjskab under en stak t-shirts. Han mente, at gerningsmanden måtte være én som kendte til dette, eftersom denne tilsyneladende var gået meget målrettet efter nøglen i tøjskabet.

Han mente ikke at der var stjålet andet end firmaets penge og nogle arvesmykker som ligeledes lå i våbnskabet. Anmelderen oplyste endvidere, at der var foretaget indstigning ved at bryde et vindue ind til et af husets værelser op, formentligt med et koben.

Anmelder påviste herefter gerningsstedet.

Gerningsstedet er en 1-plans villa på 161 m². Villaen er sat i gule sten og har sort tegltag. Villaen er omkranset af en 2 meter høj ligusterhæk på den nord-, syd- og østvendte side. Villaen er beliggende på en blind vej i et villakvarter i den sydøstlige del af Randers. Der er adgang til villaen via en flisebelagt indkørslen som vender ud imod [REDACTED]. Den vestvendte hoveddør er forsynet med indstikslås af mærket Ruko. Den sydvendte terrassedør og den nordvendte bryggersdør er forsynet med en indvendig vrider af mærket Ruko.

Huset er indrettet med entré, kontor, køkken, stue, gæstetoilet, bryggers, 3 værelser, fordelergang, soveværelse samt et badeværelse.

Der er tilkørselsmulighed til stedet fra [REDACTED]

K
L
A
D
D
E

Anmeldelsesrapport

Dato: Søndag den 19. oktober 2014

Rettet: Fredag den 24. oktober 2014

Journalnr.: 4200-75211-██████████14

Gerningsstedsundersøgelsen viste, at der var foretaget indstigning ved at bryde et vindue ind til villaens værelse op. Fra værelset er der fri adgang til alle husets øvrige rum. Karmen havde tydelige trykmærker efter et ca. 30 mm. bredt redskab, formentligt et koben.

Husets soveværelse bar præg af færden, i det der lå tomme punge, tasker samt et smykkeskrin henkastet på sengen. Skabe og skuffer stod desuden åbne men tøjet lå stadig i pæne stakke. Våbenskabet stod åbent og nøglen sad i låsen. Våben og ammunition var der ikke rørt ved. Resten af huset virkede uberørt. Den sydvendte terrassedør stod ligesom den nordvendte bryggersdør åben og er formentligt anvendt som udstigningssted.

Der blev ikke fundet brugbare spor efter gerningsmanden.

Anmelder havde ikke overblik over yderligere stjålne genstande hvorfor kosterliste tilgår.

Anmelder blev vejledt i sagens videre forløb og fik herefter udleveret diverse kosteropgørelser. Han blev ligeledes vejledt vedrørende installering af alarm og andre præventive foranstaltninger som kunne foretages for at undgå yderligere indbrud i fremtiden.

Patuljen forlod gerningsstedet kl. 1427 og returnerede herefter til Randers Politigård.

Jakob ██████████
Politibetjent
Sagsbehandlers underskrift

K
L
A
D
D
E

